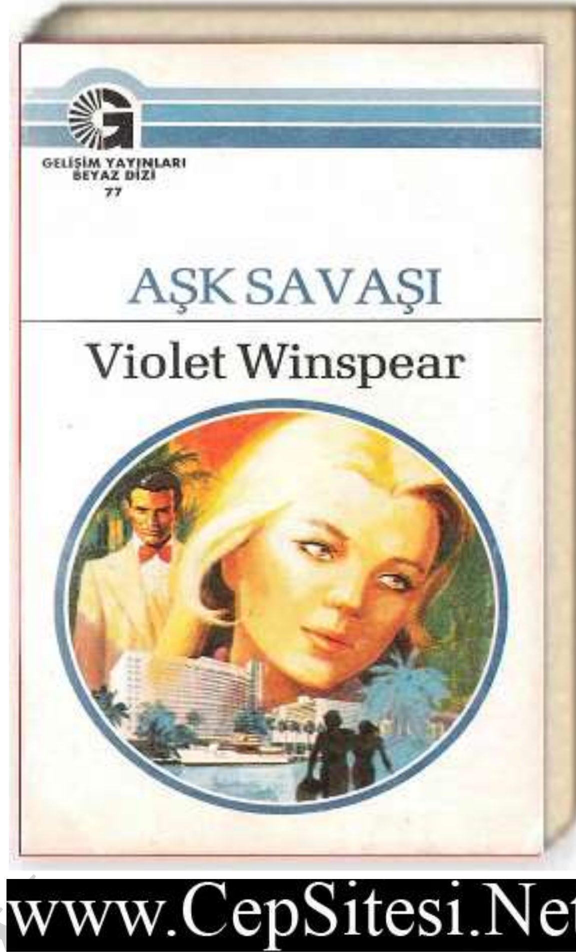
Violet Winspear - Aşk Savaşı

Bekleyemeyeceği'm, Wilda, bekleyemeyeceğim. Öyle güzel ki... seni kırmak gibi bir duyguya kapılmış değilim şu an... dedi Damien.

Beni kırmak mı? Sen yanımda böyle yatarken beni kırmazsın, canım... Wilda'nın sesi fazlasıyla yumuşak çıkmıştı. Ben de seni istiyorum, sevgilim, diye devam etti.

İyi öyleyse, her şey mükemmel olacak, sevgilim. Bakirelik derdine de düşmeyeceğimize göre, hiçbir sorunumuz kalmayacak...

BİRİNCİ BÖLÜM

Wilda, yelpazesinin serin rüzgarını saçlarında ve teninde hissederken odayı bir sessizlik bürüdü. Patronu yattıktan sonraki bu bir iki saat hep bir rahatlık içinde geçerdi onun için. Kendisini garip bir özgürlük içinde hissederdi.

Mrs. Charmides gün boyunca, Sıcağın bunal -tıcılığını artırmak istercesine ' aksilik etmişti. Yılın bu aylarında Florida kıyılar! oldukça sıcak oluyordu. Charmides kahvaltı ederlerken aldığı bir mektuptan çok etkilenmiş, gün boyunca bunu düşünmüştü. Wi{dş,'ya kendisi hakkın-daki çok özel mesetejeri bir kız arkadaş gibi rahatça anlatmasına rağmen, bu mektup hakkında hiçbir sır vermemişti. Wilda, mektubun, Charmides'in oğullarından birinden

geldiğini zannediyordu. Oğlu annesini kızdıracak.bir şey yazmış, bu da onun gün.boyunca herkese karşı sinirli olmasına yetmiş olmalıydı.

Wilda'mn genç ve çekici bir kadın olması, etrafındaki insanların dedikodu yaymalarını kolaylaştırıyordu. Çok alışılmış işler varken, acaba neden böyle bir işi seçmişiti? Wilda'ya göre bu sorunun tek cevabı, Florida kıyılarına, sahildeki bu Yunan tarzı eve ve sahilin büyüleyici sessizliğine duyduğu hayranlıktı.

Yorgunluğunu atmak istercesine gerinerek yerinden kalktı. Kısa bir süre için de olsa sakin kalabilmek güzeldi. Hafifçe gülümseyerek, omuzlarına dökülen dalgalı saçlarını geriye attı. Babasının her zaman hayranlığını uyandıran menekşe rengi koyu mavi gözleri, incecik bir yüzü vardı. Florida güneşinden yanmış bu ince yüzde kırmızı dudakları vahşi bir güzellik sergiliyordu. Gözlerinde tüm güzellikleri hatırlatan bir ışık seli pırıldıyordu. Bakışları en ufak bir güvensizliği bile ortadan kaldıracak kadar güçlüydü. Bu güzelliğinin fark edilmesi için, Mrs. Charmides ona her zaman daha çekici giyinmesi gerektiğini, bu iş kıyafetleriyle gezmesinin anlamsız olduğunu anlatmaya çalışırdı. Oysa Wilda bu iş elbiselerinden de, onların kendisine verdiği havadan da hiç rahatsız olmuyordu.

Bu akşam da sahilde sular çekilmeden okyanusun serin sularında ferahlamak üzere aşağıya indi. Sessizce merdivenlere geldiğinde, gözü, Mri Charmides'in altın çerçevelerdeki portrelerine takıldı. On yıl önce ölen kocası, ünlü bir gemi ticaret firmasının sahibiydi ve evlilikleri çok ideal olmamasına rağmen, kadın, kocasıyla her zaman gurur duymuştu. Genellikle iş konularına gereğinden fazla dalan Mr. Charmides onu ihmal et- j miş, Mrs. Charmides'e, özlediği ilgi yerine iki oğul vermişti. Oğullarından, Damien'den iki yaş küçük olan Troy, babasının mesleğini sürdürdüğü için hep onun favorisi olmuştu.

Wilda, büyük oğlu Damien'in, annesi için her zaman üzüntü kaynağı olduğunu düşünürdü, çünkü Troy'dan sık sık övgüyle bahseden Charmides, Damien'den pek söz açmazdı. Bunun bir kanıtı da yatak odasında duran ikili gümüş çer- . çeveydi. Bir tarafında on yıl kadar önce ölen kocasının resmi, diğer tarafındaysa, genç oğlu Troy'un bir resmi vardı.

Damien Demonides, serbest olarak çalışır, bazı büyük firmaların mali danışmanlığını yapardı. İş hayatında da oldukça şanslı ve başarılı sayılırdı. Damien hiçbir zaman, anne ve babasının istedikleri biçimde hareket etmemiş, her zaman asi davranışlarıyla onların sabırlarını taşırmıştı. Wilda'nın bu evde yaşayıp da bunlardan haberdar olmamasına imkan yoktu, çünkü sık sık bu konu açılırdı. Burada yaşadığı müddet içinde çok şiddetli aile kavgalarına şahit olmasına rağ-menıbu' şvden biri olmaktan memnundu.

Wilda, yumuşak adımlarla Villa Moonside'm öcünde uzanan özel plaja indi. Gecenin, okyanusun serinliğiyle dolu tatlı havasını içine çekti. Günün tüm gürültüsü, yerini şimdi bir serinliğe ve güzelliğe bırakmıştı ki, Wilda sarp kaya-, ların ortasında hissettiği bu sakinliği çok seviyordu. Hatta böyle anlarda, bir film yıldızı veya prensesin yerinde olmayı bile istemezdi. Bu güzelliğin içinde sadece bir hizmetçi olduğunu unutmuştu.

Durgun gökyüzünde yıldızlar parlamaya başlamıştı. İpek gibi kumlarda ilerlerken kumladın üzerine bırakılmış erkek elbiselerini görünce şaşkınlıkla durakladı. Bunlar kahverengi ipek bir gömlek, krem rengi şık bir ceket ve koyu kahve bir pantolondu. Pantolonun üzerinde ipek çoraplar ve antilop bir portföy duruyordu. Oysa bu sahil yabancılara kapalıydı... çok şık ve pahalı giyinenlere bile! Hafifçe başını yukarı kaldırdığında, denizden çıkan bir gölgeyi görerek haykırdı. Gölgeye dikkatlice bakınca, onun atletik ve güçlü yapılı biri olduğunu fark etti. Karşısında duran bu erkek, yanık teni ve güçlü bakan gözleriyle adeta bir deniz tanrısıydı. Wilda bir an için geri dönüp kaçmak istediyse de, bunu yapamadı, genç adam kendisine doğru yaklaşırken olduğu yerde kalakaldı.

Bu güçlü erkek, karşısında duran kişinin genç ve güzel bir kadın olduğunu fark etmesine rağmen, güçlülüğünden ve kendine olan güveninden hiçbir şey kaybetmeksizin Wilda'nm nefesini kesercesine ona doğru ilerledi. Wilda ömründe ilk defa çıplak bir erkek görmüyordu, ama kendinden bu kadar emin olanına ilk kez rastlıyordu. Çok çekici bir vücuda sahip

olduğunun farkında olmalıydı. Wilda, bütün bu şaşkınlığının içinde bu adamı daha önce de bir kez görmüş olduğunu hatırladı.

Adam başını kaldırıp kendisine baktığı anda fark etmişti bunu. Kendinden emin bakışlarlaNdq-lu gözleri, keskin hatlı yüzünü daha da etkileyici bir biçime sokuyordu. Onu bir kere gördükten sonra yüzündeki bu sert ifadeyi, kalın kaşlarının altındaki dumanlı gri gözlerini unutmaya imkan yoktu.

Genç kız St. Cyr otelinde gitar çalıp şarkı söylediği restoranda görmüştü onu. O gece Myles Sadlier'in karısı, kocasını yatakta 'aşağılık bir sarışm'la yakaladığını açıklamıştı. Suçlanan Wilda'ydı.

Wilda bir 'şantöz' olarak hatırlanma korkusunun tüm vücudunu sardığını hissetti. Çünkü bu gerçeği iki senedir kendine bile tekrarlayaını-yordu. Myles Sadlier adlı bir iş adamı karısına hazırladığı bir tuzak için Wilda'yı adice kullanmıştı. Masum ve savunmasız genç kıza domates suyunun içinde verdiği uyku ilacıyla onu uyutmuş, Wilda gözlerini açtığında kendini onun yatağında bulmuştu. Adamın amacı, karısına suçüstü yakalanarak ondan kurtulmaktı. Wilda güçsüzlüğüne rağmen otel odasında ona teslim olmamıştı. Bu odada geçen bir iki saat, genç kızın sırrı olarak kalacaktı.

Küçük gibi görünen bu olay Wilda'ya epey pahalıya patlamıştı. Fransız gazeteleri büyük manşetlerle İngiliz bir şarkıcı ile ünlü film yapımcısının skandalim anlatıyorlardı.

Wilda, az önce bir cennet olduğunu sandığı köonside otelinin plajında, şu anda çok rahatsız bir durumda olduğunu fark etti. Bu tanıdık yüzü ygörmesi. her şeyi altüst etmişti.

Yabancının yüzü, yıldızların aydınlığında oldukça tehlikeli görünüyordu. Bir eliyle ıslak saçlarını geriye atarken, Girmeyi düşünüyorsanız, su çok güzel, dedi. Sesinde çok sigara içenlere has bir kalınlık fark ediliyordu. Sonra eğilerek yerden elbiselerini aldı ve Wilda'ya dönerek, E-ğer denize girmiyorsanız, umarım uslu bir kız gibi davranarak arkanızı dönersiniz, dedi.

Wilda nefesini içine çekti ve birden bıraktı. Sanırım girmemeniz gereken özel bir plajda olduğunuzun farkmdasınızdır!

Evet, farkındayım, dedi genç erkek arkasını dönerek. Ama tehlikeyi severim.

Başınız belaya girebilir, diye cevapladı Wil-da. İki sene önce o otelde gördüğü bu adamın olanları hatırlamaması için dua ediyordu.

Beni görmenin şokundan kurtulduysan, arkanı dönebilirsin, dedi genç erkek.

Ne? Ne demek istiyorsunuz?

Beni ilk gördüğünde, daha önce hiç erkek görmemiş gibiydin de... diye cevap verdi adam ona sigara ikram ederken.

Teşekkür ederim, içmem, diye karşılık verirken, adamın bakışlarının biraz değiştiğini hissetti Wilda. Saçlarını her zaman ensesinde toplarken şimdi açmıştı ve dalgalı saçları çekici bir biçimde omuzlarına dökülüyordu. İpek gibi teni ve ince boynu çekiciliğini artırıyordu. Karşısındaki bu yakışıklı adamın kim olduğunu kesinlikle bilmiyor, sadece iki sene önce St. Cyr otelinde başından geçen o korkunç olaya şahit olduğunu biliyordu. Adamın gözlerindeyse ne oüu tanıdığına dair bir belirti, ne de tanımadığını anlatan bir ifade vardı. Wilda, üzerindeki üniforma sayesinde tanınmadığını düşünerek biraz rahatladı.

Bu adamla son olarak göz göze geldiğinde, Üzerinde Myles Sadlier'in eflatun rengi pijaması vardı. Vücudunu saran bu pijama her yerini örtmüş, sadece uzun bacaklarının ve beyaz teninin birazını açıkta bırakarak çok çekici bir görünüm vermişti ona. Bunları hatırlayınca, yanaklarının alev gibi yandığını hissetti.

Bütün iyi huylara sahip bir kız ha? derken yabancı adam, sigarasını yakmak için yaktığı ateşi bir eliyle Florida sahillerinin akşam rüzgarından korumaya çalışıyordu. Wilda onun sesindeki alaycı ifadeyi fark etmişti ve kendini karışık duygular içinde hissediyordu. Acaba hatırlamış mıydı... yoksa genelde kızlarla Konuşma biçimi mi böyleydi?

Denize de girip çıktığınıza göre, artık bu özel plajdan gidebilirsiniz, dedi soğuk bir sesle. Patronum davetsiz misafirlerden pek hoşlanmaz da.

Patronun mu? diye mırıldandı adam. Madam Charmides, değil mi? Şu güneş tapmağında yaşayan? Ve sen de onun yardımcısı, akşamüstleri kendini güneşin kollarına atmak için budalan ziyarete gelen? dedi sigarasını yakarken.

Wilda güneşten yanmış tenin sigara dumanlarıyla çevrildiğini gördü. Bu adam buraları büyük bir ihtimalle biliyordu ve ailenin bir akrabası olabilirdi. Bunları düşününce içini bir korkunun kapladığını hissetti. Eğer bu adam onu tanıyacak olursa, gerçeği Charmides'lere açıklayabilir, ve Wilda da işinden olabilirdi. Çünkü burada çalıştığı sürece patronundan öğrendiği en önemli şey dürüstlüktü. Mrs. Charmides, Wilda'yı işe almadan önce, Wilda'mn eski bir okul arkadaşı olan ve şu anda Boston Bankacılar Birliği başkanıyla evli bulunan Mrs. Chaim-Freeman'dan tavsiye mektubu istemişti. Bu mektup Wilda'nm şu andaki işine sahip olabilmesini sağlamıştı. Çünkü mektupta Wilda'nm özel bir klinikte aylarca bıkmadan çalıştığı ve çok dürüst bir kız olduğu yazılıydı. Mrs. Chaim-Freeman bunu severek yapmış, böylece Wilda'ya nefis bir iş kazandırmıştı.

Wilda, Sadlier gibi insanlardan artık uzak kalabilmenin yollarını bulmuş ve hiçbir zaman da geriye dönmeyeceğini kafasına yazmıştı. Fakat şu anda aylardır başardığı şey ayaklarının altından kayıp gidiyor gibi gözüküyordu. Wilda'ya o günleri hatırlatan bir yabancı çıkagelmiş, vahşi ve çekici görünüşüyle bir anda onu eskilere götürüvermişti.

Her şeyi göze alarak soruverdi Wilda. Kim olduğunuzu sorabilir miyim?

Tabii ki sorabilirsin, ama önce ben çok güzel gözlerin olduğunu söylemek istiyorum, eğer izin verirsen, dedi sigarasından derin bir nefes alarak. Sigaranın dumanı gri gözlerinin yanından akıp gidiverdi. Adım Damien. Aslmda bu evde adımın geçip geçmediğinden şüpheliyim, ama sanıyorum, sevgili annem benden bahsediyordur arasıra. Evet, geleneklere göre büyük oğul evi ziyarete geldi, özledi buraları... Ah, biliyor musun, gözlerin gerçekten çok güzel, nefis bir rengi var. Etkileyici ve unutulması çok zor bir güzellikte...

Wilda neye uğradığını şaşırmıştı, adamın gözlerine bakarken birden sert parmaklarının omuzuna değdiğini ve, Sanıyorum yemek vakti geldi artık, dediğini duydu. Şüphesiz sabahtan beri sevgili annemin isteklerine koşuşturuyorsun, ama artık gitmeliyiz. Hazır mısm? diye sordu, Damien eşyalarını toplarken.

Wilda, eve doğru yürürlerken oiun sert ve kendinden emin parmaklarını omuzunda hissediyordu. İçgüdülerinin sesine kulak verdiğinde, Damieıı'in kendisini hatırlamış olduğunu anladı. Tam anlamıyla bundan emin olmamasına rağmen, adamın onunla kedinin fareyle oynadığı gibi oynadığını hissetti. Sinirli olduğunu belli etmezse, belki bir şeyleri kurtarabileceğini düşündü.

Eve doğru yaklaştıklarında, Wilda, Damien'in : bu güzel binanın yeni restorasyonunu izleyişini seyretti. Büyük bir dikkatle beyaz uzun sütunları, tahta kaplamaları izliyordu genç adam. Villadan içeri girerlerken, sahile kadar uzanan mermer yolu gördüler. Ev bu haliyle gerçekten de çok güzeldi. Moonside'a böyle uzaktan bakınca Yunan Adalarında hissediyordu insan kendini. Wilda'nın bugüne kadar gördüğü en güzel yerlerden biriydi burası.

Bir anda, Damien'in burada doğmuş, olduğunu ve doğduğu yeri tekrar görmenin onu nasıl mutlu ettiğini gördü Damien'in yüzüne bakınca.

Damien'in kaşlarına baktığında, simsiyah bir çizgi halinde ve hiç aralık bırakmadan birleştiğini gördü. Ve bir sözü hatırladı Wilda: Eğer bir adaman kaşlarının arası hiç açık değilse, şeytanın Öa içeri girmesine olanak yoktur.

Babam Yunanistan'a olan hayranlığını hiçbir ?;a,man kaybetmedi. Orada bir evimiz var... ve o evden hatırladığım tek şey, beni karşısına alıp saatler boyu öğüt verişidir. 'İlk çocuk dünyanın bütün iyi huylarını almalıdır,' derdi. Fakat olanaksızdı bu, çünkü ben Damien'dim ve kendim olmak istiyordum. Başka birinin ortaya çıkardığı ya da yarattığı biri değil... On altı yaşıma girdiğim gün bir tartışmaya giriştik. Buz hokeyi takımına girmek ve bunu meslek

edinmek istiyordum. Fakat babam buna şiddetle karşı çıktı. O banim okuluma devam etmemi istiyor, bir mesleğim olması gerektiğini söylüyordu. Benim içinse olanaksızdı bu. Çünkü okul bana hiç zevk vermiyor, tek mutluluğu buz hokeyinde buluyordum. Tartışma büyüdüğünde, soğukkanlılığını kaybedip üstüme atıldı. Çok kötü kavga etmiştik... Babam benim Amerikan eğitimi almamı istiyor, fakat bir yandan da özgürlüğümü vermiyordu. Geleneklerimize göre, bir erkek çocuğu her an babasının kolları altında olmalıdır. Kız çocuk da böyledir. Ve bu gelenek çocuklar büyüse de değişmez. Ben Amerika’ya gelerek ve sıkıcı aile bağlarımı kopararak özgürlüğümü elde ettim. Fakat babam bunu hiçbir zaman kabullenemedi... ve affetmediler beni.

Damien içini çekti. Kaim kaşlarını çatmıştı, gözleri rahatça görülmüyordu.

Bana en ufak bir harçlık dahi yollamadı. Fakat pek önemli değildi bu. Çünkü ben para kazanmaya başlamıştım. Babam aynı hatayı kardeşime yapmadı. Onu Yunanistan’da okuttu ve sonra da bir gemi şirketinin başına geçirdi. Bazen Troy’a hayran oluyorum. Fakat yine de içimde bir kuşku var, acaba Troy hiç kendi gayretiyle para kazanmanın zevkini tattı mı? Düşü-. nüyorum da, hayat hiç çılgınlık yapmadan geçirilir mi?

Gri gözleri Wilda’nm meraklı bakışlarını ya- kaladı. Sanıyorum seni ilgilendirdi bunlar?

Wilda’nın soluğu kesiliverdi. Ayak uçlarından saçlarının dibine kadar kızardığını hissetti. Birden adamı ne kadar ilgiyle seyrettiğini fark edip utanmıştı bundan.

Damien tanıyordu onu, bundan hiç şüphesi yoktu artık. Çünkü sürekli alaylı gözlerle bakıyor, alaylı laflar ediyordu. Otel odasındaki o geceyi düşündü ve bundan artık kurtulamayacağını anladı. Damien onunla ilgili hiçbir şeyi unutmamıştı.

Wilda, Sadlier’in yaptığı kötülüğü bütün ayrıntısına kadar tekrar yaşadığını hissetti o an. Kurtulmak imkansızdı bu duygudan... Şu anda yaşadığı hayattan ne kadar memnun olduğunu düşünerek haline şükretti. Fakat ne yazık ki, bu adam her şeyi açığa vurabilir, onun hayatıyla oynayabilirdi. Damien öyle bakıyordu ki, sanki her şeyi hatırlamış ve ‘Bana mahkûmsun,’ der gibiydi.

Bileğimi bırakabilir misiniz lütfen? dedi Wilda sinirli bir ifadeyle.

Açıkçası, bırakıp bırakmak istediğimden bek haberim yok, dedi adam Wilda’nm bileğini havaya kaldırarak. Bir müddet kızın ince uzun parmaklarına, zarif ellerine baktı dikkatle. Wilda' nrn elleri öyle zayıftı ki, nerdeyse kemikleri belli oluyordu.

Damien, onun parmağında yüzük olmadığını, fakat bileğinde porselenden, kalp şeklinde bir biledik olduğunu gördü.

Bu küçük şey senin kalbini mi gösteriyor? dedi. Wilda bir şey söyleyememişti. Adam kızın bileğini sıkmaya başladı, fakat bunu öyle bir kuvvetle yapıyordu ki, Wilda pek acı duymuyor, sadece bileğinin sıkıldığını hissediyordu. Damien bileği bıraktığında hiçbir şey olmamış gibi devam etti. Hangi şeytan, anneme yardımcı olman için senin kafanı çeldi?

Burada... burada olmaktan hoşnutum... çalışmayı seviyorum. Memnunum buradan, dedi şaşırmış bir halde.

Yüzünün kızardığını ve sinirden damarlarının atmaya başladığını hissetti. Bu adam onun geçmişini biliyor, onunla oyun oynuyordu. Rahatlıkla Moonside’dan onu attırabilir, bundan dolayı da hiç vicdan azabı çekmezdi. Çünkü çok katı, çok acımasız bir görünümü vardı.

Wilda gidebileceği bir yer olup olmadığını düşündü birden. Bir tek yer vardı... kadınlar yurdu. İngiltere’deki evi çoktan satılmıştı. Babası ölünce annesi bir Fransızla evlenmiş ve Fransa’ ya yerleşmişti. Ölen babası ona piyano ve gitar çalmayı, şarkı söylemeyi öğretmiş, şarkıcılıkta iyi yollar açmıştı önüne. Fakat Wilda hiçbir zaman bunu meslek edinmeyi düşünmemiş, sakin ve daha yararlı bir iş seçmişti.

Damien’e baktı. Bir an düşündü... bu adamın Yunanlı oluşunu reddetmesi aslmda kanının son damlasına kadar Yunanlı oluşunu bilmesinden ileri geliyordu. Çünkü Damien Amerikalı olmayı daha çok tercih ediyordu.

Alçakgönüllü ve saygıdeğer kadınlara ilgi duyuyordu mutlaka. Böyle sanıyordu Wilda. Ve bu adam onu hatırlamışsa, önyargılı davranarak, rahatlıkla saygısızlık edebilir, gururuyla oynayabilirdi. Gözleri öyle etkileyici bakıyordu ki, geçmişi unutmuş olamazdı.

Dişlerinin beyazlığı Wilda'nın gözlerini kamaştırdı. Öyle tatlı açmıştı ki ağzını, genç kızın kalbi hızla çarpmaya başladı. Bileğini tutan sert parmakları bileziğini sıkıştırmış, derisini acıtıyordu. Heyecanlanmıştı Wilda.

Sanki aldırmıyormuş gibi sordu Damien. Peki, tavsiye mektubu için ne yaptın?

Wilda cevap vermeye hazırlanıyordu ki, en can alıcı sorusunu sordu Damien. Benim tanıdığım kadarıyla, annem öyle kolayca adam almaz. Sanıyorum, iyi bir şarkıcı olduğun kadar, iyi aktrissin ve iyi rol yapıyorsun.

Wilda şok geçiriyordu, neye uğradığını şaşırmıştı. Damien'in onu tanıdığı artık kesinlikle ortadaydı. Kendini bu duruma karşı savunma ih-.tiyacını hissetti birden. Savunmalıydı, çünkü ne olacaksa şimdi olmalıydı.

Evet, sonunda yarayı deştin... gidip söyleyebilirsin annene. Ama şunu bil ki, o gece otelde geçen olay tamamen bana oynanmış bir oyun-'du. Ne yazık ki kullanıldım ben o gece. Bu bir gerçek... annen beni hiçbir zaman Wilda Bird adıyla tanımadı. Wilda Bird bir sahne adıydı, gerçek adım ise Wilda Grayson... ve Wilda Gray-son annene çok yardım etti, dürüstçe çalıştı. Geçmişi tamamen unuttu. Ama eğer annene bu bildiklerini açıklamayı düşünüyorsan, bu gece hemen çekip giderim. Çünkü bir fare gibi oynanmaktan hiç hoşlanmam.

Nasıl gerçek olabilir ki bu söylediklerin? Hiçbir farenin senin gibi gözleri ve altın sarısı saçları olmaz. Sanıyorum, annem de seni bu güzelliğin için aldı. Müşterilere güzel kızların hizmet etmesi kazancı artırır, dedi gülümseyerek.

Allah kahretsin, dedi Wilda bağırarak. Gittikçe daha kötü duruma düşüyordu. Nereden çıktın sen böyle? Moonside'a gelmek nasıl oldu da akima geldi? Üstelik, annenin seninle uğraşacak hiç vakti yokken.

Yine doğru bildin, sen ve ben sanki harikulade bir bahçede yaşayan bir çift siyah atız ve ben sana son derece lezzetli bir ot sunuyorum, lama, dedi Damien.

Ben senin sevgilin değilim, olmak da istemiyorum. Öğrenmek istediğin buysa, boşuna çabalama, dedi Wilda.

Ah kızım, ben senin bir haftada kazandığını bir saatte kazanıyorum. Niye bunları tartışıyoruz ki? diye güldü Damien.

Ne... ne demek istediğimi anladın. Kekeliyordu Wilda. Zaten bu bir gelenek, değil mi? Evin oğlunun hizmetçiye göstereceği merhamet. Buradan gitmekte kararlıydı genç kız.

Tanrım, o ne hayal gücü... Senin yerin Holly-wood'muş, burası değil, kızım. Yoksa burada olmanın nedeni, annemin işini ilerde sana devredeceği hayali mi?

Sonunda olan oldu. Wilda'nm eli havada bir rüzgar gibi esti ve Damien'iri suratında patladı. Damien neye uğradığını şaşırmıştı. Elini yüzüne götürürken, Wilda çoktan uzaklaşmaya başlamıştı. Damien cebinden bir mendil çıkarıp kanayan burnuna bastırdı.

Damien ona seslendi. Bunu unutma. Okul yıllarımda bile hiç kimse bana kanlı bir burun hediye etmemişti.

Annene söyleyebileceğin bir başka şey daha işte. Yalnız sana şunu sormak istiyorum. Senin bağışlama ya da unutma gibi huyların yok mü?, Wilda'nın sesi buz gibiydi.

Affedilecek şeye bağlı bu, dedi Damien. Gri gözlerinde karanlıklar belirmişti. Doğruyu söylemek gerekirse, seni anneme anlatmak gibi bir derdim yoktu. Üstelik senin burada bir yıldır çalışıyor olman bana çok şey anlattı. Çünkü annem gibi bir patronla çalışmak hiç de kolay değil. Gördüm ki sen bunu başarmışsın. Mendilindeki kana baktı.

Evet, iyi anlaşıyoruz, dedi Wilda. Damien'in burnundan akan kanı gördü. Burnun kötü mü? diye sormak ihtiyacını duydu.

Lütfen bana Bette Davis rolü oynamaktan vazgeç. Üstelik, bu tokat senin hoşuna gitti, öyle değil mi?

Evet öyle, dedi Wilda. Fakat çok utanmıştı olanları görünce. Hiçbir zaman erkekleri tokatlama heveslisi kadmlardan olmak istemezdi. Fakat bu defa durum farklıydı. Damien gecenin içinden çıkar gibi gelmiş ve Wilda'nın geçmişte yaşadığı, ama unutmak istediği bütün anılarını önüne serivermişti. Wilda'nm suçsuz olduğunu ispatlaması için artık vakit çok geçti. Sadlier'in odasında yarı çıplak bir halde ve üstünde erkek pijamasıyla fotoğrafları çıkmış, bütün bunları Damien de görmüştü. Eğer şimdi ona o gece Sadlier'in kendisini kullandığını söylese ve bunu jda' karısından boşanmak için yaptığım anlatsa,, Damien dünyada inanmazdı buna. Çünkü onutı için en önemli şey, bir kadının sadece iyi bir ev kadını ve iyi bir anne olması gerektiğiydi. Bu gereklere uymayan kadının Damien'e göre tek amacı olabilirdi; yasak şeyler yapmak. Onun düşüncesine göre, Wilda bu ikinci kategoriye giriyordu. Bunu düşününce, ne kadar mutsuz olduğunu hissetti genç kız. Hep çekecek miydi bu Allahın belası acıyı?

Eğer Damien annesine geçmişi anlatmak iste-mediyse, niye böyle bir konuşmanın açılmasına neden olmuştu?

• Moonside'da kalacak mısın? diye sordu adama. Mrs. Charmides'in, oğlundan gelen mektubu açtığında yüzünün renginin nasıl değiştiğini hatırladı.

Evet, bir itirazın mı var buna? Damien onun cevabını önemsemeden devam etti. Sevgili annem mektubumu açıp okuyunca ne hale geldi acaba? Tabakları fırlattı mı etrafa?

Annen mektup hakkında hiçbir şeyden söz etmedi baria. Bu yüzden, seni denizde görünce öyle şaşırdım. Eğer geleceğini bilseydim, denizde- ; kinin sen olduğunu kolaylıkla tahmin ederdim.

Denizdekinin mi? O yüzden o kadar hayranlıkla bakıyordun, değil mi? Gelen, bir aşk tan-nsıydı sanki, dedi Damien.

Hiçbir zaman sana aşk tannsı gibi bakmadım. Bugüne kadar kimseye böyle bakmadım, dedi Wilda kızgınlıkla.

Aşk, insanları bazen otel odasına kadar götürebilir ve yasak şeyler yaptırabilir, yavrucuğum.

Beni otel odasına götüren, aşk değildi.

Oh, o zaman bu çok kötü işte, dedi Damien j alayla.

Tanrım, ne söylediğine dikkat et lütfen!

Holün kapısını iterek içeri girdi Wilda. Girişte, hemen kapının yan tarafında iki bavul ve çok şık bir pardesü duruyordu. Damien'in ol m aliydi. Genç adam onu takip ederek arkasından yürüdü.

Bir ara elini yanlışlıkla burnuna değdiren Damien garip bir kahkaha attı. Wilda şaşırmıştı bu -kahkaha karşısında. Dönüp baktı. Bu adam dünyanın bütün tecrübelerini edinmiş bir bakışla bakıyordu. Gözlerine daha iyi bakınca, görmüş geçirmiş olduğu kolaylıkla anlaşılıyordu. Garip bir kendine güveni ve garip bir yaşayış tarzı vardı. Sanki dünyada hiçbir şey önemli değildi onun için. Fakat yine de birçok şeye önem veriyor ve dikkat ediyor gibiydi.

Damien'in kahkahasını düşündü. Daha önce hiç kimseyi böyle garip bir kahkaha atarken görmemişti.... üstelik acı çekip de kahkaha atarken. Damien'in suratına baktı. Çok yakışıklıydı bu adam. Saçları hala ıslak, yüzünün bazı yerlerinde deniz tuzu vardı.

Bir an Mrs. Charmides'le yüz yüze gelmekten kurtulduğunu, ama bunun nelere mal olabileceğini düşündü. Bir tür panik kapladı içini.

Damien'in düşündüğü gibi, evli erkekleri ayartan kadınlardan değildi o. Yirmi iki yaşında ve bugüne kadar sevmeyi, sevilmeyi tatmamış bir kızdı.

Bir erkek olarak sadece babasının tatlılığını ve zekasını görmüş,, diğer erkeklerle de yalnızca sohbet' ederek beraber olmuştu. Bugüne kadar hiçbir erkekle flört etmemişti.

Ahıa şimdi... şimdi Moonside'a gelen bu adam çına bu değişik bakışıyla hayatında ilk defa böy-le bir şeyi yaşatıyordu. Ne babasının, ne de diğer erkeklerin bakışma benziyordu bu bakış, farkındaydı bunun.

Damien’in gözbebekleri öyle alev alevdi ki, Wilda gecenin karanlığında yangın yerine düşmüş gibi hissetti kendini. Başka türlü hissede-mezdi zaten.

Çünkü adamın bakışları Wilda’nın ta içerilerine kadar alev salıyor gibiydi.

Emin olaftıamak, aslında en büyük eğlence- . lerimizden biridir, dedi Damien. Yanma yaklaşmış ve kulağına eğilmişti bunu söylerken.

Ne demek istiyorsun? dedi Wilda bir adım gerileyerek.

Damien onu gerilediği yere kadar izledi. Gözlerindeki o yanan alevi de beraberinde getiriyordu.

Senin sırrını açıklayacak değilim, Wilda Bird.
Fakat şunu bil ki, Moonside’da kaldığın sürece boynunu ipten kurtaramayacaksın.

Ben mi? Wilda şaşkındı. Yani bu durumumdan faydalanacağını mı söylemek istiyorsun? diye devam etti.

Neden olmasın? Moonside’a iyi ve heyecanlı bir tatil beklentisiyle geldim. Ve mavi gözlü, nefis bir kız buldum. Üstelik koca avcısı bir kız. Yani senin anlayacağın, senaryo kendiliğinden yazıldı.

Gözümü korkutmak istiyorsunuz, öyle mi, Mr. Demonides? Ya bavulumu toplayıp gitmem gerek, ya da beni baştan çıkarmanıza razı olmam, öyle mi?

Evet, senaryo tamamıyla böyle yazıldı. Tabii, senin gibi bir kız kolayca baştan çıkarılırsa? dedi Damien.

Wilda’nm bakışları kar gibi yakıcıydı. Damjen kendisine yaklaştıkça nefesi sıklaşıyor, yüzü {gittikçe kızarıyordu.

Damien’in Wilda’ya yakınlığı şu anda sadece yarım metre kadardı. Wilda hiç .ses çıkarmadan öylece duruyordu ayakta. Birden bu adamdan nefret etmekte olduğunu hissetti.

Cehenneme kadar yolun var! diye haykırdı sonünda. Beni çok zor bulduğum ve çok hoşlandığım bu işten artıramayacaksın. Attırmaya çalışsan da bundan hiç korkmuyorum. Eğer bana engel olmaya çalışırsan, o koca burnunu tekrar kanatırım, haberin olsun.

Bütün bunları söyledikten sonra merdivenlere doğru yöneldi. Bir kez d°ha geri dönüp bakmak için can atıyordu. Her ne kadar kızmış ve kin duymuşsa da, geri dönüp onun gözlerini görmek istiyordu. Ve dönüp baktı... Damien’in gri, dumanlı gözleri Wilda’riın bakışlarını yakalamıştı bile. Wilda onun alaylı gülümsemesini görüp hızla yukarıya çıktı. Unutmalıydı bu bakışları.

Karanlık bakışları ve gri gözleriyle bu adamın amacına ulaşmaması ve herhangi bir kızı baştan çıkarmaması için hiçbir sebep yoktu ve olamazdı.

Wilda, belanın peşinden gelmekte olduğunu sezerek üst kata çıktı. Olanlardan fazlasıyla rahatsız olmuştu ve acı çekiyordu. Aynanın karşısına geçip saçlarıyla oynamaya başladı. Damien’ in biraz önce kulağına fısıldadıklarını, düşündü. Benim gibi kötü bir çocuk, senin gibi iyi bir kızla karşılaşınca...

Fakat onun iyi bir kız olduğuna gerçekten inanıyor muydu?

İKİNCİ BÖLÜM

Denizden yansıyan güneş ışıkları, Wilda’mn odasının tavanında yansıyordu. Çok rahatsız bir i geceden sonra bu ışık yansımalarıyla uyanmak yine de çok güzeldi. Bugünkü sabah kahvaltısını Damien’le yapacağını düşününce, içini bir sı- kmtı kapladı. Rahat olmalıydı, eğer rahat olmaz- i sa, çok kötü şeyler gelebilirdi başına.

Üstündekiler! atarak yataktan kalktı ve pembe boyalı banyoya gitti. Odasının hemen bitişi-ğindeydi banyo. Geceliğini çıkararak, deodorant sürdü koltukaltlarma. Sonra tekrar odasına, dö-, nerek, üniformasını giydi. Saçlarını taradı ye son bir kez aynada kendine baktı.

Bu görünümün Damien için ne anlama geldiğini düşündü bir an. Yüzünde en küçük bir makyaj bile yoktu. Sadece yanaklarında biraz fondöten vardı, bu haliyle de tipik, güzel yüzlü İngiliz kızlarına benziyordu. Gözlerinin ise hiçbir makyaja ihtiyacı yoktu, çünkü derin ve anlamlı maviliği her şeyi anlatmaya yetiyordu.

Saatine bakıp, birkaç dakika daha vakti olduğunu düşündü. Aşağıya inmeden önce darmadağınık olan odasmı toplayabilirdi.

Etraftakileri dolabına yerleştirirken, Charmi-des'lerin büyük oğluyla nasıl başa çıkabileceğine dair planlar kurmaya başladı.

Ne yapmalıydı? Aldırmaz mı gözükmeliydi? İmkansızdı bu,.çünkü hiçbir sonuç vermezdi, biliyordu bunu. Öyleyse ona İngiliz soğukkanlılığı nı göstermeliydi. Ama nasıl?

Belki Mrs. Charmides'e her şeyi açıklamak daha mantıklıydı. Onun bir oyuna kurban gittiğine inanabilir ve affedebilirdi onu. Onu dinler miydi acaba Mrs. Charmides? Bir kadın olarak onu anlayabileceğine inanmak ne derece ümit vericiydi, bilemiyordu.

Bunları düşününce umutsuzluğa düştü. Mrs. Charmides'in bencilliği yıllar öncesinden vardı, bunü hissetmişti Wilda. Bu kadının anlayış gös-terrriesi olanaksızdı. Çünkü Wilda'yı işe alırken düşündüğü tek şey, onun iyi bir geçmişe sahip ; olup olmadığıydı.

Geriye tek şey kalıyordu: Damien'in fazla kalmayacağını ve ağzını açmayacağını umut etmek.

Omuzlarını silkerek merdivenlerden aşağıya indi.

Hole girdiğinde, dışardan' harika bir güneşin içeri sızdığını ve palmiye ağaçlarının gölgesinin odada yansımalar yaptığını fark etti. Birden Mrs. Charmides'e havanın çok güzel olduğunu ve kahvaltısını bahçede yapmasını teklif etmeyi düşündü. Hoşuna gidebilirdi bu fikir.

İpek halılarla döşenmiş koridordan geçerek Mrs. Charmides'in odasının kapısını çaldı. .İçerden Gir, sesini duyunca, kapıyı açtı. Mrs. Charmides oldukça büyük bir yatakta, ipekten yapılmışa benzeyen yatak örtüsünün altında geriniyordu.

Günaydın, madam, dedi perdeleri çekerken.
Bugün hava öylesine güzel ki, kahvaltınızı dı-şarda yapmanızı isterdim doğrusu. Açık hava zihninizi kuvvetlendirir.

Tanrı aşkına, daha yüzümü yıkamadan bana güzel hayadan ve yemekten bahsediyorsun. Mrs. Charmides kuştüyü yastıklardan başını kaldırarak, Hadi, çabuk ol, diye bağırdı. Wil-da her sabah yaptığı gibi, Charmides'in tuvalet masasına koştu. Gümüş bir kutu içine yerleştirilmiş losyon ve pamuğu getirdi. Mrs. Charmides büyük bir olasılıkla oğlunun geldiğini öğrenmiş ve onun her an odasına girebileceğini düşünüyordu.

Bileklerinden sarkan kaim bileziklerin ağırlığına aldırmadan, gece kremini yüzünden çıkarmaya çalışıyordu. Sanki duvarda asılı büyük portredeki gençlik resmine dönmek için yapıyordu bütün bunları.

Wilda onun yaptığı işin ne kadar anlamsız olduğunu düşündü bir an. Yüzündeki kırışıklıkları: ne kadar kapatmaya çalışırsa çalışsın, yine de boşuna bir çabaydı bu. Bunları düşünürken Mrs. Charmides'in gözü Wilda'ya takıldı. Kızın pürüzsüz yüzüne, derin, anlamlı gözlerine baktı kadın. 'Ne kadar güzel,' diye düşündü.

Dudaklarma ruj sürerken, Bir misafirimiz var, dedi. Birazdan tanışacaksın. Sana kim olduğunu söylemeliyim, gelen, oğlum Damien'dir. Dün onun mektubunu alınca, belki gelmez diye ümitlendim, ama ne yazık ki geldi. O ve ben birbirimiz hakkında hiç de iyi düşünmeyiz ve aklımıza geleni söyleriz birbirimize. Bu da hiç hoş değil tabii. Sana şunu söylemeliyim ki, onun hoşlandığı tiplerdensin... ve kendi iyiliğin için ondan uzak durmalısın.

Kuşkusuz biliyordu bunları Wilda.

Hiç merak etmeyin, madam, oğlunuzdan uzak duracağım. Bir şey sormak istiyorum size, onun gelişine sevindiniz mi? dedi.

Eğer doğrusunu istersen, çok şaşırdım. Ondan en son haber aldığımda, bir kayak merkezinde akrobasi yapıyordu. Bir hovardadır o. Troy ike abisinden ne kadar da farklıdır. Ailesinin soylu kanını taşır o. Bir de şu serseriye bak.

Wilda, Damien'in Troy hakkında anlattıklarını hatırladı. Annesiyle aynı fikirde değildi. Fakat onun anlattıklarını' Mrs. Charmides'e söylemedin de ne kadar riskli olacağım düşündü.

Çünkü daha önce oğluyla tanışmalarının Mrs. pbarmides'de ne etki yapacağını tahmin edi-L yordu.

Alır mısın lütfen? diye elindeki makyaj kutusunu uzattı Mrs. Charmides. Söyle bakalım, nasıl görünüyorum? Yok yok, söyleme, vazgeçtim, dedi sonra yüzünü Wilda'dan saklayarak. Biliyor musun, insanın karşısında senin gibi güzel bir kız görmesi bazen çok acı veriyor. Gençliğimi düşünüyordum da, ne kadar güzeldim o zamanlar. Şu anda ise dünyanın bütün aynalarını bazen kırmak geliyor içimden, diye devam etti, yüzündeki umutsuzluğu saklamaya gerek görmeden.

Anılarınız var, madam, dedi Wilda akıllıca. Çok güzelmişsiniz, kocanız da size taparmış. Bunlar kolay elde edilemeyecek anılar.

Oh, evet, çok güzel anılar bunlar. Fakat sen, tatlı kız, sen hiç düşündün mü ki, kocam iş toplantılarını aşk gecelerimize tercih ederdi. Bir kadın için ne kadar acı bir şeydir bu, bilemezsin. Biz... amaıi Tanrım... nelerden söz ediyorum ben! Damien'in gelmesi neleri hatırlattı bana. Hadi hadi, boş ver bunları.

Kahvaltınızı buraya ister misiniz, madam? diye sordu Wilda.

Hayır, henüz hiçbir şey yemek istemiyorum. .Birazdan Damien buraya gelir; o geldiği sırada senin burada olmanı istiyorum. O yüzden kahvaltını biraz geç edeceksin.

Nasıl isterseniz, madam, fakat benim burada olmamın size ne yararı olacak anlamadım. TJzün zamandır görmediğiniz oğlunuzla yalnız kalmak istemez misiniz? diye sordu Wilda. Bu beklemediği davete şaşırmıştı.

Hemen hemen iki yıl oldu. Bana doğum günümde ve yılbaşlarında hediyeler gönderirdi. Aslında iyi çocuktur, fakat yine de birbirimize yabancı gibiyiz.

Wilda ne söyleyeceğini bilemiyordu. Damidn'in çekici ve meydan okuyucu bir kişiliği vardı, bunu gayet güzel anlamıştı.

Saçlarımı tarar mısın? Güzel görünmek istiyorum, dedi Mrs. Charmides.

Wilda kadının saçlarını taramaya başladı. Mrs. Charmides tokalan on.a verirken nasıl taraması gerektiğini anlatıyordu. Kadının kırlaşmaya başlayan saçlarına baktı Wilda. Bu kadar yaşlanmasına rağmen, yine de güzeldi Mrs. Charmides.

Kapının birden hızla açılması Wilda'nm' yüreğini hoplattı. Damien'di gelen. Üzerindeki kıyafet öyle sade ve spordu ki, Wilda bir an bu kıyafetin odanın klasik döşenişiyle ne kadar zıt düştüğünü fark etti.

Damien kısa kollu krem rengi gömlek giymişti ve kollarının bütün adaleleri ortadaydı. Wilda onun kollarındaki sert ve siyah kıllara baktı hayretle. Pantolonu da krem rengi ve çok şıktı. Timsah derisinden kahverengi bir kemer, atletik vücudunu daha da belli ediyordu. Bu adamda erkeksi görünüşten çok, daha başka bir şeyler var gibiydi. Sanki bir tanrı görünümündeydi Damien.

Wilda ona bakmamayı aklına koymuştu, ama gözleri iradesini altüst etmişti.

Sevğili anneciğim, diye yatağa doğru ilerledi Eanıien, Wilda'ya bakarak. Çok iyi görünüyor sıııh, anneciğim. Yalnız, biraz kilo almış olduğunu söyleyebilir-miyim?

Yaramaz çocuk, bunu söylemenden hiç hoş-lanmasam bile, yine de çok tatlısın.

Damien, Wilda'ya bakarak, sanki onun burada olmasına şaşırmış gibi, Hizmetçin bir emir mi bekliyor? dedi.

Bu kız benim en yakınımdır, Damien. Ona senin geleceğini söyledim ve özellikle burada olmasını istedim. Çünkü ayaklanabilecek sinirlerimi yatıştıracak tek insan o.

Damien, Wilda'ya bakarak annesini dinliyordu. Devam etti Mrs. Charmides. Bütün bunları bir yana bırak, sen ve ben birbirimize artık yabancıyız. Seninle tartışmak istemiyorum. Eğer böyle bir duruma yol açarsan, Wilda beni koruyacak. Bunu özellikle istiyorum ondan.

Wilda, diye mırıldandı Damien.

Kızın saçları pencereden giren güneşin İşığıyla parıl parıldı. Boynuna tatlı bir ışık yansımış, krem rengi teni çok çekici bir görünüm kazanmıştı.

Wilda... Bu isim hiç de alışılmış isimlerden değil. Ancak bir tek şey hatırlatıyor bana. O da buradan çok uzakta, uzun zaman önce olan bir olayı.

Wilda'nın kanı beynine çıkmıştı. Oyun oynuyordu bu adam. 'Odadan nasıl ayrılabilirim,' diye düşündü,

Ee, Damien, senin yakışıklı görünümün hep aynı. Hatta yıllar geçtikçe daha da artıyor diye-' bilirim. Mrs. Charmides oğlunu tepeden tırnağa inceliyordu. Hiç değişmiyorsun, öyle değil mi? Seni doğururken ne kadar acı çekmiştim, bilemezsin. Baban ise mutluluktan uçuyordu. Seni kucağına alıp balkona çıkardı ve aya tuttu. Böyle yapmaması için ona yalvardım, ama o bir dinsiz olduğu için, bana gülüp geçti. Güneş tary- rısı, oğlunu aya gösteriyordu sanki.

Damien büyük bir rahatlıkla yatağın bir köşe- j sine oturdu.

Sanıyorum, artık senin de Troy gibi bir iş kurma zamanın geldi. Üstelik iyi bir kız bulup evlenmenin de zamanı artık, diye devam .etti Mrs. Charmides.

Yani aristokrat bir kız demek istiyorsun?

Oğullarım için iyi ve ev kadını olabilecek kız- ' lar isterim, dedi Mrs. Charmides. Ayrıca, hiçbir oğlum kötü şeyler yapmaya layık değildir.

Tanrım, ne kadar züppesin, diye annesine baktı Damien.

Zengin bir yatalak olmanın en iyi yanı, Damien, istediğim zaman keyfime bakabilmem ve istediğim zaman da istediğimi yaptırabilmem.
Sen de keyfine bakarsın! Eskiden de böyleydin zaten!

Hiç de değil, canım, diye ağdalı ağdalı konuştu Damien. Demek Troy birader nişanlandı? Banka hesabı yüklü, çekici bir kız olduğunu duydum.

Dedikodu. Mrs. Charmides gülümsedi. Wil-da onun oğlunu incelediğini fark etti.

Sen de zenginmişsin, öyle değil mi? Sende babanın zekası var, eğer istediği zaman onunla 'birlikte iş yapsaydın ne iyi olurdu, o zaman o-muzlanndaki yükü biraz hafiflediğinden, belki de daha çok yaşardı.

Babamın ölümünden beni suçlama. Damien' in'gri gözleri birden tehdit dolu bir ifadeye bürünmüştü. Bütün hayatı boyunca, kendisi istediği için çalıştı, yoksa kimse onu bu kadar çok çalışmaya zorlamadı. Ayrıca, ben gemicilikten hiç hoşlanmam.

Doğru, sen borsa işlerini tercih ettin hep.

Evet, bana en uygun iş buydu. Masa başı işlerinden hiç hoşlanmam. Duyduğuma göre, babamın hastaneye kaldırıldığı gün, o sevgili arkadaşları Waldorf'a gidip şampanya içmişler. Cas-sius'un Brutus'u öldürdüğü gibi onlar da babamı öldürdüler. Ama bıçakla değil tabii. Babamın elinde çok güç vardı, bu da onu doğal olarak bir diktatör yaptı. Yalnız işinde değil, evinde de öyleydi. Umarım, Troy daha akıllı davranır.

Troy senin gibi değildir! Mrs. Charmides başucunda duran teşbihini alıp çekmeye başladı.

Umalım ki, babama benzemesin, dedi oğlu.

Senin babanı sevdim, bunu unutma, dedi
Mrs. Charmides yalnızlık dolu bir Sfesle. Elbette ki, kadıncağız bu yaştan sonra çalışmak zorunda değildi. Parasıyla rahatlıkla dünyayı dolaşabilir, istediğini elde edebilirdi. Ama burada kalıp kendine bir uğraşı bulmuş ve hoşnut olmuştu bundan.

Mrs. Charmides kocasını kaybetmenin üzüntüsünü her zaman yaşamıştı. Wilda birden Dami-en'in gri gözlerine baktı. Babasına ne kadar benzediğini, onun huylarını ne kadar kapabileceği-ni araştırdı.

Sevmekten neyi kastediyorsun? diye sordu Damien. Sevgi büyük bir mutluluk verebileceği gibi, bir işkence makinası haline de dönüşebilir. Sorun şuydu, onda aradığım yumuşaklığı göremedim, belki de bu, işkencenin yerine geçiyor.

Baban özel hayatı dışında, duygularını açıkça belli eden bir insan değildi! Mrs. Charmides' in teşbih tanelerini tutan eli, teşbihin ipini koparmak ister gibi sıkılmıştı. Wilda'nın içimten-, Damien'i odadan, hatta evden kovmak geliyordu. Ona, bir daha bu eve adım atmamasını

söylemek istiyordu, çünkü her gelişinde, hem -kendisinin, hem de annesinin hatırlamak istemediği hatıraları tekrar canlandırıyordu.

Ah, onun duyguları! Damien'in yüzünde a-laycı bir ifade vardı. Annesinin elinde sinirli sinirli şıkırdatmakta olduğu teşbihe baktı. Bunlar, hayvanlar için, de geçerlidir, ama bir kadın ile erkek arasında gelişen sevgi, insanlığın devamını sağlamaktan öte bir duygu olmalıdır. Gözleri Wilda'dan yana kaydı... sanki gümüş bir bıçakla boğazı kesiliyormuş gibi titredi Wilda.

Bir zamanlar onların Tristan ile İsolde gibi olduklarını sanmıştım. İnsanın gençlik hayalleri pek aldatıcı oluyor!

Hiç de romantik değilsin, Damien. Sadece zevkin için yaşıyorsun, dedi Mrs. Charmides. Suratı karmakarışıktı.

Bu kadarcık zevki de bana çok görme, anneciğim, diye cevap verdi Damien. Gözleri parlıyordu.

Mrs. Charmides kendinden emin olmayan bakışlarla oğluna baktı. Bir şeyler çıkarmaya çalışıyordu onun laflarından.

Bir kız mı var, Damien? diye sordu.

Biriyle tanıştım. Fakat hiçbir şey kesin değil. Bazı' Önyargılarımdan kurtulmam gerekecek galiba. Bunun için de mücadele etmeliyim, anneciğini.

Ailesiyle birlikte mi oturuyor? Ailesi sana karşı aksi davranmıyordur inşallah, dedi annesi. .

Hayır, fakat şu anda bundan bahsetmek istemiyorum zaten, dedi Damien. Duygularımdan emin olmalıyım, yani ciddi miyim değil miyim? Anlıyor musun? Moonside bu iş için ideal bir yer. İş görüşmelerinden ve garip meselelerimden uzaklaşabileceğim bir müddet.

Fakat evleneceğin kadını tanımalısın. Kim bu kız, kimlerden geliyor, öğrenebilir miyim? dedi Mrs. Charmides.

Şu anda bundan söz etmek istemiyorum, anne, dedi Damien. Bakışları alaycıydı. Seçimimi beğenmeyebilirsin. Sana da zaten duygularımdan emin olduğum zaman anlatacağım bu meseleyi.

Mrs. Charmides'in gözü duvardaki kendi portresine takıldı. Peki, güzel mi bari? diye sordu. Birden içinde garip bir kuşku belirmişti. Acaba oğlunun alacağı kız kendi gençliğindeki kadar güzel olabil&cek miydi?

Gerçekten de çok güzel bir kız. Belki benim duyduğum sadeCe bir fiziksel hoşlanmadır, emin olmam gerek bundan.

Şunu unutma, Damien. Alacağın kız bu aileye uygun olmalıdır, dedi annesi Damien'i etkilemek ister gibi.

Yani iyi huylu ve namuslu, demek istiyorsun, değil mi? İnan, ben de bilmiyorum bunu, fakat gerçekten öğrenmek istiyorum.

Namuslu olup olmadığını bilmiyor musun? dedi annesi şaşkınlıkla.

Bu kız, sevgili anneciğim, şehvetli bacaklarının üstünde tatlı bir cehennem sanki. Onun karşısında aklımı kaybeder gibi oluyorum, ama o O beni çok kaba ve çekilmez buluyor. Ona daha nazik olduğumu göstereceğim. Bugüne kadar başardığım bir şey varsa, o da namuslu olmaktı. Fakat bu kız... bu kız .beni baştan çıkardı. Melek gibi gözleri var, fakat aynı zamanda da bir kedi gibi sinsi.

Sinsi mi? Yani evleneceğin kızın başkalarıyla gezdiğini mi söylemek istiyorsun? dedi Mrş. Charmides.

Tam anlamıyla değil, fakat emin de değilim bundan. Gözleri alaylı bir gülümsemeyle ışıldadı. Benim tatlı anneciğim, eğer bir gün onunla evlenmeye karar verirsem, ondan bir tek şey isterim. Bir daha kötü yollara düşmeyeceğine beni inandırmasını...

Damien!M Şaşkındı kadının sesi, Bu kız bakire değil öyleyse?

Hayır, fakat artık bu önemli değil.

Nasıl söyleyebilirsin bunu? Mrs. Charmides ne diyeceğini bilmiyordu. Birden elindeki boncukları Damien’in yüzüne fırlattı. Fakat Damien çoktan kapının önüne gitmişti bile. Kapıyı açtığında dönüp seslendi annesine.

Neden o yataktan çıkıp kahvaltı etmeyi düşünmüyorsun? Sonra da yeni aldığım arabamla gezeriz. İtalyan tipi nefis bir araba.

Cehenneme kadar yolun var! O orospuyu da yanında götür. Eğer onunla evlenmeyi düşünüyorsan tabii.

.Çanımın istediğiyle evlenirim, fakat bu kadar iirf gideceğimi de kim söyledi? Onu şimdilik sa-dece yemeye davet edebilirim.

Kapıyı kapatıp dışarı çıktı Damien.

• Şeytanın oğlu bu, şeytanın oğlu! diye bağırıyordu annesi ardından. Küçük el aynasını kaptığı gibi kapıya fırlattı.

Ben... ben namuslu bir kızdım. Fakat bu a-dam şimdi tutmuş, bana aşktan söz ediyor. Aşk her şey mi demek?

Köpürüyordu MrS. Charmides.

Wilda, Mrs. Charmides’in titreyen ellerini tuttu. Sakinleştirmek istiyordu onu. Fakat kendi ellerinin de titrediğini hissederek bıraktı kadının ellerini.

Bence oğlunuz ne yapacağını bilen biri. Eğer ateşle oynadığını fark ederse, yanacağını da bilir, telaşlanmayın.

Sen ne biliyorsun ki bu konuda? Hiçbir erkekle çıkmıyorsun. Büyük bir ihtimalle de fri-jitsin. İki oğlan doğurdum ben. Biri şu kapıdan çıkan Damien. Dünyaya gelirken saatlerce acı çektirdi bana, hala da çektirmeye devam ediyor. Neyse ki öbür oğlum daha uysal. Fakat Damien korkunç bir şey oldu. Evleneceği kız başkaları tarafından kullanılıyor ve bu aldırmıyor. Nasıl yapar bunu bana?

Aşk sadece mantık değildir, madam. Oğlunuz bence o kıza karşı birtakım duygular besliyor. Ve onun hayatı sadece kendine aittir, dedi 'Wilda.

Eğer doğurmasaydım, ona ait olmayacak olan bir hayat yani, dedi Mrs. Charmides.

Kahvaltınız için zile basayım mı, madam? Biraz kahve ve yelmek sinirlerinize iyi gelir. Sanı- ’ yorum üzüldünüz. Ama düşünün ki, büyümüş çocuklar bile bazen annelerini üzebiliyorlar. Wilda onun kızgınlığını yatıştırmak istiyordu. Sandığınız kadar hissis değilim, madam, benim de bazı düşüncelerim var bu konulardan diye devam etti.

Ne gibi, merak ediyorum doğrusu? Erkekleri peşinden koşturacak kadar güzelsin. Hiçbir erkekle beraber olmaman, geçmişte bir şeylere kırılmış olmandan mı? diye sordu kadın.

Wilda’nm karşılaştığı soru çok can alıcıydı. Fakat şu anda, başmdan geçen o kötü olayı anlatmanın hiç yeri değildi.

Evet, diye Mrs. Charmides içini çekti. Bir kahve, biraz çörek, yumurtayla jambon alırım. Bak, sakın kızarmış ekmeği unutma, e’mi? Inez'e benim tepsimi yukarı çıkarmasını söyle. Sen kahvaltını odanda edersin, Wilda. Tombul, leylak rengi boyalı parmaklar, genç kızın boyasız ellerini sıktı. Oğlumun böyle eve gelip annesine üzücü haberler verdiğini duyunca, kimbilir neler geçmiştir akimdan. Kalbim böyle şeylere nasıl dayanıyor, ben bile şaşıyorum. Herkesin koket diye tanımlayacağı türden bir kızı istemesi yok mu! Bunu mahsus yapıyor. Babasının işinin başına geçmesini istedim diye benden öç almak için hep bunlar. Babasını memnun etmek ona bir zarar vermezdi, ama o kadar inatçı ve bildiğini okumaktan hoşlanan bir insan ki, Nuh diyor, peygamber demiyor. O kızla da evlenecek, bunu adım gibi biliyorum!

Bunları söyledikten sonra Mrs. Charmides inlemece başladı. Ah sırtım, nasıl ağrıyor bilemezsin! , Arabayla dolaşmak mı, işte böyle oiuyor: Kahvaltını ettikten sonra, o yumuşak ellerinle bana bir güzel masaj yaparsan, çok memnun o-lurum, Wilda.

Tabii, madam, dedi Wilda. Fakat ona asıl iyi gelecek olanın, oğluyla birlikte bir araba gezintisi olduğunu düşünüyordu. Bütün gün bu klasik eşyalarla dolu odada oturmanın onu ne kadar iyileştireceğini merak ediyordu. Eğer isterseniz, burada kalabilirim, madam.

Hayır, kızım, gidip dinlen sen de. Fakat eğer o domuzu görürsen, sakın yüz verme.
Wilda tatlı tatlı gülümsedi patronuna. Birden bu kadın ona sanki bir koruyucu gibi gelmişti.
Öğreneceğin daha çok şey var, kızım. Sanıyorum senin kalbin kırılmış. Tecrübeni artırmaya -çalış, fakat aynı hataya bir daha düşme, dedi Mrs. Charmides.
Böyle bir şeye niyetli değilim, madam, merak etmeyin, dedi Wilda.
Birden başından geçenleri bu kadına anlatmak için, içinde büyük bir istek duydu. Fakat Damien'in işini kolaylaştınrmış gibi geldi ona. Ancak korkak biri yapabilirdi bunu.
Mrs. Charmides mücevher kutusuna eğilirken birden başını kaldırdı. Gülümsüyordu Wilda'ya.
Koş git, Wilda, kahvaltını et, bahçede masum kuşlar ve becerikli arılar arasında. Her zaman genç kal, akıllı ol ve erkeklerden uzak dur.
Wilda akıllı olmayı gerçekten istemişti... bahçeye girip de, arkasını dönmüş birinin kahvaltı ettiğini görünce şaşırdı. Damien yerinden kalkıp, onun masaya oturmasını bekledi. Sonra nazik bir şekilde gülümsedi kıza.
Yemekler çok sıcak, dikkat et, dedi.
Wilda sinirlerinin gerildiğini hissetti bir an. Kendine hakim olmalıydı. Kahvaltısını edip, kalkıp gitmeliydi buradan.
Gerçekten de çok güzel bir sabah, öyle değil mi? diye sordu Damien çok olağan bir ses tp-, nuyla. Florida yılın bu aylarında çok güzel ölür. Tabii bu güzellik bir fırtına habercisi değilse.
Bir fırtına mı ümit ediyorsunuz, Mr. Demo-fiides?- dedi Wüda yumurtasını soymaya çalışırken.
Aynı soruyu ben sana sorabilirim, Wilda Bird. Şu güzelim mavilikten yıkıcı bir gücün çıkmasını mı bekliyorsun? dedi Damien denizi göstererek.
Sanıyorum o yıkıcı güç dün akşam geldi, diye cevap verdi Wilda. Annenizi bir fırtına gibi dağıttınız. Bunu kasıtlı mı yaptınız, merak : ediyorum, dedi soğuk bir sesle.
Annemle ilgilenmen samimi mi?
Kesinlikle samimi, fakat sizin samimiyet ve toleranstan ne anladığınızı merak ediyorum.
Beni çök eğlendiriyorsun. Hadi, soğumadan yumurtanı ye. Aslında seni de-arabamla gezdire-meyeceğim için çok üzgünüm... Ne dersin, birkaç saatliğine gezsek, annem izin verir mi sana,? dedi Damien.
Beni ateşe verir, bu da sizi amacınıza ulaştırır zaten, öyle değil mi? dedi Wilda kızarak.
Amacıma mı ulaştırır?
Damien, tropikal ağaçlarla donanmış bahçeye baktı. Her şey o kadar çekiciydi ki burada. Bu kız düşündürmeye başlamıştı onu. Wilda'nm yüzün'e,' altın sarısı saçlarına takıldı gözü.
Ne 'tıihaf bir kızsın sen? Bir buz çiçeği kadar anlamlısın, dedi.
İltifatınızı kendinize saklayın, Damien. Kah-Valtımı rahat etmek istiyorum. Soğuktu Wilda' nın sesi.
Peki, ya akşam yemeğine ne dersin? dedi Damien gözleri parlayarak.
Günün hiçbir saatinde sizinle birlikte olmak istemiyorum. Boşuna nefes tüketmeyin. Wilda kahvaltı etmeye çalışıyor, ona'bakmamaya gayret ediyordu. Fakat Damien'in gözlerini üstünde hissetmemek olanaksızdı. Lütfen beni seyretmekten vazgeçer misin? Hayvanat bahçesinde değiliz.
Damien kahve cezvesini kaldırarak güldü, Sa-J na canımın istediğini yapacağım.
Ne yapacaksın, anlamadım? diye haykırdı H Wilda.
Dediğimi duydun, Wilda Bird.
Gerçek mi bu söylediklerin? dedi Wilda. Bir şok gibi gelmişti bu laflar ona. Bir an soluğunun kesildiğini sandı. Bu lafı nasıl edebilmişti bu adam? Nasıl bu kadar soğukkanlı olabiliyor-du?
Evet, gerçek. dedi Damien gülümseyerek. , Beni durduracak gücün var mı görelim bakalım. Senin gibi tatlı kızlar benden her zaman etkilenmişlerdir zaten.

Senden...'senden etkilendiğimi mi söylemek istiyorsun yani? dedi Wilda hayretle.
Sen bir entrikaya' kurban gittin, tatlı kız. Öyle bir entrika ki, annem duyunca, seni işten atabilir. Fakat biz şenle bu sim paylaşacağız. Bir- Ş den konuyu değiştirerek, O koca yataktan ayrılmaz mı hiç? diye sordu Damien.
Pek değil, diye cevap verdi Wilda. Kahve fincanını alırken elleri titriyordu. Gerçekten etkilenmiş miydi Damien'den? Ne olursa olsun,. bu adamın eline düşmeyecekti.
Annemi yataktan kaldırmak için bir şey yapmıyor musun?
Ben onun sadece hizmetçisiyim.
Troy bana bir mektubunda annemin yardım-cısı Wilda'nın bir yerde hemşirelik yaptığını yaz- j mıştı. Nerede yaptın? diye sordu Damien.
Moonside'a gelmeden önce bir müddet hemşirelik yaptım, dedi Wilda.
Ne kadar soylusun, Wilda.
Alay etme, diye baktı Wilda.
Damien arkasına yaslanmış, Küba sigarasını tüttürüyordu, Sana benden etkilendiğini söylemiştim, değil mi? dedi.
Bir zamanlar hayvanat bahçesindeki bir panterden de etkilenmiştim, fakat hiçbir zaman kollarımı boynuna dolamak içiii bir istek duymadım, dedi Wilda.
Şimdi benim boynuma dolasan acı mı çekersin, dedi Damien gözlerindeki alayla.
Yine o panter gibi aynı tehlikeyi yaşardım, dedi Wilda.
Senin gibi kızlar böyledir işte.
Wilda, onun böyle konuşmasından nefret ettiğini düşündü. Fakat karşısında tembel tembel oturan bu adamın vücuduna baktığında, gerçekten de ondan etkilenmiş olabileceğini düşündü. Bir pantere benziyordu bu haliyle.
Damien tabağındaki mantarı kaşıklarken Wil-daya baktı. Kadınlar mantar gibidir, bazıları zevk Verir, bazıları da zehir, dedi.
Namus senin en düşkün olduğun şey, fakat bu kadar düşkünlüğün sebebi, sanıyorum, sende çok az bulunuşundan.
Eğer derimi biraz kazırsan, birkaç tabaka altta namus bulabilirsin, Wilda, dedi Damien alaycı bir bakışla.
Annenizi çok üzdünüz, Mr. Demonides. O kızı anlatmamalıydmız. Hem zaten sizin gibi namus düşkünü birinin öyle bir kızla evleneceğine de inanmıyorum, dedi Wilda.
Namusumdan ve gururumdan nasıl bu kadar emin olabilirsin sen?
Babanızın onuru size .geçmedi mi?
Benim babam burada oturup senin gibi bir İngiliz kızının saçmalarını dinlemezdi, dedi Damien.
Yani bu durumda siz babanızdan farklısınız, öyle mi? En azından hiç vazgeçmediğiniz bakışlarınızla.
Hoşuna mı gidiyor bu? dedi Damien alayla.
Nefret ediyorum.
Hadi, tatlı kız, vazgeç bunlardan. Dünyada hiçbir şey senin gibi sarı saçlı ve harika bacaklı bir kızdan daha çekici olamaz. Doğrusu, sabahları yataktan kalkarken görmek isterdim seni. Gözlerin aşk çiçeği gibi güzel olmalı, yavrum.
Yeter artık, dedi Wilda, yerinden fırlayıp koşmaya başladı. Damien çoktan yetişmişti arkasından. Kolundan tutup kendine çekti onu. Wilda bağırıyordu.
Bırak beni. Bana bu şekilde davranmana izin vermeyeceğim, vamp kadınlar gibi...
Sana küçük bir bakire gibi davranmamı beklemiyorsun herhalde, dedi Damien.
Allah gözlerini kahretsin, diye bağırdı Wilda.
Aynı şeyi ben de senin için diliyorum, küçük kız. Gözlerin öyle çekici ki, neye uğradığımı şa-, şırdım. Sanki gözbebeklerinden menekşeler fırlıyor. Her an ordaymışım gibi geliyor... S

Öyle şimdi, o gece o adam nasıl oldu da parmağmı bile dokundurmadı sana? Damien’in sesi buz gibiydi.
Hiçbir şey... hiçbir şey yapmadı, anladın mı, sadece sarhoş etti beni... ve durdu yanımda. Karısı gelene kadar öylece durdu yanımda, anladın mı? diye bağırdı Wilda.
Bu gerçek mi? dedi Damien.
Eğer gerçek .değilse, Tanrı canımı alsm!
Demek istekli değildin... ona karşı koydun, öyle mi? Sen baygmken o sana sahip oldu, bunu mu söylemek istiyorsun?
Hayır!
O zaman, ne söylempk istiyorsun bakalım?
Bana elini bile dokundurmadı... hiçbir zaman!
Damien onun acı dolu yüzüne baktıktan sonra kızı öyle büyük bir öfkeyle itti ki, kızcağız arkasında duran palmiye ağacının gövdesine çarptı ve acıyla inledi. Senin gibiler, mecbur kalmca hej türlü hileye başvururlar. O sana dokundu! Orada olan herkes, karısının seni sürüklediğini görmüş. Saçların dağınık, o mor ceketin beline kadar sıyrılmış bir halde! Her yanın yara bere içindeydi. O morlukları ben kendi gözlerimle gördüm.
Ey’et, biliyorum. Wilda durmuş, acıyan sırtını ve omuzlarını ovuşturuyordu. Kendime geldiğimde, karısı elinde tuttuğu kemik saplı çantasıyla bana vuruyordu. Derim çok naziktir, en ufak bir darbede bile moranr.
Tabii, şekerim, öyle olduğuna yüzde yüz eminim. Damien’in gözleri Wilda’nın bedeninde dolaştı. Söylediklerine inanmadığı her halinden belli oluyordu. Aslına bakılırsa, Wilda’nın hikayesine inanmak gerçekten de çok güçtü. Wilda’ nın kendini korumaya çalışmamasının başlıca nedeni de buydu. Ama gazeteciler bu olaydan yararlanarak sansasyonel bir hikaye çıkarmışlardı. ‘Baygın haldeyken ırzına geçilen şarkıcı kız.’ Wilda’ya, eğer Myles Sadlier ile bir macerası varmış gibi davranırsa, kendi yönünden daha iyi olacakmış gibi gelmişti. Öyle ya, seks maceraları olağan şeylerdi. Ama Sadlier gibi bir a-damla yalnız olması, hele ilaçlı ve kendinden geçmiş bir halde bulunması ve Sadlier gibi bir adamın böyle fırsattan yararlanarak onunla yatmamış olması, inanılacak gibi değildi. Ama .Wilda, Sadlier’in, kendisinin bu kendinden geçmiş durumundan yararlanmaya kalkmadığını bilen tek insandı. Sadlier ona pijamalarını giydirip kendi yatağına yatırdıktan sonra, oturma odasına geçip karısının gelmesini ve onları bir arada yakalamasını beklemişti. Saçlan dağınıktı, doğru, çünkü Laura Sadlier onu saçlarından tutup yerlerde sürüklemişti.
Wilda titredi. Damien’in kafasından nelerin geçtiğini çok iyi biliyordu. Buradan kaçmak, ondan ve düşüncelerinden uzak kalmak istiyordu. Anılar yeniden belleğinde canlanmaya başladı. O gece, kadının o vahşeti... Birden içinden ağlamak geldi. Şöyle hüngür hüngür bir ağlayabil-seydi, biraz açılırdı belki, ama bu sefer de karşısında duran adama karşı küçük düşmüş olurdu. Yo, hayır, ağlamamalıydı.
Kendisiyle uzun bir süre mücadele ettikten sonra, Annenin evini terk ediyorum, dedi. Bp. durumda Moonside’da oturmam olanaksız.
Arkasını dönüp uzaklaşmaya hazırlanırken, Damien’in kendisini çağıran sesiyle durdu. Hayır, dedi Damien. Dönüp yüzüne baktığında, Damien’in çenesinin iyice kısılmış olduğunu fark etti, ama yüzündeki o öfkeli hor gören hava gitmişti, sanki Wilda’nm konuşmasındaki hava onu etkilemiş gibiydi. Annemi böyle birden bırakmana izin veremem. Annem yalnız bir kadın. Hem sana da çok alışmış. Sanırım, kalman çok daha iyi olacak.
Wilda başını salladı. Bence, gitmem çok daha iyi olacak, Mr. Demonides.
Neden? Benim yüzümden mi? Purosundan son bir nefes daha çektikten sonra, ağacın gövdesine bastırarak söndürdü. Kısa bir süre sonra buradan ayrılacağım. Gizli tutmaya çalıştığın bazı sırlarının ortaya çıkması seni sarstı, bunun farkmdayım. Eğer buradan ayrılmana izin verirsem, o zaman seni, geldiğin cehenneme geri göndermiş olurum.

Wilda ürperdi... Buradan gitmek istemediğini biliyordu. Burası onun cenneti olmuştu. Annesinin kendisine alışmış olduğu da doğruydu. Biraz daha düşününce, Damien Demonides'in burada uzun boylu kalamayacağını fark etti. Kısa bir süre sonra sıkılacak ve yeniden yollara düşecekti:

©zaman, neden onun yerine kendisi gidecek-ti?

Damien, Wilda'mn yüzüne baktı. Güneşte yanmış olmasına rağmen çok solgun görünüyordu. Annemin yanma gitsen iyi olacak, dedi. Korkma, seni ele vermem. Sadlier. gibi bir adamla böyle bir işe karıştığın için ne kadar pişman olduğunu anladım. Ama yüzündeki şu yaslı ifadeyi sil-sen iyi olacak, yoksa annem ne olduğunu merak edip seni sıkıştırmaya başlar.

. Wilda başını önüne eğip eve doğru yürümeye başladı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Otelin bahçesi her türlü meyva ağacıyla dolu, tropikal bir bahçeydi. Ağaçların en güzeli, bütün diğerlerine tepeden bakan palmiyelerdi.

Wilda hemen her gün bu güzel bahçeden geçip sahile yürür, saatlerce kumsalda dolaşırdı. Mrs. Charmides, onun tek eğlencesinin bu olduğunu bilir, Wilda ortadan kaybolduğunda onun mutlaka sahilde olduğunu tahmin ederdi.

Esen hafif bir rüzgar Wilda'nm saçlarını dağıtıyordu. Büyülenmiş gibi dalgalara bakıyordu. Dalgalar yükseliyor, kayalara çarpıyor, sonra ar-katarında kumlu ince bir şerit bırakarak geri l çekiliyorlardı. Bir kalp gibi atıyordu deniz, sapkı kendi başına canlı bir varlıktı.

Çıplak ayaklarla kayaların üstünde duruyordu. Denizden daha yeni çıktığı için saçları ıslaktı. Üstünde kısa bir bornoz vardı. Kendini çok emniyette hissediyordu. Buraya gelmeden önce Mrs. Charmides, Damien'in yemeğe gideceğini söylemişti ona. O geri dönene kadar Damien çoktan siyah spor arabasına binip gitmiş olurdu.

Denizin tuzlu havasını ciğerlerine çekti. Sanki denizin özgürlüğünü içinde hissediyordu. Kollarını denize doğru uzattı. Sanki istediği, özlemini çektiği, ama ne olduğunu bilemediği bir şeyi deniz ona verecekmiş gibi, kolları uzanmış, gözleri kapalı, başı hafifçe arkaya eğili duruyordu.

Güneş batmak üzereydi. Her yanı bir kızıllık kaplamıştı.- Bu kızıllık denize yansıyınca, sanki deniz alev alev yanıyormuş gibi bir görünüm yaratıyordu. Kızıllık, Wilda'nın yanaklarına da yansımıştı.

Ve güneş, tanrıçayı kucaklıyor.

Damien'in sesi o kadar ani gelmişti ki, Wiida sıçrayıverdi. Bir erkeğin sahip olabileceği en etkili sesti bu.

Çok şık bir elbise giymişti Damien. Yüzünde garip bir gülümseme vardı. Wilda'nın gözlerine bir müddet baktıktan sonra, kızın bacaklarına kavalı bakışları. Wilda o an Damien'in aklından pej.er geçtiğini okuyuverdi. Yine o geceyi hatırlanmış olmalıydı.

Annem kadar bencil ve yanında çalışanı tüketen bir kadınla daha ne kadar beraber olabileceğini merak ediyorum, dedi Damien beklenmedik bir anda.

Annen bana iyi para ödüyor. Ama sanıyorum, senin öğrenmek istediğin başka. Benim gibi bir kızın nasıl bu kadar namuslu bir iş yaptığını merak ediyorsun, değil mi?

Damien bu cevabı beklemiyordu. Gözlerini kaldırarak, havadaki martıları seyretti bir müddet.

Akşam yemeğini benimle yer misin? dedi Wilda'ya bakarak. Üniformalı olmadığma göre, bu akşam serbestsin.

Sanıyorum, sizinle bir kez beraber olduk, Mr. Demonides. dedi Wilda. Damien'den bekleyebileceği en son teklif bir akşam yemeğiydi.

Hayır, hiç sanmıyorum. Eğer istersen, birlikte Klüp Dinarzade'ye gidebiliriz. Bir masa ayırttım. Tabii, saçlarını yapmak için saatlerce aynanın karşısında beni bekletmeyeceksen...

Wilda hiçbir şey söylemeden, . öylece durdu. Davetini ne kabul etmek, ne de reddetmek istiyordu. Onun kendisi hakkmdaki düşüncelerinden çok rahatsız oluyordu, ama aralarındaki bu duruma rağmen yine de karşılıklı bir çelişki içindeydiler.

Hiç cevap vermemek bir bakıma evet demektir, diye mırıldandı Damien. Bana itaat etmiyor musun?

Pek emin değilim...

Hadi, işi bu kadar uzatmana hiç gerek yok, Wilda. Yalnız bir erkekle bir akşam yemeği yiyeceksin, hepsi bu.

Yalnız mı? dedi Wilda hayretle.

Evet, şu anda öyle. Herkesin yalnız bir anı olmaz mı?

Evet, haklı olabilirsin, dedi Wilda uzaklara bakarak.

Ve şimdi bu yalnız kadını yemeğe davet ediyorum ben, dedi Damien.

Ben mi yalnızım? dedi Wilda. Doğruydu belki söylediği.

Bu evi paylaşan iki yalnız insan olarak yemeğe çıkmamız çok doğal, dedi Damien.

Wilda şaşkındı bu laflar karşısında.

O hayvanat bahçesindeki pantere benziyorsun. Sana yemek vermek için elini uzatanı her an yutabilirsin.

Ben bir panter değilim, Wilda, insanım... ve . elini uzatanı da yutmam.

Seninle çıkmanın ne işe yarayacağını bilmiyorum, dedi Wilda. Dönüp yürümeye başladı.

Damien onu kolundan tutup kendine çevirdi. Monte Carlo'da hiç rulet oynadın mı?

Evet, iki kez, ama ikisinde de kaybettim.

Bir kez daha dene öyleyse, üçüncüsünde şansın açılabilir, dedi Damien gülümseyerek.

Hayır, annenin bana ihtiyacı olabilir.

Eğer sana ihtiyacı olan biri daha var desem, ne dersin? dedi Damien.

Senin bana ihtiyacın, küçük bir çocuğun bir kelebek gördüğünde fileye ihtiyacı olması gibi. O yüzden vazgeçelim bu konuşmalardan. Kanatlarımı rahat bırak benim, dedi Wilda.

Sana uslu bir çocuk olacağıma söz veremem, Wilda. Ama kalabalık bir restoranda sana bir şey yapamayacağımı da düşünmelisin, dedi Damien, Wilda'nm mavi gözlerine bakarak.

Restorana gitmeyeli çok oldu, dedi Wilda. Heyecanlanmıştı, elleri titriyordu. Uzun zamandır ilk defa bu kadar zayıf hissetti kendini. Bugüne kadar hiçbir erkek böyle üstüne gelmemişti. Kaçıp gitmek istiyordu oradan. Kaçıp, Moon-side'm güvenine sığınmak.

Umanm, bir akşam elbisen vardır. Gidip giyin istersen artık, dedi Damien.

Evet... evet, var...

Damien onu bileğinden tutup eve doğru yöneldi. Yenik hissediyordu Wilda kendini. Vücudu bu adamla gitmek istiyor, fakat iradesi karşı koyuyordu bu karara.

Yan kapıdan eve girdiler. Wilda ona bakmadan, Birazdan gelirim. Merak etme, saatlerce saçlarını tarayanlardan değilim, dedi.

Buna ihtiyacın yok zaten.

Onu bırakır bırakmaz, Wilda koşarak kaçtı.

Odasına girip de kapıyı arkasından kapadıktan sonra, bir süre kapıya dayanıp nefesini toparladı. Yapmakta olduğu şey büyük bir çılgınlıktı... Ama her nedense kaçınılmazdı.

Denize girip çıktığı için, duş almaya gerek görmedi, yalnız, kumlanmış ayaklarını yıkamakla yetindi. Diri göğüslerini dik tutmak için mi-. nicik bir naylon sütyenden başka bir şeye ihtiyacı yoktu. Sütyeninin kopçasını takarken birden, ceketi üstünden sıyrıldığı zamanki Damien' in bakışları gözlerinin önüne geldi. Acaba onunla çıkmak istemesinin nedeni; onu tekrar çıplak yüzerken görmek miydi? Üzerinde minicik bir külot ve sütyenle. aynanın karşısına geçip, ipek gibi yumuşak saçlarını fırçalamaya başladı. Saçları istediği gibi pırıl pırıl olunca fırçasını tuvalet masasının üzerine bırakıp gardıroba gitti. Rahat bir elbise seçtikten sonra bunu giydi. Baba-sının, on sekiz yaşma bastığı gün kendisine, Paris'ten getirdiği altın kolyeyi boynuna takı. '

Wilda boynundaki kolyeyi okşadı. Derin derin içini çekti. Ona, bir insanmış gibi davranan tek insandı babası... diğer erkekler onun uzun sarı saçlarına ve biçimli vücuduna bakıp onu arzulamaktan ileri gidemiyorlardı her nedense.
. Aynada kendisine baktı. Karşısında, oldukça alımlı bir genç kız duruyordu. Gözleri pırıl pırıl parlıyordu... O mutlu olmak için parlayan gözler... ama aynı zamanda ağlamamak için kendini zor tutan gözler...
Sırtına ipekten bir şal aldı. Eskiden dizi dizi kürkleri ve etolleri vardı. Ama buraya geldiği zaman, artık partilere ve gece eğlencelerine paydos demeyi düşündüğünden, bunların hepsini satmıştı. Şimdi ise yalnız bu şalı kalmıştı.
Küçük sim gece çantasını açarak içini kontrol etti. Ruju, tarağı, pudriyeri yerli yerindeydi. Yanma biraz para almayı da ihmal etmedi. Olur ya, geriye bir taksi ile dönmek zorunda kalabilirdi.
Hole indiğinde, Mrs. Demonides'in televizyon seyretmekte olduğunu gördü. İçkisini ve mezelerini atıştırıyordu. Böyle eski filmleri artık hiç yapmıyorlar, oysa her şey ne kadar güzeldi eskiden, dedi Wilda'ya bakmadan.
Wilda bir an, onun sırt ağrılarının oğlunun gelişinden beri hiç ortaya çıkmadığını fark' etti. DamibnUn, annesinin kafasını başka şeylerle yeten kadar meşgul ettiğini düşündü.
Dışarıya çıktığında, Damien'i- merdivenlerde beklerken buldu. Elinde kürk yakalı, gri kadifeden bir ceket vardı.
Aklıma geldi birden, dedi Damien.Moonside gibi bir yere gelirken yanma gece kıyafeti almamış olabilirsin diye düşündüm. Sana giydirmek istiyorum bunu. Annem gibi zengin bir kadının dolabında bunların bulunmaması şaşırtıcı olurdu.
Kürkü Wilda'ya giydirirken kızın gözlerinin içine baktı.
Bugüne kadar yemeğe götürdüğüm en tatlı kız sen olacaksın. Hiçbir kadının görünümü bu kadar güzel değildir, Wilda Bird. Hepsinin ak-. sayan bir tarafı mutlaka vardır. Oysa sen... sen tamamıyla çok özel bir varlıksın. Annen ve baban sana tapıyorlardı mutlaka. Ha sahi, baban öleli ne kadar oldu?
Dört yıl kadar, dedi Wilda. Kendini birden
Damien'in çok yakınında hissetti.
Sonra da Monte Carlo'ya gittin?
Lütfen bu konuyu kapatır mısın?
Peki, annen nerede? diye sordu Dşmien. , İkinci kocasıyla beraber, dedi Wilda.
Yani yalnızsın dünyada?
Öyle diyebilirsin, dedi Wilda. Gözlerinin ma-, viliği bulutlanmıştı.
Tanrım, çok tatlısın, dedi Damien. Ellerini Wilda'nın kürkünden hala çekmemişti.
Böyle konuşmamalısın, dedi Wilda.
Damien'in evlenmeyi düşündüğü başka bir kız vardı... ve Wilda bunu konuşmak istediği halde, j konuyu açamıyordu.
Neden peki? diye sordu Damien. Kadınlar j arzu edildiklerini duymaktan hoşlanmazlar mı? Annene bir kızla evleneceğini daha dün söylemedin mi? dedi'Wilda hayretle.
Oh, evet, doğru. Fakat beni evlenecek bir er- V kek gibi görme.
Zaten evliliğin senin için bir anlam ifade ettiğini hiç düşünemiyorum, dedi Wilda.
Her şeyi bir yana at, şu anda sen ve ben... bir kadın ve bir erkek eğlenmeye gidiyor.
Gerçekten de bir panter gibisin. Sakin sakin •kafesinde dolaşırken, atlayıveriyorsun elini uzatana. Kızgındı Wilda.
Evet, doğru söylüyorsun, dedi Damien gülerek. Korkarım haklısın, ama her şeye rağmen, o kızla evlenip başıma dert açabilirim. Mutluluk ı yerine, her yönüyle bildiğim gerçek bir hayat.
Bu sözler üzerine Wilda içinde bir eziklik his-setti... sanki çok sevdiği bir insanı kaybetmiş gibi. Demek annesinin tahminleri doğruydu...

bir kızın başına dert açmıştı Damien ve bunu temizlemek için kızla evlenecekti. O da evliliği bir hayat boyu olarak düşünüyordu herhalde. Ama Myles Sadlier böyle düşünmediği için, bıktığı karısından kurtulmanın çarelerini araştırmıştı.

Eğer gerekiyorsa, Damien'in o kızla evleneceğini biliyordu. Ama sevmediği bir kadmı ne de-.-receye kadar mutlu edebilirdi acaba? Ya kendisi ne olacaktı? Bir sonuca varmak için kendini feda edecekti.

Wilda bir an Mrs. Charmides'i düşündü... gerçeği öğrendiği zaman oğlunu affetmeyecekti, hele kızı, hiç. Çünkü o hala kendi devrinin terbiye sistemine sıkı sıkıya bağlıydı. Onun zamanında bir km,'erkeğini ne kadar baştan çıkarırsa çıkarsın, bir rahip tarafından Tanrının huzurunda eviendirilmediği sürece bedenini erkeğine ver-A mezdi.

Neden öyle şaşırmış gibi bakıyorsun, Wilda?

dedi Damien. Sesi Wilda'nın yanağını okşuyordu sanki.

Beni yemeğe götürmek zorunda mısın? diye sordu genç kız.

Bir türlü anlayamıyorum. Annemin hizmet-. çişini yemeğe götürmek neden bu kadar zor oluyor?

Daha fazla zorlanmak istemiyorum, dedi Wilda. Beynim yoruldu.

Zorlanmakla bir skandali kastediyorsun galiba. Korkma, henüz evli bir adam değilim.

Fakat yakında evleneceksin, öyle, değil mi? dedi Wilda soran gözlerle bakarak.

Evet, sanıyorum yakalandım. Damien'in gözlerinin içi gülüyordu. Ama şu anda ben bir öpücüğü amaçlıyorum, dedi sonra. Wilda'nm başını kaçırmasına fırsat vermeden kızın ağzını dudaklarıyla yakalamıştı. Wilda onun dudaklarının sıcaklığını ve tütününün kokusunu hissetti, öylesine çabuk olmuştu ki her şey, bu uçsuz bucaksız okyanusa atıverdi kendini. Bugüne kadar haberdar olduğu, fakat hiçbir zaman yaşamadığı duygular içindeydi.

Birden itiverdi Damien'i.. Bakışlarında, 'Beni Sadlier gibi görme,' diyen bir anlam vardı.

Geç kalacağız, gidelim artık, dedi Damien.

Arabaya bindiler. Evet, bu adam Damien De-monides'di. Kadinlann nelerden hoşlandıklarını çok iyi bilen ve hayatı çok iyi tanıyan bir erkek. Wilda bunları düşününce gülümsedi kendi kendine. Damien'in tütününün tadını ve öpüşünü hatırladı. Ellerini dudaklarında gezdirdi.

Damien arabayı çalıştırıp yola çıktığında, Wilda ona baktı. Fiziksel bir şeylerden öte, bir, heyecan verdiğini düşündü bu öpüşün. Sanki! sarhoş olmuş gibiydi.

Damien, Wilda'ya baktı. Gözlerini kızın dudaklarında gezdirdi. Sanki tekrar istiyor gibiydi onları.

On dokuz yaşındayken nasıl olduğunu çok merak ediyorum, diye mırıldandı. Yazgımız bize kötü bir oyun oynadı galiba.

Arabayı çalıştırdı. Araba Moonside'ın önündeki yoldan kayar gibi çıkıp birkaç mil ötede bulunan Key Laguda'ya doğru ilerlemeye başladı.

Wilda düşünmeye başladı. On dokuz yaşındayken çok yalnız biriydi, ama o zamanlar adı bir skandala karışmamıştı daha. Damien'in kendisinde uyandırdığı duygulardan, o zaman için rahatsız olabilirdi. Ama Damien onu hor görmezdi, aksine ona yumuşak davranır, onu kırmamaya çalışırdı. Ama artık çok geçti! St. Cyr'da o-lanları belleğinden silip atamazdı. Ayrıca, evlenmesi gereken bir kız olduğunu da unutmaması lazımdı. Ay ışığının aydınlattığı bu yolda ilerlerken, her ikisinin de unutmaması gereken acı bir gerçek vardı.

Wilda yan gözle, direksiyonda oturan Dami-en'e bir göz attı. Bütün ilgisini yola vermiş gibi görünüyordu... Wilda onu rahatça inceleme olanağına sahipti. İlk kez, kendi kendine, onun bu yakışıklı yüzünü çok çekici bulduğunu itiraf etti. Bjaşjca hiçbir erkeğin, Damien'in onu tahrik ettiği .gibi tahrik edemeyeceğini fark etti.

I Kafasının içindeki bu duygulardan kaçıp kurutulmak istercesine kürkünün içine büzüldü. Damien'e aşık olmak harikulade bir şey olurdu herhalde, ama aynı zamanda hiçbir sonuca götürmezdi onu. Onun kolları arasında aşkı tatmak... sıcak dudaklarını dudaklarında

hissetmek, kulağını yakacak tatlı aşk sözlerini fısıldamasını dinlemek, onların hayaliyle kendinden geçmek... Hayır, ona aşık olmamalıydı.

Çok sessizleştin, dedi Damien onu düşüncelerinden sıyırarak. Kürkünün içinde kaybolmuşsun, sadece gözlerini ve burnunu görebiliyorum buradan, ne düşünüyorsun?-

Senin hakkında yanılmamışım, Damien. Bir panter gibi sessizsin ve ne yapacağını önceden kestirmek çok zor... bu da senden hoşlanmamama neden oluyor. Sonra birden beni baştan çıkarıyorsun... bir de bakıyorum, villada, annenin yanında olacağıma, burada, senin arabanda, seninle birlikte bir yerlere gitmekteyiz...

Inez villada. işini iyi bilen bir insandır. Annemin herhangi bir şeye ihtiyacı olursa, o bakar. Hem bu gece senin izin günün... İzin gününde çalışmak olmaz. Kaşları çatıldı. Neden bende-ki koruma hislerini uyandırıyorsun, bir türlü anlayamıyorum. Senin şu haline bakıyorum da, masum bir genç kız havası uyandırıyorsun bende, sanki erkeklerin ateşli duygularını hiç tatmamış birisin. Balzac, 'Kadının iffeti erkeğin en büyük icadıdır,' dediği zaman ne kadar da haklıymış. Eğer sana bir değer biçmemiş olsaydım, senin evin içinde, sanki hiç el dokunulmamış bir insan gibi dolaşmanı olduğu gibi kabul etmeye kalkmasaydım, beni bu kadar tahrik ettiğin için boynunu kırmam gerekirdi.

Wilda nefesini tuttu. İçine bir acı saplanmıştı. Ama bir yandan da onu tahrik edebildiği için, bu işten hoşlanmıştı. Kafası allak bullak oldu. Damien öyle demişti, gözlerinde de aynı isteği' okum ak mümkündü.

Demek kendisiyle aynı duygulan paylaşmaktaydı. O da kendisi gibi kıvranıyordu, ama bir erkek olduğu için kendisini kontrol etmesi gerektiğine inanıp bunu uyguluyordu. O nasıl kendisini incitebiliyorsa, şimdi de o Damien'i inci-tebilirdi, bunu çok iyi anlamıştı. Yüzüne karşı Myles Sadlier'den daha iyi bir erkek olmadığını söyleyebilirdi, ya da diğer erkeklerin de kendisiyle aynı duyguları paylaştığını.

Otoyolda uzun bir virajı geçtiler. Wilda, Da-mien'in ona duyduğu isteğin kendisini birden nasıl canlandırdığını düşündü. Fakat aynı zamanda böyle bir isteğin onun için ne kadar tehlikeli olabileceğini anladı.

Beklediğimiz ve aldığımız şeyler çok farklı, dedi sonra. Ben senin annenin hizmetçilerinden biriyim ve işimi çok seviyorum. Sen buradan gittikten sonra, yarım bıraktığın Havana tütün lerinden biri olarak kalmak istemiyorum. Bir kez daha zalim bir erkeğin eline düşmek hoş değil, Damien.

Sözlerini çok dikkatli seçmişti. En ufak bir yanlış anlaşılma ya da değerlendirme olsun istemiyordu.

Damien'in zalim olmadığının farkındaydı. Fakat Wilda'yı eski anılarıyla sürekli suçlayacaksa, bu hiç de hoş olmazdı. Çok garip biriydi Damien. 'Vılda'ya bir an arzulu ve hayranlıkla bakıyor, sonra onu geçmişindeki şeylerden dolayı kınve-riyordu. Affetmek onun sözlüğünde yok gibiydi.

Evet, tatlım, öyleyse arabayı şu anda durdurarak, seni kumsala sürükleyip, büyük bir aşk yapmalıyım seninle. Sevişmeliyim zalimce. Nasılsa ırzına geçmek olmayacaktır bu, dedi Damien. Gözlerinde alevler yanıyordu sanki.

Erkeksi görünüşünün farkında olmaman anlamsız olurdu zaten, bu kadar çok mu güveniyorsun kendine?

' Sen de kendi kadınsı görünüşünün farkmda-sındır tabii. Bir fazla erkek ne fark eder ki senin için?

Tanrım, ne adilik. Sana söylemiştim, birlikte çıkmamız hiç de hoş olmayacaktı. Wilda fazlasıyla sinirlenmişti.

Evet, haklısın. Biz birbirine cennet verebilecek olan, fakat bunun yerine cehennem veren iki insanız. İki kaplan gibi savaşıp duruyoruz.

Sanki bir Yunan trajedisi. Sana hayran oldum, fakat gururum bazı şeyleri engelleyemiyor. Damien son derece üzgündü bunları söylerken.

Beni eve götür, Damien, dedi Wilda.
Hayır. işte Dinarzade'ye geldik. Kurt gibi a-cıkmıştım doğrusu. Arabayı, Key Laguda'ya tepeden bakan lüks restoranın park yerine çekti.
Bütün gece boyunca sana iyi davranacağıma söz veriyorum, hepsi bu. diye devam etti Damien. Bu son sözler sanki ağzından zorla çıkmıştı. Gergin bir halde direksiyonda oturuyordu genç adam. Elleri sanki direksiyona kenetlenmiş gibiydi. Hiçbirimiz böyle olmayı istemeyiz... Hepimizin kendine göre bir sevme, çalışma ve savaşma yöntemi vardır. Doğa kanunu, içimizden geldiği gibi davranmamızı, en çok istediğimizi elde etmemizi, bunun için, gerekirse savaşmamızı söyler. Bunu zorlamanın hiçbir gereği yoktur.
Arabadan çıkar çıkmaz cırcırböceklerinin sesi havayı doldurdu. Ayın yan ölgün ışığı altımda hiç konuşmadan restoranın asansörüne doğru yürümeye başladılar. Restoranın dışında bulunan camdan asansörün kapılan açılır açılmaz, Wilda, Damien'in ona dokunmasına fırsat vermeden, hemen içeri girdi. Asansör yukarı doğru çıkarken, Wilda limanı bütün ihtişamıyla görebiliyordu. Işıkların arkasında, ay ışığında parlayan deniz uzanıp gidiyordu.
Ne güzel bir manzara, değil mi? diye mırıldandı Damien. Gözleri Wilda'nm üzerindeydi. Wilda ürpermiş gibi kürküne sıkı sıkıya sarıldı. Damien'in bunu yanlış yorumlamayacağını umuyordu, çünkü bu hareketi tamamen elinde olmadan yapmıştı, yoksa amacı ona karşı şuh tavırlar takınmak değildi.
-.Harika, dedi sonra asansörün cam kapılarından limana doğru bakarak. Yukarılara doğru çıktıkça, neredeyse, elini uzatsa, yıldızları tutabilecekmiş gibi bir duygu doğuyordu içinde. Wilda buraya ilk kez geliyordu. Burasının nasıl bir yer olduğunu bilemiyordu. Acaba Damien, başbaşa kalabilecekleri bir masa mı ayırttırmış-tı kendileri için?
Kirpiklerinin altından Damien'in yüzüne baktı. Sanki onun kafasından geçenleri yüzünden okumak istiyordu. Başından beri onu buraya getirmeyi mi planlamıştı? Onun bu daveti kabul edeceğini daha önceden tahmin edebilmiş miydi?
. Asansör durdu. Yemek salonunun pırıl pırıl ışıklan altında Wilda'nm gözleri kamaşmıştı. .Bu aydınlığa alışmaya çalışırken, bir görevli gelerek, kürkünü aldıktan sonra onlan yemek yiyecekleri masaya götürdü.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Masaları camın kenarında, bütün manzarayı i kucaklayan bir yerdeydi.' Wilda'nın çok hoşuna gitmişti burası. Ama yine de insanlar onları iz- liyor gibi geliyordu ona. Damien, uzun boylu, esmer ve karanlık görünüşlü bir adamdı. Wilda ise onun tam tersi, kısa boylu, Damien'in ancak omuzuna yetişebilen, sarışın bir kızdı. Dikkat çekebilirlerdi rahatlıkla.
Garson onu sandalyesine oturturken bir rahatlama hissetti Wilda. Bacakları yorulmuştu sanki. Uzun zamandır bir erkekle yemeğe çıkmıyor-, du. Ve bu çıkışın da Damien'in etkileyici görücü- mü sonunda olduğunu fark etti. Öyle ilginç yaklaşmıştı ki Damien, bu teklifi cevapsız bırakması olanaksızdı.
Babası Wilda'ya tapar ve onun insanlarla ilişkisine çok dikkat ederdi. Ona zarar verecek erkeklerle mesafeli olmasını çok iyi öğretmişti. Bundan önceki bir erkek arkadaşı Wilda'nm koyduğu mesafe karşısında çekingen olmak zorunda kalmıştı.
Wilda, Damien'in çekingen olmasının hiç hoş olmayacağını düşündü. Bu onun hem vücuduna, hem de akima ters düşerdi zaten.
Damien garsona hangi şarabı içeceklerini söyledikten sonra arkasına yaslanıp Wilda'ya baktı. Gülümsüyordu.
Eğer izin verirsen, söylediklerimi tekrarlayacağım. Nefes kesici bir tenin ve saç rengin var, biliyor musun bunları? dedi.
Wilda şaşırmıştı.
Aynı zamanda çok güzel bir vücudun var. Salondaki bütün erkekler beni kıskanıyor şu an, diye devam etti Damien.
İltifatların hep iki yanlı, dedi Wilda kızgın bir ifadeyle.

Telaşlanma canım. Biliyor musun, elbisen de çok güzel. Sanıyorum seni ilk kez üniformasız gördüm. Yo, hayır, bir kez daha elbisenle gördüm, galiba.

Damien plajdaki karşılaşmalarını hatırlatmak ister gibiydi. Wilda şaşkın bir halde onun deniz-jıkışmı seyretmişti. Hatırlamamak olanak-

ıdm anlamıyla erkek, dedi Damien. Benimki kadar etkileyici bir erkek vücudu daha düşünemiyorum. Ne dersin, küçüğüm?

Cevap veremeyecek kadar kafası karışıktı Wil-da'nm. Bakışlarını kaçırdı. Gözlerini, karşı duvarda düran değerli İran halısına dikip oturdu. Kendisine 'küçüğüm' demişti... ama onun değildi ve olmaya da niyetli değildi. İstediği zaman onu baştan çıkarmasını çok iyi bilen bu adam birden ona karşı buz gibi oluveriyordu. Buna dayanamazdı.

Ne güzel halı, diye halıyı gösterdi. Sanki her renk, bir insanın en gizli duygularının bir yansıması.

Herhalde bir paşanın divan odasından gelmiştir. Damien'in sesi rahattı. Sanki, ne zaman istese onu elde edebileceğini biliyordu. Hani şu her zaman içtiği nefis fiavana purolarından birini içer gibiydi. Zevkine varıp, sonuna kadar içtikten sonra yere atıp da ayakkabısının topuğuyla ezdiği purolardan biri kabul ediyordu Wilda'yı.

Wilda titredi. Damien'e kendini vermek harika bir olay olmalıydı. En azından bedenen, ama Wilda, her şey olup bittikten sonra duyacağı acıdan ürküyordu. İstediğini elde ettikten sonra, zafer kazanmış bir kumandan tavrıyla, arkasına bile bakmadan, onu bırakıp uzaklaşacaktı.

Garsonun romda pişmiş ıstakoz tepsisiyle yanlarına geldiğini görünce, Wilda rahatladı. Garson onlara, en iyi ıstakozu getirdiğini söyledi.

Bacaklarını bayan için hazırlayın, dedi Damien. Şarapları gelince, Damien başıyla şarapların kadehlere'konulmasını işaret etti. Önceden şarabın tadına kendisi bakmak istemek gibi bir gösteriye gerek duymamıştı. Daha ilk bakışta şişenin en kalite şaraba ait olduğunu anlamak, mümkündü, böyle lüks bir restoranda müşteriyi? kötü şey vermeye hiç kimse cesaret edemezdi. Wilda onun bu halini çok seviyordu, yapmacık hiçbir tarafı yoktu. Bazı erkekler, özellikle Myles Sadlier gibi, asıl duygularını bir maske altına gizleme ihtiyacı duymuyordu. Ne hissediyorsa onu söylemekten çekinmiyordu.

Onu sevdiğini göstermekten de çekinmiyordu... Özellikle bu gece onu sevmek ve birlikte güzel bir yemek yemek peşindeydi. Tıpkı ıstakozu büyük bir zevkle yediği, şarabı tadına vara vara içtiği gibi. Sağlığına, diyerek şarap kadehini Wilda'ya doğru kaldırdı. Buraya, Dinarza-de'ye benimle birlikte geldiğin için pişman olmadığını kabul et artık, dedi.

Gelmemi istiyordun, öyle değil mi? Ellerinin altındaki kadehin soğukluğunu hissedebiliyordu. Dışarıda, bir dizi renkli ışık, Key Laguda sahil şeridini inci taneleri gibi süslüyordu.

Haklısın, dedi Damien. Seninle başbaşa kalmak istiyordum. Seni, o soğuk üniformanın dışında, böyle göz alıcı bir güzellik içinde benimle birlikte görmek istiyordum. Yemeğimizi yiyip şarabımızı içtikten sonra birlikte terasa çıkıp dans edeceğiz. Burası eskiden kalma bir avcılar kulübüdür ve bana izin verirsen, sana, bir insanın, eğer isterse, istediğini elde edebileceğini ispatlamaya çalışacağım.

Enson ayrıntısına kadar bunları planladın, öyle değil mi, Damien?

Bii' bakıma, evet. Damien elindeki ekmeği bölerken, kendinden o kadar emin gözüküyordu yki, Wilda garip bir duyguyla içinin ürperdiğini hissetti.

Napolyon'un düşüş nedeniydi bu, biliyor-sundur herhalde, dedi tedirgin bir tavırla. Her savaşını önceden planlarmış ve bu nedenle de en umulmadık hesaplamayı unutmuş.

Bununla ne demek istedin? diye sordu Damien.

Istakoz bir harika, Damien, şarabı da çok beğendim. Terastan kulağıma kadar gelen dans müziği de güzel. Eğer o kadar istiyorsan, seninle bahse girmeye hazırım. Ama yolda, geri dönerken, arabanı durdurup bana başka şeyleri de ispatlamanı. hiç tavsiye etmem. Unutma,

Napolyon'un yenilgisine kar gibi basit bir olay neden oldu... Askerleri soğuktan kırıldığı için geri dönmek zorunda kaldı. Çok etkileyici bir erkeksin,

Damien... ve eminim, peşinde koştuğun avı yakalayacak kadar da gözüpeksin, ama başka bir erkeğin peşinde olduğunu bildiğin bir şeyin ay-nısmı sen bana yapmak istemezsin herhalde.

Gözlerimle görmeden inanmam, dedi Damien. Laura Sadlier'in sürükleye sürükleye ortaya ı çıkardığı bir oyuncak değildi, kanlı canlı, ihtirastan yan baygın bir kadındı.

Yan baygın olduğum doğru, ama bunun nedenini sana daha önce açıklamıştım sanırım.

Bu sahneyi yüzlerce kez tekrarladık, şekerim, tıpkı bir Lilian Gish filmine benziyor... adı neydi, bir türlü hatırlayamıyorum. Bir keresin- de, sessiz sinemalara bayılan birisi bana göster- , mişti... ah, evet, hatırladım, Kırık Kalp'di adı. Bütün kızlar, sevgililerinin omuzunda ağlamıştı, j ama ben hayatımda hiç ağlamadım.

Oturağı kullanmasını öğrenir öğrenmez ağM lamayı bıraktın herhalde, dedi Wilda sertçe.

Neden birden böyle sertleştin, yavrum?

Ben senin yavrun değilim!

Şanslıyım, değil mi?

Wilda'nın şarap kadehini kaldırırken Damien' in onu süzüşü şevtanlık doluydu.

Sakın şarabını yüzüme atmaya kalkma, Wil-da Bird. Bu takımı Savile Row'da diktirdim, dedi muzipçe.

Wilda onun yeşil gözlerine baktı. Bu adamdan nefret etmek istiyordu, bu leonuda büyük bir gayret de gösteriyordu. Ama o kazanmıştı. Ona büyük bir ilgi duyuyordu. Onu kızdırmasını da başarmıştı, şimdi de sakin sakin oturmuş, kızıştırdığı bu alevin sakinleşmesini bekliyordu.

Bir zamanlar küçük bir. canavar olmalısın sen. dedi.

Her zaman bu kadr kötü değilim. Anneme sor. Hoşuma giden bir şey oldu mu çok uysal olurum. Annem..; annem eskiden çok güzel bir kadındı. Onu hep mücevherler ve kürkler içince hatırlarım. Geceleri bile çıkarmazdı mücevherlerini. Kaim, rujlu dudaklarıyla gece yatmadan önce odamıza gelir, Troy'la beni öperdi. Şimdi bile vazgeçmedi mücevherlerinden. Babam daha başkaydı. Bana bakışları, sanki sadece ona ait bir eşyaya bakar gibiydi. Bir kişiliğim olabileceğini hiçbir zaman kabul etmedi. Sanki ona ait bir parçaymışım gibi, sanki onun bir bacağı ya da bir koluymuşum gibi düşünürdü beni. Troy'a bir bebek gibi davrandı, fakat benim ilk çocuk olmam bana avantaj sağladı. Onu daima takip edeceğiyim, dizlerinin dibinden ayrılmayacağımı düşünmüştü. Fakat o'da Napolyon gibi bir şeyleri atlamıştı. Benim kendi yolumda gideceğimi ve savaşacağımı düşünmemişti.

Damien'in gözleri grileşmişti. Bardağına bakıyordu dalgın bir halde. Wilda bir an onun küçüklüğünü, oyuncaklarıyla oynayışını düşündü. Babasının karşısında kimbilir ne kadar ürkekti. Gülümsedi.

Yemeklerini bitirdikten sonra tatlı yediler, arkasından kahve içtiler. Damien bir müddet daha çocukluğundan bahsetti. Sonra Wilda'dan babasını anlatmasını istedi.

Çok uzun zamandır kimseye babasından bahsetmemişti Wilda. Hoşuna gitti bu fikir. Tam anlatmaya başladığı sırada, Damien'in bir sigara daha yaktığmı fark etti ve, Çok sigara içiyorsun. Ölümüne neden olabilir bu, unutma, dedi.

Damien aldırmadan, Bir gün hepimiz ölece- j ğiz, dedi sigarayı ağzına götürürken.

Ama bu şekilde değil! Babam da böyle öldü, akciğer kanserinden! Sesi boğuklaşmıştı; hafifçe öksürerek boğazını temizledi. Sinirli bir hareketle fincanını tabağına oturttu. Babamı çok severdim, onun yavaş yavaş gözlerimin önünde erimesini seyretmek zorunda kaldım. Bir zamanlar kanlı canlı, her işe koşan, neşeli bir adamın göz göre göre gitmesine şahit olmak çok zor bir iştir. Gün geldi ki, başını yastığından bile kaldıramaz oldu. Sanki onunla birlikte içimde de bir şeyler öldü.

Damien hiçbir şey söylemeden, öylece ona baktı, sonra ani bir hareketle sigarasını tablaya bastırdı. Özür dilerim, Wilda. Bilmiyordum. Senin için çok zor bir dönem olmalı.

Dayanması çok güçtü, gerçekten, dedi Wil-o da. Birbirimize çok yakındık. Annemle babacı pek iyi anlaşamazlardı. Annem babamın zeVlflp-rine uyamazdı. Babamla birlikte birçok yerV dolaştık, bu arada da bir dolu ilginç insanla tanıştık. Önce beni. New Orleans'a götürdü, orasını çok sevdim, sonra Paris'e... Boynundaki altın kolyeyi sıktı. Paris'te kötüleşti, o zaman Lond-ra'ya dönmek zorunda kaldık, ondan sonra da çabucak eridi zaten. Babam saksofon çalardı, hatta birkaç tane plak bile doldurdu. Çok güzel bir de plağı bende. Onun müziğini klasik diye tanımlayabiliriz, ama beni çok etkilerdi. O öldükten sonra şarkıcı oldum.

Boğazına düğümlenen. yumrudan kurtulmak ister gibi yutkundu. Sonra gözleri Damien'inki-lerle karşılaştı. Damien'in yüzü bir tuhaf olmuştu. Sanki çenesi uzamış, rengi biraz solmuştu.

Peki, senin Monte Carlo'ya gitmeni engelleyecek biri çıkmadı mı? Başına gelen o kötü şeyleri önleyecek biri yok muydu? diye sordu Damien.

Wilda titriyordu. Geçmişi konuşmayı bırakamaz mıyız? dedi. Yukarıya çıkıp dans edelim.

Damien ayağa kalkıp Wilda'nın yanjna gitti. Kızı kolundan tutup terasa çıkardı.

Terasa çıktıklarında orkestranın klasik müzik çaldığını ve birçok kişinin dans ettiğini gördüler. Damien onu kendine çekip sıkıca sarıldı.

İjüzik çok güzeİ,değil mi? dedi.

jEyet... Wilda kalbinin hızla çarptığını hissetti. Damien'in gözlerine bakamıyordu. Bir an I kurtuluşun orkestrayı seyretmekte olduğunu düşünerek, başını oraya çevirdi.

Birden gözlerine inanamadı... orkestrada yıllardır görmediği bir arkadaşı duruyordu.

Büyük bir ustalıkla elindeki enstrümanı çalan bu adam babasının en yakın arkadaşlarından biriydi. Babası öldüğünde hastanenin soğuk koridorunda sarılabileceği tek kişi olarak bu adam vardı.

Wilda ne yapması gerektiğini bilemiyordu. Damien onun bu halini fark edip ne olduğunu sordu.

Çok eski bir arkadaş, babamın arkadaşı, dedi Wilda. '

Kenny, babası öldükten sonra Wilda'ya ilgi duymuş, onunla beraber olmak istemişti. Fakat Wilda her zamanki gibi mesafesini Kenny'ye de koymuştu.

Damien ve Wilda dans ederlerken Kenny'nin gözleri üstlerinden ayrılmıyordu. Wilda konuşup konuşmamakta tereddüte düştü birden.

Damien onun bu rahatsızlığını fark etmişti.

Onu tanıdığına emin misin? Senin şarkıcılık yıllarından kalma bir göz aşinalığı da olabilir. Böyle adamlar gazinolarda çok bulunurlar, dedi. Şu şarkıcılığı da nasıl bıraktın bir türlü anlamıyorum. Öyle berbat bir hayattan kurtulmak pek kolay değildir, diye devam etti.

Wilda onu sert bakışlarla süzdü.

Bu... bu Kenny'dir, babamın en yakın arkadaşlarından. Lütfen onu Sadlier gibilerle karıştırma. dedi yalvarırcasına. Bu konu usandırmıştı artık onu.

Bu adam babandan çok daha genç, sana da arkadaşı gibi bakmıyor. Şunu unutma, yavrum, erkekler sana arkadaş gibi bakamaz. Senin çekiciliğin bunu engeller, dedi Damien, Wilda'

Tanrı aşkına, Damien...

Birden Damien'le pistte dans etmenin bütün güzelliği kayboluvermişti. Koşup Kenny'nin yanına gitmek istedi Wilda.

Kenny de olanları sezmiş gibi öylece bakıyordu genç kıza.

Birden müzik bitti ve Damien, Wilda'yı terastan dışarıya çıkardı.

Wilda son kez dönüp Kenny'ye baktı. Öylece ayakta duruyordu Kenny. Hiç kıpırdamıyor, boş bir ifadeyle ona bakıyordu. Bu kez yardım edememişti.

Damien, Wilda'ya bakmadan asansöre bindirdi onu. Bir şeyler için oyun salonuna inelim, dedi daha sıkı sarılarak.

Hayır, hiçbir yere gitmek istemiyorum. Beni eve götür, dedi Wilda. Sesi çok kısık çıkmıştı.

Damien iyice rahatsız olmuştu.

Beni burada bırakıp ona koşmak istedin. O iyi giyimli herife. Öyle değil mi? Rahatlıkla beni burada bırakabilmeyi düşünebildin. Çök önemli biri olmah bu, dedi.

Evet, öyleydi. Çok tatlı ve çok nazik. Hiçbir zaman senin gibi değildi. Hiçbir zaman böyle kaba ve çirkin konuşmazdı, dedi Wilda.

Belki de kafamdaki o güzel manzarayı hiçbir zaman taşımadı o, dedi Damien. Sesi Wilda'mn kulağının dibinden geliyordu... Sıcak ve seve-cenai. Birdenbire bütün kabalığı gitmiş, tama-mvle' başka biri olmuştu Damien. Sen o gece SWlier'in yanında, kollanın onun boynuna dola- mış bir halde yatıyordun. Bu nasıl unutulur, Tanrım! Gitarını çalarken öylesine sevimli bir çocuktun ki, böyle şeyler yapabileceğin hiç aklıma gelmezdi doğrusu. Sahnenin ışıklan saçlarında yansıyordu. Ve herkes gibi ben de hayran kalmıştım sana...

Bara indiklerinde Damien votka ve cin ısmarladı. Wilda sandalyelerden birine oturmuş, öylece kalmıştı. Damien bu haldeyken. ondan hiçbir şekilde kurtulamayacağını düşündü. Buradan kaçıp gitmekten vazgeçmeliydi.

Wilda içkisini içince biraz daha rahatladığını fark etti. Sonra oyun salonuna girdiler ve kalabalığın gürültüsüyle karşılaştılar.

Rulet masasının etrafında 'siyah' ya da 'kırmızı' diye bağıran insanların sesi geliyordu. Damien kasaya gidip bir miktar fiş aldı. Sonra Wilda' yı kolundan tutup poker masasına götürdü. Bir saat kadar oynadıktan sonra, ona dönüp, Rulet oynamak ister misin? diye sordu.

O kadar param yok, dedi Wilda. Zaten içinden pek oynamak da gelmiyordu.

Benim var, dedi Damien. Ve Wilda'yı rulet
masasına götürdü.

Wilda onun verdiği fişleri, gözüne kestirdiği ilk siyah kareye koydu. Belki de gecesinin karardığını düşündüğünden böyle yapmıştı... bilemiyordu.

Ruletin tekerleği döndü, döndü... ve siyah kazandı... Wilda gözlerine inanamıyordu. Dami-en'e baktı, yüzünde herhangi bir gülümseme yoktu. Sadece bakışlarıyla yine siyaha oynamasını söylüyordu ona. Wilda, Damien e peki der gibi, fişlerini tekrar siyaha koydu.

İkinci defa da kazanmıştı!

Wilda bir anda önündeki fişlerin aylarca çaj lışmakla kazanamayacağı kadar çok olduğunu fark etti. Damien tekrar siyaha koymasını! söyledi. Gittikçe büyümüştü oyun... ve Wilda heyecanlıydı.

Tekerlek tekrar döndü... ve bu defa kırmızıda durdu. Bütün fişleri gitmişti Wilda'nm. Damien' in yüzünde en ufak bir duygu belirtisi yoktu.

Kasaya gidip parayı ödedikten sonra birlikte otoparka çıktılar. Damien bir ara Wilda'nın çantasını istedi ve gümüş simli çantayı açıp içine bir miktar para koydu. Wilda şaşkındı.

Senin parana ihtiyacım yok, dedi.

Olabilir, ama alacaksın, dedi Damien. Buj i'rcv, benim için oldukça eğlenceli oldu, bunun bir mükafatı olarak düşün bunu.

Wilda beynine kan hücum ettiğini sandı. Artıl Damien'i Sadlier'in kollarına atılmadığına inandırmak olanaksızdı. Fazlasıyla önemsemiş, inandırmak istemiş, fakat başaramamıştı. Ne olursa olsun, onun gözünde namuslu bir kız değildi artık.

Bakire olduğunu söylemesi Damien için bir şey ifade etmiyordu. Ancak kendini ona vererek ispatlayabilirdi bunu. Yoksa başka türlü kirama-'' yacaktı onun klişeleşmiş düşüncesini.

Arabaya binmeden önce Wilda tuvalete gitmek istemişti. İçeri girdiğinde aynaya bakıp, ne kadar solgun bir yüzü olduğunu düşündü. Yine de göçleri canlıydı. Rujunu çıkarıp, beyazlaşmış dudaklarına sürdü.

.Fiayaiı birden ne kadar karmakarışık oluvermişti. Eğer Damien, Moonside'dan ayrılmadan A önce işler yoluna girmezse, burayı terk edecekti. Başka türlü bu yükün altında yaşayamazdı. Damien onu anlamazsa kendini suçlu hissedecek, bu rahatsızlığı daha fazla taşıyamayacaktı.

Kenny'yi düşündü bir an. Dönüp onunla konuşsa, hayatını değiştirmek pahasına da olsa tekrar şarkıcılığa dönse, nasıl olurdu acaba? Ama bu da olanaksızdı. Bir daha o eski günlere dönmek istemiyordu. Çünkü anılarından kurtulamayacaktı.

Tuvaletten çıkıp Damien'i arabasının önünde bekler buldu. Elinde annesinin kürkü vardı. Wilda'ya yaklaşıp kürkü omuzlarına koyuverdi. Fakat bu sefer ilk koyuşu kadar yakın değildi ona. Soğuktu ve Wilda rahatsız olmuştu bundan.

Sahil yolunu hızla geçiyorlardı. Ay ışığı denize vurmuş, oradan da yolu aydınlatıyordu. Damien fazlasıyla sessizdi. Wilda'nm yüzüne bakmıyordu, bütün dikkatini yola vermişti.

Birden arabanın önüne ne olduğunu anlama-, dıkları bir şey fırladı. Damien büyük bir ustalıkla direksiyonu kırdı. Gecenin bu saatinde hangi hayvan dolaşabilirdi buralarda? Araba yolun, kenarına kaymış, ışıkları sönmüştü. Damien bir anlık bir sessizlikten sonra Wilda'ya döndü..

Ay ışığında her zamankinden daha güzeldi genç kız. Işığın yansımasıyla gözleri parlamış, saçları kızıla çalmıştı. Damien kendini akıl almaz bir uçuruma yuvarlanıyor buldu. Ne olursa olsun, çok güzeldi bu kız... ye her şeyi unutturuyordu ona.

Wilda onun baktığını hissediyor, fakat başını çeviremiyordu. Arabadan çıkıp koşmak istedi bir an, fakat çok güçsüz kalmıştı. Yorgundu.

Damien ellerini kızın beline doladı. Wilda sar vunmasızdı. Kalbinin atışları hızlanmış, olabilecekleri hissetmişti sanki. Damien'in kollan kızıiı belini sıkmaya başladı.

Wilda bir an onun nefesinin sıcaklığını, tütününün kokusunu hissetti. Başı dönüyordu.

Her şeyin canı cehenneme. İstiyorum seni, ne olursa olsun, istiyorum... dedi Damien.

Wilda her şeyiyle ona ait olduğunu hissetti o an. Damien'in öpüşü tehlikeli ve acı vericiydi, ama her şeye rağmen Wilda da öpmek istiyordu onu.

Sanki dünya başının etrafında dönüyor gibiydi. Bıraktı kendini.

Damien onu sıkıca sarmış, sanki kaçıp,gitmesinden korkuyor gibiydi. Ellerinin ve kollarının kuvvetini hissetti Wilda. Ne kadar güçsüzdü onun karşısında. Ama hoşuna gidiyordu bu. Sanki bir güç onu havalara kaldırmış, yere indirmek bilmiyordu.

Kenetlenmiş ellerini serbest bırakıp Damien'in saçlarının arasmda gezdirmeye başladı. Omuzlarını ve boynunu okşuyordu. Her şeyiyle karşılık vermek istiyordu ona, çünkü hoşlanıyordu ondan. Kaçınılmazdı bu.

Damien nefessiz kalıp dudaklarını Wilda'nın-kilerden ayırdı. Wilda başını geriye atmış, bu defa Damien'e boynunu ve yüzünü bırakmıştı. Damien belki dakikalarca yüzünü, kulaklarını ve boylunu öptü.

İVilda rahattı, en azından Damien'in bıkıp u-sanmadığı sorularını duymuyordu... ve hoşuna gidiyordu onun yakınlığını hissetmek.

Gerçeği Damien'e ispatlamak belki imkansızdı; Ama hiç değilse o konudan uzaklaşmak şu an için en iyi olanıydı.

Damien, Wilda'nın saçlarını öpüp kokluyordu. Ve Wilda hayatında ilk kez bir erkeği istediğini hissetti. Titremeye başlamıştı... Vücudunun her zerresine kadar istiyordu Damien'i.

Dudakları erkeğin sıcak yüzünde koşuşturuyordu. Ve inanamayacağı bir duyguydu bu. Bir ağlama, bir acı, bir zevkti belki, ama onundu o an. Bir tek bunu biliyordu Wilda.

Bu şekilde birlikte olmaktan başka ne olabilirdi dünyada? Bu kadar sıcak, bu kadar gerçek ve bu kadar güzel?

Damien yüzünü Wilda'dan uzaklaştırarak bir müddet ona baktı. Sanki ne hissettiğini görmek ister gibiydi.

Biliyor musun, tıpkı menekşeye benziyor gözlerin, dedi. Sesi Wilda'nın içine işliyordu sanki.

Ve yine kalbi duracakmış gibi öptü Wilda'yı. ! Sonra yavaşça koltuğuna itiverdi.

Benim kafamın içine girdin, Wilda, seni so- i nuna kadar sevebilirim. Fakat Tanrım, öyle çok şey' var ki, sana ait olmamam için beni zorluyor.

Evet, çünkü başka yere aitsin sen, dedi Wilda.
Yani neye? diye sordu Damien. Şaşırmıştı.
O kız. Evlenmen gereken... dedi Wilda. Göz-leri yaşlıydı sanki.
Ha, evet.
Damien'in gözleri daldı bir an. Wilda ona bakarak, ne kadar büyük bir yanlışlık yaptığını i düşündü. Bir kız vardı Damien'i bekleyen ve Damien belki d.e sadece bir anlık arzularını düşü-A nerek beraber olmuştu Wilda'yla. Önüne geçemedikleri bir duygu fırtınasına kapılıp, sarılmışlardı birbirlerine.
Sadece bir duygu fırtmasıydı bu, başka hiçbir şey değil. Birbirlerinin dış görünüşlerinden hoşlanıp öpüşmüşlerdi. Sevgi ya da şefkat gibi duygular geçmemişti bile aralarında.
Damien, geçmişte ve gelecekte olanları düşü- ' nüyordu belki şu an. O kızı düşünüyordu belki. Büyük bir sıkıntı kapladı Wilda'nm içini.
Damien arzularını kolay zaptedemeyen bir erkekti. Geçmişini kötü bildiği bir kıza sevgiye benzer duygıjlar beslemesi olanaksızdı.
Arzularını nasıl kolay zaptedemediyse, duygularını da o kadar kolay bastırmıştı.
Evet, Wilda onu sevdiğini söylese bile, vazgeçmeyecekti geçmişi hatırlamaktan.
Wilda onu sevdiğini söylese bile...
Seviyordu onu. Kabaydı, acımasızdı, ama seviyordu onu Wilda. Sonunda anlamıştı bunu.
Moonside'm park yerine geldiler. Wilda yavaşça iyi geceler dileyip arabadan çıktı. Damien'in arkasından gelmemesi için dua ediyordu. Bu gece onun bir kez daha dokunmasına dayanamazdı. Çünkü ona karşı koyma gücünü bulamıyordu kendinde, bu da zayıflatmıştı Wilda'yı. Damien' in ona sarılıp öpmesi bir anda onun başkasına ait olduğunu unutturabilir ve tekrar onun kollarına atılmasına neden olabilirdi.-
Sana ait olamam, demişti Damien. Çok açıktı söylediği. Bağlandığı biri vardı ve başka biri-ne'daha bağlanmak istemiyordu.
. Peki, ne düşünmüştü Damien? Wilda'nm ona verdiği bu ateşli cevap ona nasıl bir anlam vermişti? Aylardır Moonside'da sadece annesiyle olmak ve hiçbir erkekle çıkmamanın açlığı mıydı bu?
Wilda hole girip merdivenleri koşarak çıkmaya başladı. Başı dönüyordu. Fazlasıyla yorulmuştu yaşadıklarından. Düşecek gibi oldu bir an... tırabzana tutundu.
Şu bir iki saatlik zamanı bütün ruhu ve vücuduyla yaşadığını düşündü.
Bundan önce hiçbir şey bu kadar uyanci ve vahşi gelmemişti ona: 'Aşk bu galiba,' diye düşündü.
Odasına girdi, kürkü bir yana fırlattı. Yaşlar süzülüyordu gözlerinden. Yatağına uzandı, ağlamaya başladı. Yalnızlığını öylesine hissediyordu ki şu an...
İkimiz de biliyoruz ki, sen başkasına aitsin, demişti Damien'e. Bunu kabul ediyordu. Wilda, Monte Carlo skandalma karışan bir kızdı ve hiçbir şey engel olmasa bile, sadece bunu bilmek yetiyordu.
Damien'in vücudunu sıkışını hatırladı. Parmaklarının gücünü, teninin sıcaklığını hatırladı. Çok güzel, fakat çok da acı verici geçmişti her şey.
Gözlerini tavana dikti. Ne yapmalıydı bundan sonra? Moonside'dan çekip gidecek ve arkasına bakmayacak gücü var mıydı?

BEŞİNCİ BÖLÜM

Karanlık bir geceydi. Wilda uzun ve beyaz bir tünelde babasına doğru koşuyordu. Babası hiç hareketsiz duruyor, çok uzaklardan kızının ona koşuşunu izliyordu.
Baba, babacığım... diye seslendi Wilda. Fakat böşunaydı seslenişi.
Birden omuzunda bir el hissetti.- Neye ve kime ait olduğunu anlamamıştı bu elin. Damien' di. Ter içinde kalmıştı, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Kötü bir rüyaydı gördüğü.
Holde sigara içiyordum, sesini duydum, iyi misin? dedi Damien.
Wilda birden kendine geldi. Gitmeliydi buradan Damien.

Gitmelisin, gitmelisin... diye haykırmaya çalıştı. Fakat çok kısık çıkıyordu sesi.
Wilda onun ellerinin tütün kokusunu hissetti. Damien ondan biraz uzaklaşınca ay ışığında yüzünün sert hatlarını gördü. Evet, gelen gerçekten de Damien'di.
Wilda uykunun ve rüyanın sersemliğinden hala kurtulamamıştı. Damien onu sarmaya başladığında, parmaklarının yumuşaklığını ve dokunuşunun sıcaklığını hissetti. Kalp atışları hızlanmıştı Damien'in; Wilda çok rahat duyabiliyordu bunu. Çünkü fazlasıyla yakındılar birbirlerine.
Wilda onun biraz önce kullandığı sabununun . ve tütününün kokusunu içine çekti. Dudakları Damien'in teninde geziniyordu. Damien bir anda Wilda'yı kendine çekti. Kızın dudaklarını kendi dudaklarının içine alıvermişti. Boynunun ve o muzlarının sertliğini duydu Wilda. Kolları öylesine sıkı sarılmıştı ki...
Wilda bir anda Damien'in ağırlığını üstünde hissetti. Damien kızın geceliğinin düğmelerini çözmeye başlamıştı. Karşı koyamıyordu Wilda. Damien'in dudakları, çıplak kalan vücudun üstünde gezinmeye başladı.
Wilda ufak bir çığlık attı. Şu anda düşündüğü tek şey, Damien'e ait olmaktı. Başka bir şey düşünmesi olanaksızdı ve istiyordu bunu. Bildiği bir tek şey vardı, o da Damien'i sonuna kadar hissettiği.
Küçük bir cennet paylaşıyorlardı Damien'le. Damien onun bütün vücudunu sarmıştı. Ağzı kızın vücudunda geziniyordu. Başını kaldırdıktır an. Wilda'nm gözleıi sıkıca kapanmış, kollarını açmışta'.
Bekleyemeyeceğim, Wilda, bekleyemeyeceğim. Öyle güzel ki... seni kırmak gibi bir duyguya kapılmış değilim şu an... dedi Damien.
Beni kırmak mı? Sen yanımda böyle yatarken beni kırmazsm, canım... Wilda'mn sesi fazlasıyla yumuşak çıkmıştı.- Ben de seni istiyorum, sevgilim, diye devam etti.
İyi öyleyse, her şey mükemmel olacak, sevgilim. Bakirelik derdine de düşmeyeceğimize göre, hiçbir sorunumuz kalmayacak...
Wilda o anda kalakaldı. Her şey, her şey bir anda yıkılmıştı. Damien'e duyduğu arzunun yerini bir tiksinti aldı. Bütün isteği, bütün sevgisi bir anda yok oldu. Kendini toparlayıp son bir güçle yataktan kalktı. Damien'i öylece şaşkın bakışıyla bırakmıştı orada.
Damien yataktan kalkıp camın kenarında duran Wilda'nın yanma gitti. Kızın üstüne orada duran şalı örtüverdi.
. Peki, cennete ne oldu? diye sordu.
Daha fazla oynamayalım, Damien. Defolup git buradan. Beni yalnız bırak. Eğer hemen çıkmazsan,, bu evdeki herkesi buraya toplarım... Çık diyorum sana, anlamadın mı? Buraya girişin beni kötü bir rüya gördüğüme inandırarak obkadl mı? Ama oyun oynadın. Çok çekici bir vücudun var, Damien. Ama dilin öyle zalim ki, vücudun gibi onu da nasü kullanacağını çok iyi biliyorsun. Defol git buradan, beni rahat bırak artık...
Damien camın kenarına gitti. Ay ışığında o-muzl-arı parlıyordu.. Wilda ona baktı. Her şeye rağmen, bir tanrı gibi güzel buluyordu Damien'i.
Damien alnına düşen siyah saçlarını geriye atarak Wilda'ya baktı.
Hala bir bakire rolünü oynamayı nasıl beceriyorsun, anlamıyorum? dedi.
Wilda hiçbir şey dinlemek istemiyordu. Fakat onu susturmanın olanaksız olduğunun farkındaydı. Devam etti Damien.
Üstelik bütün bu aşk oyunlarından sonra? Benim seni istediğim kadar sen de beni istedin, fakat neden hala çekingenlik rolü oynuyor sun ki? Bakireler ilk defa bir erkekle yatacakları zaman telaşlanırlar. Oysa sen sanki her şeyi doğuştan biliyormuş gibisin... Tannm, nasıl olur da bu kadar sıcak ve aşk dolu olabilirsin? Sanki aşk tanrıçası gibisin. Hayatımda bu kadar sıcak bir kadına ilk defa rastlıyorum. Hadi, Wilda, bu oyunu daha fazla oynamayalım. Kandırma kendini. Gel bana...
Wilda derin bir nefes aldı. Yüzünü görmek istemiyordu onun... Dışarı Çık, Damien, dedi.

Sesi yükselmişti... kendini kontrol etmeliydi. Damien'in önünde ağlamak istemiyordu.
Damien, senin gibi birinin bir kez daha bana dokunmasına izin vermeyeceğim. Lütfen çekip git buradan. Seni nasıl inandırabilirim bilmiyorum... Anlamıyor musun, hayatımda hiçbir erkek bana senin kadar dokunmadı. Sen ilksin... ve anlamıyorsun bunu. Senin olmak istedim, o-lacaktım da, ama sen yıktın bunu. Her şeyi yıktın. Tannm, nasıl inandırmalıydım seni bilmiyorum... bilmiyorum!
Wilda her şeyinin yıkıldığım hissediyordu. Ha-yatında hiçbir zaman böyle ağır bir yük altında kalmamıştı.
Damien onun yanına geldi.
Neye inanacağımı bilemiyorum, Wilda. Fakat emin olduğum bir şey var ki, o da, ben sana ne kadar zalim davrandıysam, senin de bana o kadar zalim davrandığın. Bir dahaki sefere eğer şana dokunacak olursam, bil ki kazayla olacak bu. Tatlı kız, her şey için teşekkürler, iyi geceler.
Damien odadan çıkıp gitti. Wilda bir şey söylememişti. Başının zonkladığını hissediyordu. Kendini yatağa attı.
Damien'in bıraktığı sıcaklık hala duruyordu yatakta. Kollarıyla kavradı yatağı ve bütün kötü şeyleri, birbirlerine söyledikleri bütün kötü şeyleri kafasından uzaklaştırmaya çalıştı.
Cennet ve cehennem. Birbirlerine ne kadar da yakın kelimelerdi bunlar. Aşk ve nefret gibi!
Birbirlerine böylesine yakın bir haldeyken söylenen bir iki sözle nasıl uzaklaşıvermişlerdi.
Öpüşmelerini düşündü. Her şey ne kadar gazeldi. Fakat Sadlier'in araya girmesi her şeyi mahvetmişti. Damien namus düşkünüydü. Ve unutamıyordu Sadlier'i.
Bekareti gitmiş bir kadını sevmeyi düşünemezdi Damien. Ancak eğlenmek için birlikte o-lurdu onunla. Wilda'yı da böyle görüyor ve bir skandalin tek suçlusu gibi davranıyordu ona. .
Wilda bunları düşününce, birden kalktı yataktan. Gidip yüzünü yıkaması ve kendisine gelmesi gerektiğini düşündü.
Banyoda aynaya baktı. 'Romantik bir akşamın sona erişi,' diye geçirdi içinden...
Tükenmiş bir şekilde balkona çıktı. Temiz havayı derin nefeslerle içine çekti. Ay ışığı denize vuruyordu. Aşk için hazırlanmış bir gece nefrete . dönüşmüştü. Biraz önce yaşananlar teker teker aklından geçti. Kendini Damien'e vermeye hazırlanışı, Damien'in vücudunu... ve onunla yaşadığı o unutulamayacak bir iki dakikayı.
Ve sonunda bir bulut gibi inen sıkıntıyı.
Wilda, Damien'in kendine dokunurken söylediği sözleri hatırladı. Fiziksel birleşmenin yanında söylenen sözlerin de çok önemli olduğunu düşündü.
Damien onu okşarken ye öperken neden birdenbire o laflan etmişti. Nasıl düşünebilmişti bütün bunlan?
Wilda'nın beyninde durdurumadığı düşünceler oluşuvermişti.
Tekrar, Moonside'da kalıp kalmama kararını getirdi akima. Damien evin oğluydu ve istediği kadar kalabilirdi burada. Fakat kendisi için durum farklıydı. O burada olduğu sürece, Wilda suçluluk duygusundan ve yaşadığı kötü anılarından kurtulamayacaktı.
Annesinin karşısında bir araya geldiklerinde ikisi de rol yapacak ve hiçbir zaman bu geceyi unutmayacaklardı.
Farklı olan bir şey vardı ve olanları asıl unutturmayacak olan da buydu; Wilda da onu aynı ateşle öpmüş, vücudunu okşamıştı. Ve bu gerçek, Wilda nereye giderse gitsin peşini bırakmayacaktı.
Damien'e verdiği karşılık, onun başka erkek-lerle de sevişmiş olmasını kuvvetlendiriyordu, Tecrübeli bir kadın gibi davranmıştı Wilda: Şy açık seçik ortadaydı. '
Bundan önce bir kişiyle daha öpüşmüştü Wil-da, fakat hiçbir zaman bu kadar içten karşılık vermemişti. Bu defa Damien vardı karşısında ve Wilda'mn vücudunun her bir yanını aşkla doldurmuştu. Böyle bir aşka cevap vermemek 'olanaksızdı.

Damien'in kollarında olduğunu düşünmesi bile ona mutluluk veriyordu. Balkonun demirlerine tutundu. Gökyüzüne baktı bir an. Seviyordu o-nu...
Seviyordu! Nasıl olabildiğini düşündü bunun. Belki Moonside'daki yalnızlığı ve baskın çıkan kadınlığı sebep olmuştu bu sevgiye. Belki de sadece Damien'in etkileyici vücudu yol açmıştı buna. Onun çekiciliğinden kurtulmak olanaksızdı ve sanki bir tanrı gibi dikilmişti Wilda'mn karşısına. Kopamıyordu...
Damien'in nasıl bazen çok yumuşak ve sakin olabildiğini düşündü. Genelde çok sert bir görünümü vardı. Ve korkutuyordu karşısındakini. Ama yakınlaştıklarında, ondan beklenemeyecek bir yumuşaklığa bürünüyordu.
Duygusallığa düşebilir miydi acaba? Hayır. Sert karakteri bunu engelliyordu.
Wilda ondan nefret edebilmeyi istedi, fakat Damien iliklerine kadar Wilda'nm içine işlemişti. Wilda hissediyordu bunu. Karşı koymak olanaksız gibiydi artık...
Sa$ah, evet sabah olunca, Mrs. Demonides'e gidip, İngiltere'yi özlediğini söyleyecekti. Hiç değilse bir müddet için buradan uzaklaşmalıydı...
Wilda, sabahleyin hizmetçi Inez'in sesiyle u-yandı. Madamın hastalandığını ve onu beklediğini söyledi Inez.
Mrs. Charmides yatakta kamını tutuyor, odanın başının etrafında döndüğünden yakınıyordu. Öleceğini söyleyip duruyordu.
Wilda yatağın yanındaki komodinin üstüne baktı. Tablanın içinde madamın hiçbir zaman hoşlanmadığı yaprak sigaralanndan vardı, ayrıca çikolata kağıtları da duruyordu.
Sempatik olmayan bir halde, Doktoru çağırayım mı, madam? dedi kadına.
Yine de ilgi duyuyordu ona. Hiçbir zaman sevgi bulamadığı bir evlilik yaşamış, kocasını işiyle birlikte kabul etmek zorunda kalmıştı. Eskiyi kötü bir şekilde hatırlıyor, ama yine de bugünkü : hayatım sevmeye çalışıyordu.
Mrs. Charmides, kocası öldüğünden beri romantik filmler ve romanlarla yaşamış, evlilikleri sırasında kocasının soğukluğunu unutmaya çalışmıştı.
Kocasının bencilliğini unutmaya olanak yoktu. Evini her zaman bir baskı uygulama yeri olarak görmüştü. Oğulları büyüdükleri zaman bile, elinden gelse yasaklar uygulayacaktı. Bunları unutamıyordu kadıncağız.
Kocası öldükten sonra kendini evine kapamış, mücevherler içinde boş bir lükse gömülmüştü.
Wilda eğilip madamın ateşine baktı. Yüzü fazlasıyla kızarmış gibiydi sanki. Alnı ateş gibi yanıyordu.
Sanıyorum, doktorunuzu çağırmam gerekecek, madam. Nereniz ağrıyor? Mideniz mi? diye sordu.
Oh, bu çok kötü, dedi madam. Hasta olntak-tan hiç hoşlanmam, böyle yatmak da hiç hoşuma gitmiyor.
Madam yan tarafına dönüp doktorun telefonunu çevirdi. Wilda bir an sabahın bu saatinde doktorun yerinde olmayacağını düşündü. Madam numara mı yapıyordu yoksa?
Neyim var, Wilda? Dün gece bir kutu çikolata ve bir bardak şampanya içtim. Acaba o mu kötü geldi mideme? Ne dersin? dedi Mrs. Demo-nides.
Olabilir, madam, dedi Wilda. Telefonu onun elinden alıp, karşı tarafla konuşmaya başladı. Doktordu açan. Bir saate kadar geleceğini söylüyordu. Wilda telefonu kapadıktan sonra, madamın makyaj kutusunu getirdi.- Madam mutlaka doktorun karşısına güzel çıkmak isteyecekti. Yüzünü temizledikten sonra temiz bir gecelik istedi Wilda'dan. Artık doktoru karşılamaya hazırdı.
Oğlumu istiyorum, dedi sonra, Wilda'nın beklemediği bir anda.
Wilda bunun olacağını biliyordu. Elbet çok yakında karşılaşacaklardı ve bu da madam sayesinde olmuştu işte.
Inez'i çağırayım, gidip çağırsın, dedi Wilda.

Hayır, senin çağırmanı istiyorum. Holde oturuyor, gidip çağırman bir dakika bile sürmez. Burada acı çekiyorum... onun yanımda olmasını İstiyorum, diye konuştu Mrs. Demonides.
' Pekala, madam, dedi Wilda.
Kendini' kontrol etmeye çalışarak aşağıya indi. Holden içeriye girdiğinde, Damien'i pencerenin yanında dışarıyı seyrederken buldu.
Çok şıktı Damien, fakat bu sefer siyah pantolon ve siyah ipek gömlek giymişti. Yüzü giydikleriyle daha da esmerleşmişti.
Gömleğinin birkaç düğmesini açık bırakmış, göğsünün siyah kıllan görünüyordu. Wilda'nın çıldınrcasma öptüğü kıllan...
Ne istiyorsunuz, Miss Grayson? Buz gibi soğuk bir tavırla konuşuyordu.
Wilda sesini kontrol etmeye çalışarak, Anneniz iyi değil, sizi görmek istiyor. Doktor birazdan gelecek. Fakat o sizi istiyor, dedi.
Bir anda Damien'in yüzündeki sert ifade değişiverdi.
Neyi olduğunu biliyor musun? diye sordu.
Sanıyorum, midesi ağrıyor. Daha önce böyle bir şey olmamıştı. Fakat apandisit olabilir.
Damien'in yüzündeki ifade telaşa dönmüştü.
Sadece bu değil. Çok fazla yemek yiyor. Onu durdurmak mümkün değil. Bir gün bu yüzden ölebilir, dedi.
Wilda ona bakıyordu. Birden böyle telaşlanınca çok tatli olmuştu.
Dün akşam bir sürü çikolata yedi. Sanıyorum, ağrılarının sebebi bu, dedi Damien.
Evet, olabilir. Ama yine de tam ne olduğunu anlayamam. Bir hemşire değilim. Bir müddet yaptım, ama yine de anlayamam, dedi Wiida.
Neyi anladığınızı ben de bilmiyorum, dedi Damien, onu geçip merdivenlerden yukan çıktı.
Wilda bu son sözlerin dün geceyi olduğu gibi hatırlattığını düşündü. Damien onu öylece bırakmıştı orada.
Odaya girdiğinde Damien'i annesinin yatağına eğilmiş, ona bir şeyler fısıldarken gördü.
Beni bırakma, Damien. Doktor bana bir şey ler versin ve ağrılarım geçsin. Hastaneye gitmek istemiyorum. Beni bırakma, olur mu Damien? dedi Mrs. Charmides.
Sevgili anneciğim, doktor ne derse onu yapacağız. Eğer hastaneye gitmene gerek görürse gideceğiz. Bunu şimdiden bilmelisin, dedi Damien.
Evet, sen de tıpkı baban gibisin. Kadınlar sizin için hiçbir şey değil. Sadece zevk verirlerse değerli oluyorlar gözünüzde. Ve ben şu kızı şimdi kendime daha yakın buluyorum. En azmdan, acımdan anlıyor o, dedi madam.
Seni sevmediğimi mi söylemek istiyorsun, anneciğim?
Sesi yumuşamıştı. Ellerini annesinin elleri üstüne koyarak devam etti.
Şunu bil ki, seni çok seviyorum. Aramızda ne kadar anlaşmazlık olsa da, seni gözeteceğimi bil, dedi.
Bu kadar çok yememe ve süslenmeme rağmen yine de beni gözeteceğini mi söylüyorsun'? dedi madam.
Ve kollarını oğlunun boynuna dolayarak onu kendine çekti. Damien annesini büyük bir sevgiyle öpüyordu:
Wilda birden madamın yerinde olmayı ne kadar çok istediğini düşündü. Onun yerine Dami-ön'in kalp atışlarını hissediyordu. Damien'in annesini öpüşünü ve onu kucaklayışını seyretti.
Madam bu sarılmadan fazlasıyla hoşnut olmuş bir şekilde Damien'e baktı.
Tanrı sana öyle bir yürek vermiş ki, bir tarafı altın gibi parlıyor, bir tarafı ise demirden. A-ma yine de memnunum ben bundan. Anneni mutlu etmesini biliyorsun, dedi.
Damien gülümsüyordu.
Niye bana tatlı bir gelin vermiyorsun, Damien?'Senin gibi birinin akıllı ve namuslu bir gelin bulmamasına olanak yok, dedi, madam.

Damien'in yüzü kararmıştı. Doktor gelene kadar biraz dinlen istersen, anneciğim. Hadi gel, seni yatırayım, diye geçiştirdi. Böyle bir soruya cevap vermek istemediği açıktı.

Annesini yatağa yatırıp dikkatle üstünü örttü. v Başını hafifçe kaldırıp yastığını düzeltti. Wilda hayranlıkla onun hareketlerini izliyordu.

Hiçbir şeyi dert etme. Çünkü ben buradayım ve elini tutuyorum. Hiçbir zaman da bırakmayacağım seni, dedi Damien.

Mrs. Demonides oldukça rahatlamış bir halde gülümsedi oğluna.

Wilda bütün bu olanlar karşısında şaşkına dönmüştü. Damien'in böylesine yumuşak olabileceği aklına hiç gelmezdi.

Daha dün gece bütün o kötü lafları eden Damien değil miydi? Damien değil miydi bütün o kabalıkları yapan?

Her şeye rağmen, evet her şeye rağmen seviyordu bu adamı. Fazlasıyla değişik ve çekici bir insandı ve Wilda'yı çekmişti bu tavrı. Daha biraz önce annesine de aynı şekilde davranmış, önce üzmüş, sonra da gönlünü almıştı. Evet, seviyordu onu!

Charmides oğluna baktı.

Eğer bir kadını akıllıca -seversen, Dşımien, onu kaybetmemek için her şeyi yapacağından eminim. Ve o kadın da dünyanın en mutlu kadını olacaktır, inanıyorum buna, oğlum, dedi gülümseyerek.

Şimdi boşver bunlan, sen iyi misin artık? dedi Damien.

Mrs. Charmides yüzünü acıyla öbür tarafa çevirdi. Damien telaşlanmış tı.

Ona verebileceğiniz bir ağn kesici yok mu? dedi Wilda'ya dönerek.

Ben... ben hiçbir şey veremem ona. Doktor birazdan gelir ve neyi varsa ona göre ilaç verir. Bizim bir şey vermemiz doğru olmaz, dedi Wil-da.

Damien'in gözleri Wilda'mn üstünde gezindi. Soğuktu bakışları.

Yani acı çekmeye devam etmesi gerektiğini söylüy orsunuz?

Korkarım öyle, dedi Wilda. Onun bakışlarından kurtulmaya çalışıyordu. Fazlasıyla soğuktu bu bakışlar. Mide ağrısı çeşitli sebeplerle olabilir. Bilemediğimiz için bir müdahalede bulunanlayız,- diye devam etti. Fakat madam sizin anneniz... eğer istiyorsanız siz...

Hayır, bana daha önce hastanede çalıştığınızı söylediniz. Bu durumda siz daha iyi bilirsiniz. Ama yine de bir bardak sütlü çay içse iyi gelir gibime geliyor, dedi Damien.

Wilda kafasını salladı. Hala anlamamış mıydı Damien? Annesinin ciddi bir rahatsızlığı olabilir, durrnu daha da kötüye gidebilirdi.

Damien ayakta durmuş, Wilda'ya bakıyordu. Şanki onun düşüncelerini okumuş gibiydi:

Pekala Miss Grayson, isterseniz gidip sütlü çayı siz için. Ben annemle burada kalırım, dedi.

Çok iyi... dedi Wilda. En azından odadan ve Damien'in bakışlarından kurtulacağı için sevinçliydi. Bir şey içer misiniz? diye sordu Damien'e çıkmadan önce.

Evet, Inez'e söyleyin lütfen, bana bir fincan kahve getirsin, dedi Damien, sonra arkasını döndü ona.

Wilda şaşkındı. Damien ona hem saygılı, hem de arzulu bakıyordu, fakat hiçbir zaman yaklaştırmıyordu kendine. Kızgınlıkla odadan çıktı genç kız.

Merdivenlerden inerken, dün gece yaşadıklarını bir daha hiç yaşayamayacağını düşündü. Inez'e kahveyi götürmesini söyledi, kendisine de bir bardak çay koydu.

Holde otururken, kapıdan doktor girdi. Onu yukarıya çıkarırken, madama neler olduğunu anlattı Wilda. Belki içerde bulunmasından hoşlanmayacağını düşünerek, doktoru yalnız gönderdi odaya, kendisi de koridorun sonundaki pencerenin yanına giderek yüzünü cama dayadı.

Wilda doktorun dışarıya çıkmasını bekliyordu. Fakat arkasından beklemediği bir ses geldi.

Doktor beni de dışarıya gönderdi. Biraz sonra gelip annemin durumunu haber verecek.

Wilda, Damien'in sesinin sıcaklığını hissetti. Bir an için yüzünü tekrar cama çevirmek istedi. Sinirlenmişti birden.

Benden korkmana ya da bana kızmana neden yok, Wilda. Konuşabiliriz, dedi Damien.

Wilda ses çıkarmadan onu dinliyordu. Damien büyük bir ciddiyetle annesini ve doktoru anlatıyordu. Ama yine de bunlardan daha başka şeyler geçiyordu aralarında.

Wilda, Damien'in o soğuk bakışları altında kendini ezilmiş gibi hissediyordu. Ama yine d'ö suçsuz olmasına ve bu bakışları hak etmemesi ne rağmen kendini savunamıyordu.

Damien ona, Bakire değilsin, diye haykırmıştı. Şu an bile iliklerine kadar duyuyordu bu sesi. Fakat kızamıyordu ona, sadece sessizce duruyordu karşısında.

Damien güçlü kişiliğiyle bir tanrı gibi duruyordu karşısında... ve Wilda onun karşısında eziliyordu.

Şurası açıktı ki, Damien tecrübeli kadınlara alışık bir erkekti ye Wilda'yı kıran şey de, Damien'in onu bu tür kadınlar gibi görmesiydi.

Çünkü bu tür ilişkiler Wilda'ya göre bir tür aşk oyunuydu, oyun bittiğinde oyuncular kendi yollanna dönmeye mahkumlardı.

Boş gözlerle pencereden dışarıya bakmaya devam etti. Sadece birkaç adım gerisinde duran uzun boylu erkeğin gölgesinin farkındaydı. Aslında dün gece söylenen ve hissedilen şeyleri ikisi de unutmayacaktı. Biliyordu bunu Wilda.

Ve ikisi de biliyordu bunu.

Doktor çok gecikti, dedi Damien saatine bakarak. Umarım, ciddi bir şey çıkmaz.

Wilda sessizce dinliyordu onu.

Annem aslında genç biri değil. Hem yemesine, hem de içmesine hiç dikkat etmiyor. Sen o-nunla ilgilenebilecek tek insansın. Tanıyorsun ohu, dedi Damien, Wilda'nm gözlerine bakarak. Wılda kızmıştı.

Ben onun otelle ilgili işlerine bakıyorum, Mr. Demonides. Eğer ona bazı zevklerinde müdahale etmeye kalksaydım, burada daha ne kadar kala-.bilirdim ki? dedi.

Damien atlamaya hazır bir kaplan gibi,

Yani sen sadece kendin için çalışıyorsun, öyle mi? dedi.

Tam tersi, Mr. Demonides. Benim bugüne kadar hep bir patronum oldu. Eğer sizin de bir patronunuz olsaydı, ücretle çalışmanın ne demek olduğunu anlardınız. Eğer bazı şeylere karşı koymaya kalkarsam, işim çok kolaylıkla elimden gider.

Damien ifadesiz bir suratla onu dinliyordu.

Wilda devam etti.

Ha, aklıma gelmişken söyleyeyim. Dün akşam odama bıraktığın yüz doları sana vereyim sonra. Yaptığın terbiyesizliğe ne kadar utanman gerektiğine sen karar ver artık.

Büyük bir sessizlik geçti aralarında. Damien'e sanki zaman geçmeyecekmiş gibi geldi. Fakat çabuk toparlanmıştı. Wilda'nm gözlerine bakıp tekrar saldırıya geçmeye hazırlandı.

Demek verdiğim para az geldi? Peki öyleyse, şimdi söyle, daha kaliteli bir orospu bulabilmem için ne kadar vermem gerekiyor? Ama sana bunları sormam çok anlamsız, ne de olsa, daha amatör sayılırsın. Sen yine annemin hizmetçiliğine devam et, belki günün birinde sırtı kalın birine rastlarsın ve şansın açılır.

Lafları bir tokat gibi inmişti Wilda'nm yüzüne.

Sen... sen bana bunları nasıl söylersin? Dün gece odama ben mi davet ettim seni? İçeri sen girdin ve beni kollarına sen aldın. Sen istedin bunu, ben değil! Şimdi tutmuş neler diyorsun...

Damien aldırmaz gözüküyordu.

Tabii seni öptüğümde de buz gibi davrandın öyle değil mi? dedi Damien. Alay eder gibimi. Devam etti konuşmasına. Aslında daha ileıii gidip, verdiğim paranın karşılığını almalıydım. Sadlier'in sana verdikleri gibi yani. Herhalde ona karşı da buz gibi değildin. Şu saçlarını toplamış uslu kız halinle bile erkekleri kolayca baştan çıkaracak kadar çekicisin. Neyse, küçüğüm, üzülme, bir dahaki sefere daha başarılı oluruz...

Wilda ona sadece bakıyordu. Ne bir laf söyleyecek hali vardı, ne de bir duygusunu belli etmeye...

Onun Sadlier'den para almış olabileceğine nasıl inanabilmişti? Korkunç bir suçlamaydı bu!

Son bir gayretle Damien'e haykırdı. Beni nasıl bu kadar aşağılayabilirsin? Kendini tutamayıp ağlamaya başlamıştı. Yaşlar derin, anlamlı mavi gözlerinden dudaklarına doğru süzüldü. Damien onu seyrediyordu. Öylece kalakalmıştı. Fakat içindeki duyguları bastıramıyordu.

Tannm, sende bir erkeği baştan çıkaracak ve kendine aşık edecek her şey var. Nasıl bu kadar güzel olduğunu anlayamıyorum. Gözlerin yağmur altındaki menekşelere benziyor. Neyse, bu kadar üzülmeye değmez, bir dahaki sefere daha sıkıca sarılırız birbirimize. Tatlı küçüğüm benim...

Bir kez daha böyle bir şeyi yaşamak istemiyorum. Burayı terk edip kilometrelerce uzaklara gideceğim ve seni bir daha görmeyeceğim. Hem behjj.ni.le sevişiyorsun, hem de bu dayanılmaz lafları söylüyorsun. Nasıl yapabiliyorsun bunu?

Damien ilgisizce ona baktı.

Ne söyledim ki sana?

Wilda çıldırmak üzereydi.

Tannm, unutmuş gibi davranma şimdi de.

Hala, karşısındaki erkeğin dün geceden sadece fiziksel bir zevk almış olabileceğini düşünemiyor-du. Damien hayvan mıydı? Nasıl bu kadar duygusuz olabilirdi?

Damien şaşırmış gibi davranıyordu.

Ne söylediğimi gerçekten hatırlayamıyorum. Beni biraz aydınlatır mısm? Seni bir fırtına gibi sinirlendirecek ne söz söylemiş olabilirim ki?

Bilmelisin, diye bağırdı Wilda. Beni öptün, sanki senin için bir anlam ifade ettiğimi sandım. Bana sarıldın, beni istediğini söyledin. Hiçbir şey anlatmıyor mu bunlar sana? Sonra da o zalimce laflarını söyleyip, kırılmamamı bekliyorsun.

Wilda daha fazla konuşamayacak durumdaydı. Gözlerinden inen yaşlar engel oluyordu buna.

Gerçekler niye bu kadar korkutuyor seni, Wilda? Hiçbir bakire bir erkeğin kollarında bu kadar arzulu olamazdı.

Neden peki? Galiba bakireler senin hayatında çok fazla yer aldı? Wilda gözyaşlarını tutamıyordu. Aslında sana şunu söylemeliyim. Sen kolay gelip kolay giden kadınlardan hoşlanıyorsun. Hiçbir bağlantıya giremezsin. Çünkü korkuyorsun bundan. O da bakire miydi?

Damien sonunda sinirlenmişti. Gri gözleri a-levlenmişti sanki.

Aslında bu olay benim başıma çok gelir. Bugüne kadar bakirelerle çok karşılaştım. Aşk yaparken insan sessiz durup, oyunu karşısındakine bırakmalı, onun sözlerine kulak vermeli. Sana karşı da çenemi tutmalıydım, ama ne yazık ki konuştum ve kızdırdım seni. Bu da oyunun bo- zulmasına neden oldu. Utangaç bir menekşe'gibi davranma bana. Ben seni dalından koparıldıktan sonra tanıdım, tatlım. Öyle güzelsin ki, ağzı-nı yemek geliyor içimden.

Wilda daha fazla dayanamayacaktı. Pencereye tutundu ve düşmemek için zor tuttu kendini.

Yeter artık, diye haykırdı. Vücudu titremeye başlamıştı. Madamın durumunu öğrendikten sonra buradan gideceğim. Daha fazla kalmaya gücüm yok.

Damien ona baktı.

Annemin sana ihtiyacı olursa, burada kalırsın. Aramızda geçenler sadece fiziksel bir hoşlanmadan öteye gitmeyecek. Biz ikimiz birer mart kedisiyiz. Ateşimiz sönünce olay biter. Tekrar ediyorum, Miss Grayson, annemin sana ihti-
yacı olursa, buradian gitmemelisin.

Kalamam, dedi Wilda. Beni burada zorla... diye devam etti.

Kavga mı edeceğiz yani? Kuşkusuz, annemle bir kontrat yaptınız ve işten ayrılmadan önce haber vermek zorundasın...

Bundan sonraki yaşantımda senden daha zalim birine rastlayacağımı sanmıyorum,'dedi Wilda. Seni hayal kırıklığına uğratan biri büyük bir dert almış olacak başına...

Evet, çok haklısın. Unutamayacağı bir dert hem de.

Beni burada kimse zorla tutamaz. Gideceğim buradan, dedi Wilda. Klüpte verdiğin para var naşıl olsa.

Öyleyse dene, Wilda, dedi Damien. Hakaret doluydu bakışları. Seni bölge şerifine haber verir, paramı çaldığım söylerim.

Wilda neye uğradığını şaşırmıştı.

Yapamazsın bunu, dedi kısık bir sesle.

İstersen beni bir dene, şekerim. Gözleri kaya gibi sertti. Seninle ilgili olarak hiçbir iddiaya girmek istemiyorum. Annemin yanında çalışan birisi için iki yüz dolar çok para, ayrıca herkesi bunu benim vermiş olduğuma inandırmayı düşünüyorsan, buna kahkahalarla gülerler. Hangisini tercih ederdin, hırsız olmayı mı, yoksa lekeli kadın olmayı mı?

Senden nefret ediyorum! dedi Wilda. Gözlerinden bu nefreti okumak mümkündü. Sararan yüzünde mavi gözleri alev gibi parlıyordu. Sen çok kendini beğenmiş bir adamsın. Kendi istediğin olduğu sürece karşıdaki ne gibi bir bedel öder, umurunda bile değil. Senden daha güçlü birisi karşısında dize geldiğini görmek için neler vermezdim. Dünyalar benim olurdu o zaman!

Damien'in ne gibi cevap vereceğini hiçbir zaman öğrenemedi, çünkü tam o sırada Dr. Martinson'un ayak sesleri holde duyuldu. Damien onu karşılamak üzere kapıya doğru yöneldi. Annem nasıl? diye sordu. İnşallah kötü bir şeyi yoktur?

Şu anda bir ambülans çağırmış bulunuyorum, diye cevap verdi Dr. MartinsomMiss Grayson'un şüpheleri doğruymuş, Madam Demonides' in apandisi iltihaplanmış. Bir an önce hastaneye kaldırmamız gerekiyor. Her an patlayabilir. Çok şişman olması, durumu daha da zorlaştırıyor. Boş yere endişelenmenize hiç gerek yok. Kalbi çok iyi, ameliyat da doktorların sıradan diye tanımlayabilecekleri kadar basit bir olay.

Doktor, yanlarına gelmekte olan Wilda'ya baktı. Gözlerindeki boş bakışları Dr. Martinsön üzüntü olarak almıştı. Onu teselli etmek İçin, Bana hemen telefon ettiğiniz için çok sevindim, Miss Grayson, dedi. Bu belirtileri bir mide rahatsızlığıdır deyip geçmediğiniz çok yerinde olmuş. Anladığım kadarıyla, Madam Demonides dün gece gereğinden çok yemek yemiş, ayrıca bol bol tatlı da atıştırmış. Korkarım, ameliyattan sonra, yemek yeme alışkanlıklarını büyük ölçüde değiştirmek zorunda kalacak. Siz de, Miss Grayson, onu sürekli kontrol altında tutmalısınız, vereceğimiz diyetin dışına çıkmamasına büyük bir özen göstermelisiniz.

Olur, doktor bey. Mrs. Charmides iyileşir iyileşmez Moonside'dan ayrılacağını açıklamasınm zamanı değildi. Damien'in annesinin odasına doğru yürümesini seyretti... Hastaneye kadar annesiyle birlikte ambülansta gidecekti. Ona söz verdiği gibi, yol boyunca elini tutacaktı. Ama eve döndükleri zaman, Wilda bu kocaman evi onunla paylaşmak zorunda kalacaktı.

Wilda önündeki şu birkaç haftayı düşünmek bile istemiyordu... onu her gün görmek... geceleri, onun birkaç kapı ötesinde uyuduğunu bilmek. Tekrar bir kabus gördüğü ve uyandığı zaman kendisini onun kollarında bulduğunda, bu kez ne yapacaktı?

ALTINCI BÖLÜM

Wilda, kaderin insanın yaşamında ne kadar etkili bir rolü olduğunu düşündü. Ta Monte, Carlo'dan Florida Keys'e sürüklemişti onu. Şımdıy . kadının biri ameliyat olduğu ve iyileşmesi uzun sürdüğü için, burada çakılıp kalmıştı.

Ameliyat beş gün önce başarıyla yapı mlŞ ; Ameliyat sonrasında hiçbir komplikasyon çık mamıştı. Bunun için Tanrıya şükrediyordu Aslında, şükredecek o kadar az şeyi kalmıştı ki şu dünyada. Damien'le arasındaki soğuk harp sur yordu. Birbirlerine karş, saygılı hşmalanna rağmen, en ufak bir lamaya hazır bir halleri vardı. Bu durum Jı yı çok etkiliyordu, iştahını kaybetmişti. Her g biraz daha zayıflıyordu.

Onu serbest bıraksa, gitmesine ızm verseydi Ama hayır Damien büyük bir matla, onu yan lannda alıkoymakta diretiyordu Bundan garip bir zevk duyduğu bile söylenebilirdi. Wilda nm çalışma izni, sağlık karnesi ve pasaportu Mrs. Charmides’in özel eşyalannı sakladığı gözünde duruyordu ve bu masanın anahtarları da şu anda Damien'in cebinde buluI™'dl; İlk geldiğinde, Mrs. Charmides'm, bu kağıtlarını sakfamaLa izin vermişti, ama geleceği hiç goz önüne almamıştı. Tekrar kaçmasını gerektiren bir durum olduğunda bunlara ihtiyacı olacağ

akima bile gelmemişti.

Ne zaman Damien, Moonside’dan ayrılsa, yatak odasının yanında bulunan oturma odasındaki masanın en üst çekmecesinde duran kağıtlarını almak için, çekmecenin kilidini kırmak geliyordu içinden. Babasının ona verdiği terbiyeye göre, böyle bir davranış suçtu ve Wilda da suç işlemekten kaçmıyordu. Ama o kadar büyük bir sıkıntı içindeydi ki, bir gün dayanamamış ve çatı arasında bulduğu bir çekiçle odaya girmişti. Tam çekici kaldırıp çekmecenin kilidine vuracağı sırada, birden içindeki istek yok olmuştu. Gözlerinin önüne parçalanmış çekmece geldi... Kırık çekirişCeyi görünce Damien’in yüzünün alacağı iÇade,

Wilda, bir skandal atlatmıştı, bir İkincisini atlatmaya tahammülü yoktu. Bu kez Damien’in kendisini polise şikayet edeceğinden emindi. O-nun hislerini çok iyi biliyordu, bir kere kendisinden etkilenmişti Damien.'Şimdi onu aklından çıkarmak için elinden geldiğince acımasız davranmaktan çekinmeyecekti. Onu kafasından uzaklaştırmak istedikçe daha da etkilendiğinin farkındaydı. Onu şerifin arabasında görmekten büyük bir zevk duyacağını biliyordu Wilda. Kendi başına kurtulamadığı bu insandan başka birisi aracılığıyla kurtulmak işine gelecekti.

Tanrı cezasını versin! Yumruğunu olanca hızıyla kumlara indirdi. Onu kafasından silip ata-bilseydi... ama kalbinin içine girmişti bir kere, tıpkı elma kurdu gibi kalbini kemiriyordu.

Şairlerin dile getirdikleri aşk şiirlerine şaşıyordu, ne kadar da güzelmiş gibi bahsediyorlardı aşktan. Ne kadar acı veren bir olay olduğunu bilmiyorlar mıydı, yoksa görmezlikten gelmek mi istiyorlardı? Damien onu incitmekten çekinmiyor, hatta bu konuda gereğinden fazla çaba sarf ediyordu. Ama her şeye rağmen onun bir bakışı, yüzündeki bir ifade Wilda’ya büyük bir heyecan veriyordu.

Wilda bu sert ve anlaşılması zor adamdan kaçıp kurtulmak istiyordu. Ama annesi iyileşene kadar Moonside’dan ayrılmasının olanaksız olduğunu biliyordu. Mrs. Charmides hastanede yatarken, gidip de ayrılacağını bildirmesi, kadıncağızı çok üzerdi.

Gözlerini kapayıp sakinleşmeye çalıştı. İncecik kumlar bedenini ısıtıyordu. Dalgaların sesini dinledi. Kıyıya vuruyor, sonra tatlı hışırtılar çıkararak geri çekiliyorlardı.

Birden üstüne bir gölge düştüğünü hissederek irkildi. Hiçbir ses duymamıştı. Kalbi gümbürde- V meye başlamıştı.

Sen Wilda'sın, öyle değil mi? diye sordü gölgenin sahibi.

Tanımıştı onu Wilda. Yıllar önce babasıyla birlikte orkestrasında çalışan Kenny’ydi gelen.

Üstünde bir gömlek, gözlerinde ise güneş gözlüğü vardı.

Kenny! diye fırladı yattığı yerden Wilda.

Seni geçen hafta Dinarzade’de görünce çok şaşırdım. Sen olduğunu hemen anladım. Başka hiçbir kızın böyle saçları, böyle mavi gözleri olamazdı. Tanıdım seni, diyordu Kenny.

Wilda ayağa kalkmış, onun ellerini tutuyordu. Devam etti Kenny.

O gece, yanındaki adam kocan mıydı?

Hayır, şu evin sahibinin oğlu. Ben burada onun annesiyle çalışıyorum, diye cevao verdi

Peki, kim öyleyse? O gece sana huzursuzluk veriyormuş gibi bir hali vardı. Yanınıza gelip konuşmak istedim. Ama o seni dışarıya çıkardı.

Onun özel davranışlarıdır bunlar. Bazen böyle davranabiliyor, diye anlattı Wilda.

Burada çalıştığına göre, şarkı söylemeyi bıraktın galiba? dedi Kenny.

O hayatı istemiyordum, dedi Wilda. Gözleri geçmişi hatırlamanın hüznünü yaşıyordu. Kenny'nin Monte Carlo olayından haberi yoktu; böyle bir şeyi ona anlatmanın ne kadar güç olacağını düşündü Wilda. Anlatmamalıydı.

Elinde olmadan titredi. Birden gözleri yaşardı. Seni gördüğüme ne kadar sevindiğimi bilemezdin, Kenny. Beni nasıl bulabildin? Moonside'da olacağım nereden akima geldi?

Tesadüfen... buna kaderin bir cilvesi de diyebiliriz. Benim ekipten ayrı kalabilecek birkaç saatim vardı, bunu, kıyıda arabayla dolaşarak değerlendirmek istedim. Burası bana o kadar güzel geldi ki, durup biraz dolaşmak istedim. Kayalıkları geçince, orada, kumların üstünde, por takal rengi havlusunun üzerine uzanmış, saçla rı şampanya köpüğü gibi yayılmış yatan güzel bir kız gördüm. Hayatımda, saçları böyle güzel bir tek kız tanımıştım;.. 'Eğer oysa,' dedim kendi kendime, 'hatırladığımdan da güzelmiş.' Evet, Wilda, sen insanı baştan çıkaracak kadar şahane bir kadın olmuşsun. Baban seni böyle görseydi, çok gurur duyardı.

Umarım... umarım haklısmdır, Kenny, diye mırıldandı Wilda. Bana verdiği terbiyeye uymaya çalıştım. Ama hayat... hayat pek o kadar kolay değil.

Haklısın, tatlım.

Kenny uzanıp ellerini ellerinin içine aldı. Wilda artık onun kadınlar karşısında eskisi kadar rahatsız olmadığını fark etti.

Kenny, çok nefis bir orkestran var, dedi. O eski melodilerin eşliğinde dans etmekten ne kadar büyük bir mutluluk duydum, bilemezsin. Eski arkadaşlarını toplayıp, o eski müziği yapacağınızı söyler dururdun. Babam sağ olsaydı, seninle çok gurur duyardı.

Jeff eşi bulunmaz bir insandı, dedi Kenny büyük bir saygı ve sevgiyle. Üçümüzün birlikte geçirdiği o günleri sık sık hatırlarım. Birbirimizden bu kadar ayn düşmemiz ne kadar garip, değil mi? Klüp Dinarzade'de çalmayı kabul ettiğim zaman, bir gün gelip de seni orada dans ederken göreceğim aklımın ucundan bile geçmemişti. O, yanındaki adam var ya, beni burada seninlş konnuşurken görse, kızar herhalde. Her şeyi köyidi malıymış gibi görmeye alışkın bir hali var. Wilda, sen de onun özel malı mısın? Günümüzde, bildiğin gibi, çoğu kişiler birtakım yasal bağlara gerek duymadan birbirlerine .ait olabiliyorlar. Eğer ona aitsen, araya girmek istemem. Yalnız güçlü bir yumruğu olduğu için değil, sakm yanlış anlama, ama eğer sen onunla olmayı seçtiy-sen, sana, geçmişteki tatlı hatıralarımız, için teşekkür ettikten sonra veda eder giderim.

Bunu böyle mi değerlendirdin, Kenny? Wil-da'nm koyu mavi gözleri, Kenny'nin yakışıklı yüzünü ve güneş gözlüğünün gerisinde saklı dpran kestane rengi gözlerini süzdü. Koyu bakır rengi saçları ve ufak tefek yapısıyla Damien'in tam zıttıydı. Damien'in siyah saçları tuzlu suyun etkisiyle hep kirpi gibi olurdu, gömleğini de göbeğine kadar iliklemeden giymekten hoşlanırdı. Ama iyi giyindiği zaman da tam giyinirdi doğrusu. İyi bir terzi elinden çıkma olan birbirinden güzel takım elbiseleri, sanki bedeninin bir parçası gibi dururdu. Bu kıyafetler içinde tüm t kişiliği ortaya çıkardı. Zaten nasıl giyinirse giyinsin, her zaman için etkileyici biriydi. Wilda, Damien Demonides'in tüm güçlülüğüne rağmen, bunun hiç farkında değilmiş gibi davrandığını biliyordu, tıpkı bir panter gibi... babasıyla ve evet, Kenny de onlarla birlikte gelmişti... gittikleri hayvanat bahçesinde gördüğü panterler gibi ,titredi. Kenny merakla yüzüne baktı.

Hatıralarım tazelendi, dedi Wilda gülümseyerek. Kenny avucunda tuttuğu elleri sıktı. Bazen babamı o kadar çok özlüyorum ki anlatamam. Çok tatlı bir insandı, değil mi Kenny? Bir süre önce Scott Fitzgerald'm bir kitabını okudum. Babamla aralarındaki benzerliği görünce çok şaşırdım. Her ikisi de san. saçlı ve mavi gözlü. Her ikisinin de yaşamı çok erken sona ermiş. Yaşasalardı, kimbilir daha ne eserler verirlerdi.

Aralarında kısa süren bir sessizlik oldu. Her ikisi de bir an için geçmişe dönüp anılara gömülmüşlerdi. Kenny konuşmaya başladığı zaman, Wilda onda, eskiden göremediği bir' kararlılık ifadesi sezdi. Bana şu adamdan bahset, diye ısrar etti.

Wilda ona dikkatle baktı. Bu yüzde bir kıskançlık havası görüyordu. Midesine bir kramp girdi. Sana daha önce de söylediğim gibi, yanında çalıştığım hanımın oğlu. Sustu. Bir yalanı doğruymuş gibi söylemesi için çok inandırıcı olması gerekiyordu. Benim için hiçbir önemi yok, onun da benim için aynı duygulan paylaştığından eminim.

Böyle konuştuğum için özür dilerim, ama klu-bün terasında dans ederken hiç de öyle birbirini önemsemeyen insanlar gibi durmuyordunuz, Wilda. Gözlüğünün ardında kaşları çatılmış gibiydi. Yalnız ona aitmişsin gibi tutuyordu seni. Nasıl desem bilmem ki... sanki seni benim müziğim eşliğinde etkiliyordu.

Hayır, Kenny...

Evet, Wilda. Uzun süreden beri bu işin içindeyim ve yüzlerce çifti çaldığım yerden seyrettim. Bazıları ne kadar sıkıldıklarını göstermekten çekinmezler bile, bazıları hoşnuttur, hatta pistte hafif tertip sevişenler bile oluyor. Am a yakışıklı herif seni Paris'in Truvalı Helen'i tıt£u ğu gibi tutuyordu. Onun için hiçbir önemin olmadığını ' söylüyorsun. Bana sorarsan, seni çok önemsiyor!

Bu söylediklerinin hiçbirisi doğru değil. Bana inanmalısın. Sesinde acı, gözlerinde ise Kenny' yle paylaşamayacağı birtakım hatıralar vardı; Damien'in kadınlar yanında tahakküm edici birj tavrı olurdu. Kenny gibi utangaç bir .erkek bunu sahiplenmek diye yanlış tanımlayabilirdi. Yalnız ve yalnız kendisi, Damien'in ondan ne kada nefret ettiğini, onu Myles Sadlier'in sevgilisi ola rak gördüğünü biliyordu. Moonside'da kalma mm başlıca nedeni, Madam Demonides'in hastf olması. O iyileşir iyileşmez buradan ayrılaca ğım.

Klüpteki o gece, diye mırıldandı Kenny. O adamdan korktuğun kanısı uyandı bende. Annesi, onun sana nasıl davrandığının farkında mı? Yoksa oğlunun her türlü davranışını hoşgörüyle karşılayan annelerden mi?

Onun... onun biraz şeytanca yanlan olduğunu biliyor. Wilda dudaklarını ısırdı. Mümkün olan en kısa zamanda Moonside'dan ayrılacağım. Belki de İngiltere'ye dönerim. Bu sana, Flo-rida'da sevdiği bir erkeği olan bir kızın yapacağı bir iş gibi geliyor mu? Ya da erkeğin kızı sevdiği?.. Bazen düşünüyorum da, babam öldükten sonreV beni kimsenin sevmediğine inanıyorum. Baosjhı hayatımdan çıktıktan sonra sanki içimde, bir şeyler öldü. Bazen kendimi çok... çok yal-jıız hissediyorum!

.Zavallı küçüğüm benim. Kenny birden onu kendine doğru çekti. Wilda, sığınacak bir çift kol bulduğu için kendisini biraz rahat hissetti. Başını omuzuna yasladı. Çok uzun bir zamandan beri itimat edeceği bir erkek çıkmamıştı karşısına. Ani bir hareketle kollarını Kenny'nin boynuna dolayıp onu dudaklarından öptü. Kenny önce kasıldı, ama sonra o da gevşedi, öpücükleri-, ne cevap vermeye başladı.

Bu tatlı dakikaların tam ortasında Damien'in ağdalı sesi duyuldu. Ne kadar güzel bir tablo oluşturuyorsunuz. Wilda o kadar şaşırmıştı ki, bir . türlü dudaklarını Kenny'ninkinden çekmeyi akıl edemedi. Damien saygısızca konuşmasını sürdürdü. Kumsaldaki aşk... Sizleri rahatsız ettiğim için çok özür dilerim, lütfen rahatınıza bakın.

Bu kadar terbiyesizliğe tahammül edilemezdi doğrusu. Wilda, büyük bir inatla Kenny'nin dudaklarından ayrılmadı, bir süre daha böyle kaldılar. Damieıı'in canı cehenneme! Seyrederse seyretsin.

İlk geriye çekilen Kenny oldu. Wilda, Damien' den yana şöyle bir baktı, saçlarını bir yele gibi omuzuna attı. Damien bakışına cevap verdi, gözleri buz gibiydi. Elleri pantolonunun cebinde, hiç istifini bozmadan onları seyrediyordu.

Beni arkadaşınla tanıştırmayacak mısın? Gözleri Kenny'nin üstüne çevrilmişti. Ah, tamam, sizi tanıdım, Klüp Dinarzade'deki orkestranın şefisiniz, öyle değil mi? Wilda sizi çok eskiden tanıdığını bana söylemişti.

Wilda gayet sakin davranmaya çalışarak, iki erkeği birbirleriyle tanıştırdı. Damien, Kenny'ye elini uzatınca çok şaşırdı. Bu davranışına bir anlam verememişti... Sonra birden

anladı, Damien, bu hareketiyle, onun erkekler üstündeki eti kişini çok iyi anladığını ve Kenny'yi, onu öptü ğü için hiç suçlamadığını söylemek istiyordu.

Bu kez öfkeden köpürme sırası Wilda'daydı. Damien'in yüzündeki o gülümsemeyi silebilmek için neler vermezdi! Tokalaşan bu iki erkeği kıyasladı. Kenny, Damien'in yanında çok sönük kalıyordu. Damien her gittiği yerde varlığını belli eden bir tipti. İkisi de aynı yaşta olmasına rağmen, Damien, Kenny'ye göre çok daha dinç ve güçlü görünüyordu.

Florida'yı beğendiniz mi, Mr. Devine? diye sordu Damien.

Çok güzel bir yer, dedi Kenny. Hala kendini tedirgin hissediyordu. Sanki Wilda'nm Damien' le hiçbir ilişkisi olmadığını söylemesine inanmamış gibiydi. Wilda, Kenny'nin, Damien'in kendisine bir yumruk atmasını bekleyip beklemediğini merak etti... Damien'in bu saatlerde kentten geldiğini neden unutmuştu sanki? Genelde, öğlen yemeklerini annesiyle birlikte hastanede yer, ondan sonra da eve dönerdi. Kenny'nin arabasını görür görmez şüphelenip, gelenin kim oldu-, ğunu ve nerede olduğunu düşüneceği Wilda'nm aklına bile gelmemişti. Çok büyük bir aptallık etmişti.

Eve gidip. birlikte birer kadeh içki içelim, diye Damien öneride bulundu. Bugün epeyi sıcak geçti, öyle değil mi? Böyle güzel havaların ardından hemen fırtına patlayıverir.

Kenny başıyla onayladı. Key fırtınalarının A ök korkunç olduğunu duydum. Deniz kıyısında oturduğunuza göre, bu manzarayı tüm ihtişamıyla seyrediyörsunuzdur herhalde?

Ürkütücü bir manzara oluyor, diye Damien ağdalı bir sesle konuştu. Dalgalar verandaya kadar yükseliyor. Deniz bir anda köpürüyor, sanki içinde tarih öncesi yaratıklar savaşıyor. Hele bir de çıkan sesi duysanız. Bu kıyı şeridinde yapılan bütün evlerin altında birer mahzen vardır, ama bu manzarayı kaçırmaya gönlüm hiç razı olmaz.

Seyretmeyi mi kastediyorsunuz? Kenny masmavi uzanan sakin denize baktı. Bu denizin, Damien'in anlattığı hale dönüşebileceğini bir türlü aklı almıyor gibiydi. Wilda, Möonside'da çalışmaya başladıktan sönra, böyle bir fırtına olmuştu, ama Mrs. Charmides mahzene inmekte ısrar etmişti. Mahzen denen bu yer, dayalı döşeli, barı, oyun masalarıyla kendi başına bir dünyaydı. Fırtına süresince Mrs. Charmides'le aşağıda oturup çene çalmışlardı. Ama şimdi, Damien anlattıkça, Wilda heyecanlandığını hissediyordu. Gelecek sefere, verandada oturup bu manzarayı seyretmeye kararlıydı.

Gidip içkilerimizi içelim mi? diye Damien önerisini tekrarladı.

Çok teşekkür ederim, ama benim klübe dönmem gerekiyor. Genelde çok kibar olan Kenny, şu anda Damien'e sert sert bakıyordu. Wilda'ya bakınca, yüz hatları biraz yumuşar gibi oldu. Seninle tekrar görüşeceğiz ' herhalde, Wilda? Belki bir öğlen kente gelip benimle birlikte yemek yersin?

Tabii. Seni klüpten ararım,' iyi mi?

Harika! Wilda'ya doğru bir adını attı, sonra durdu. Seninle yeniden karşılaştığıma çok sevindim, Wilda. Eski günleri birlikte yeniden an- mak benim için büyük bir mutluluk olacak.

Wilda başıyla onayladı. Sonra ona bir aidim daha yaklaşıp, ayak uçlarında yükselip yanağından öptü. Şimdilik sana güle güle! dedi.

Hoşça kaim! Kenny, Damien'i başıyla selamladıktan sonra arkasmı dönüp arabasına doğru yürümeye başladı.. O gözden kaybolduktan sonra Wilda bütün gücünü toplayarak Damien'den yana döndü. Ama Damien okyanusun kıyısına doğru yürüdü. Orada durup denizi seyretmeye başladı.

Sana, annemin biraz kötülediğini söylemek için gelmiştim. Bu akşam benimle birlikte hastaneye kadar gelmek istersin diye düşündüm.

Bunu duyduğuma çok üzüldüm: Wilda gerçekten üzülmüştü. Madamın beni görmek isteyeceğini düşünüyorsan, onu ziyarete giderim. Beni oraya kadar götürecek bir taksi...

Taksiyle gidemezsin! Öfkeyle ondan yana döndü, yüzü tehdit doluydu. Benimle birlikte gitmeni öneriyorum, sense tutmuş, 'Taksiyle giderim,' diyorsun. Bütün bunlar, o eski dostun

geldiği için, değil mi? Arada boş kalan zamanı değerlendirme peşindesiniz, anladığım kadarıyla.

Wilda dilinin ucuna kadar gelen öfke dolu sözleri yutmayı tercih etti. Annesinin durumuna üzüldüğü belliydi. Elinde olmayan bir durum karşımda, her insan gibi gereğinden fazla üzülüyordu. Damien annesi hastaneye yatar yatmaz, kardeşine bir, telgraf çekerek hemen gelmesini istemişti. Ama Troy'un sekreteri telefon ederek onun iş için Atina'ya gittiğini, nerede olduğunu şimdilik bilmediğini bulur bulmaz mesajını ileteceğini bildirmişti. Şimdiye kadar ondan hiçbir haber çıkmamıştı. Bu durumda Damien'in üzüntüsünü paylaşacak kimsesi yoktu.

Wilda, annesi açısından ona üzülüyordu. Ama bu üzüntüsünü açıkça belirtmesine olanak olmadığından, iyi bir işçi gibi ona nazik davranmaya çalışıyordu. Birlikte gitmelerini istediği zaman çok aptalca davranmış ve onu reddetmiş, Damien de öfkelenmişti... Neden böyle davranmıştı sanki? Onu kızdırmakla hiç de iyi etmemişti. Öfkesini Kenny'yi iğneleyerek alacaktı şimdi.

Kenny'yi her zaman çok beğenmişimdir, dedi Damien'e. Tanıdığım en iyi insandır diyebilirim. Onunla ve babamla birlikte birçok tatlı anılarımız olmuştur. Monte Carlo'da neler olduğunu bilmiyor, ama ona bunu uygun biçimde anlatmanın yolunu...

Yerinde olsam söylemezdim, diye Damien sözünü kesti. Yüzündeki o hayran ifadeyi silmek istemiyorsan, bunu yapmanı tavsiye etmem. Seni dünyanın en tatlı ve en masum kızı gibi görüyor, yerinde olsam, böyle cici bir erkeği düş M kırıklığına uğsatmazdım.

Gerçekler onu hiçbir zaman düş kırıklığına ı uğratmaz, diye itiraz etti Wilda. Kenny senin gibi şüpheci biri değildir.

Hayır, o bir orkestra şefi. Bu tür adamlar her zaman için romantik tavırlarıyla tanınırlar. Ay ışığında, terasta çalınan müzik eşliğinde dans etmek seni bu kadar etkiledi demek?

Biraz romantiklik cana can katar, bu işi bu kadar basitleştirme. Yüzündeki ifade ve denizin tuzlu havası yanaklarını kızartmıştı. Ken-, ny'yi olduğu gibi seviyorum, sade ve temiz. Şe- A nin gibi dinamik olmayabilir, ama senin ğifoi' insanları aşağılayan biri de değil. Hem, aklıma geldikçe düşünüyorum da, benim Monte Carlo' da başımdan geçenler seni hiç mi hiç ilgilendirmez, neden bu işi bu kadar ciddiye alıp aklından çıkaramıyorsun, bir türlü anlayamıyorum doğrusu.

Senin o sade ve temiz Kenny'nin bu işten hoşlanacağını ve sana anlayış göstereceğini sanıyorsan, aldanıyorsun, küçük hanım. Pek merak ; ettiğimden soruyorum, Wilda Bird, Sadlier'le başın nasıl belaya girdi? Sana filmlerinden bi- ; rinde baş oyunculuk mu teklif etti, yoksa Bel A ir'de bir villa mı?

Hayır. Sorulan soru, belleğinde unutmak istediği acı anıları canlandırmıştı. Gençlik yalnızlığı sırasında karşılaşmışlardı. Myles Sadlier önce ona nasıl ata binildiğini, arkasından da spor arabasını kullanmayı öğretmişti. Bu yaşlı adamın sempatik görünümüne kanmıştı nedense. Onun kafasında yatan kötü niyeti nereden bilebilirdi? Kendisi saf bir genç kızdı o zamanlar ve babasını da daha yeni kaybetmenin verdiği yalnızlık içindeydi, Myles bu baba sembolünü karşılamıştı onun için. Myles'm kurduğu ağın içine düşmüş ve uyandığı zaman bedelinin çok acı olduğunu görmüştü.

Hdfifçe ürperdi. O geceyi hiç unutamıyordu, Saldher'in karısı onu herkesin önünde sürükle- 'miş' ve vurmaya başlamıştı. Bu esmer ve uzun boylu adamın yanında kaldığı sürece bu vuruşları hiçbir zaman unutamayacağını anladı. Bedeninin arzulayıp mantığının reddettiği bu adam da tıpkı o kadın gibi onu durmadan incitiyordu.

Büyük bir savaş vermekteydi. Onları birbirine çeken garip bir bağ vardı, bunu kelimelerle tanımlamak mümkün değildi. Bazen bu durum onların kontrolünden çıkıyordu.

Aşk... cenneti ayaklarına getirmesi gereken bu sözcük, duygularının tanımı değildi... en a-zmdan Wilda yönünden!

Damien'in gözlerinin ince uzun bedeninde dolaştığını hissetti. Boğazı kurudu. Hayır! Bütün bedenini saran elektriği hissedebiliyordu. Hayır,' olamaz! Geri çekildi... dokunmasından korkuyordu. Dokunduğu an bütün mantığını yitireceğini, yalnız onun kendisine vereceği hazlarm bilinciyle kendisini ona teslim edeceğini çok iyi biliyordu. Bir tür çılgınlıktı bu... karşı koyması gerekiyordu. Damien'in sevmediğini biliyordu. Onun koleksiyonundaki kadınlardan biri olmak istemiyordu.

Dokunma bana! dedi nefes nefese. Buna dayanamam!

Seni çok mu heyecanlandırıyor? Bir avcının avına baktığı gibi bakıyordu Wilda'ya. Sana dokunmak aklımın ucundan bile geçmemişti, Wilda. Sana dokunmayacağımı söylemiştim, sözüm söz, ancak kazara dokunmalar için bir şey söyleyemem. Bu mayonun içinde çok baştan çıkarıcı bir halin olduğu da bir gerçek. Tek parça mayoları her zaman bikinilere tercih etmişimdir. Bikiniler gereğinden fazlasını gösterdiği için insandaki merakı öldürüyor, ama tek parça mayolar öyle değil. Her zaman için insanın hayalinde bir soru bırakıyor.

Sen bana gözlerinle dokunuyorsun... ' lütfen •yapma artık! Geri geri yürüyerek palmiye! a-ğaçlanna kadar gelmişti. Sırtı bir ağacın sert gövdesine deyince irkildi. Gerileyecek yeri olmadığım görünce, yakalanmak üzere olan bir av hayvanı gibi büzüldü. Kaçmaya korkuyordu, çünkü böyle bir şeyi denerse, Damien'in onu çok kolay yakalayacağını biliyordu.

Ağaca yaslanmış bir halde, yalvaran gözlerle Damieri'e bakıyordu. Damien, gözlerini üzerinden çekmeden yavaş yavaş kendisine doğru gelmekteydi. Yürüyüşünden, kendini kontrol etmeye çalıştığı belli oluyordu; bir panter gibi sakin ve kararlı adımlarla ilerlemekteydi. Wilda içinde karşı koyamadığı bir istekle ona bakıyordu.

Birden çıldıracağını sandı... Palmiye ağacının tepesinden, siyah ve tüylü kocaman bir nesnenin çıplak omuzuna düşmesiyle gırtlağından canhıraş bir feryat koptu. Anında Damien yanıbaşm-daydı. Seri bir'kol hareketiyle omuzundaki nesneyi yere attıktan sonra sandalının topuğuyla ezmeye başladı. Ayağını kaldırdığında, altında kanlı birtakım tüylü bacaklar duruyordu.

Damien, Wilda'yı palmiye ağacının dibinden çekip kollarına aldı. Onu öyle sıkıyordu ki, Wil-da boğulacağını sandı. Titreyerek Damien'e sarılmış, Al onu! Al onu! diye hala deli gibi bağırıyordu.

,Aİdım, tatlım, korkma, aldım bile, diye Da-mipn onu teskin etmeye çalıştı. Ama Wilda, o-muzuna değen o tüylü bacakların'içinde uyandırdığı tiksintiyi içinden hala atamadığından, olanca gücüyle tırnaklarını Damien'in adaleli omuzlarına batırıyor, bir yandan da tiksintiyle ürperiyordu. Damien onu bir bebek gibi sallıyordu. Omuzuna düşen o nesne bir tarantıdaydı... iğrenç, zehirli yaratıklardı bunlar...

Artık öldü, Wilda, korkmana hiç gerek yok.

Wilda'nın sinirleri çok bozulmuştu, bir türlü sakinleşemiyordu. Damien'in kollarında tir tir titriyordu. Damien birden onun başını omuzundan kaldırıp geriye itti ve dudaklarından öpmeye başladı. Wilda denizin tuzunu dudaklarında hissetti... o geçirdiği korkunç şoktan sonra bu, cennete girmiş gibi bir duygu uyandırdı içinde. Damien sanki canına can katıyordu. Onu kumlara yatırmasına bile aldırmadı, artık kocaman bir boşluk içindeydi, zaman durmuş, yalnız duygulan konuşuyordu.

Dalgaların çıkardığı gürültüyü duyabiliyordu.

Bu ses kalbinin gümbürtüsüyle birleşti, boyutları büyüdü ve Wilda'yı içine alıp yuttu... Şimdi yalnız Damien'in tuzlu ve ılık dudakları vardı. Onu incitmeden, canına can katan, içindeki tüm arzulan ayaklandıran bu dudakları bırakmak istemiyordu. Bedenleri büyük bir özlemle adeta birbirlerine yapışmıştı. Wilda, onun güçlü bedeninin altında yatarken kendini hem çok aciz, hem de çok mutlu hissediyordu.

Öpülmek, tekrar tekrar öpülmek istiyordu. Damien'in dudaklan yanaklarında, kulak memelerinde, sonra yavaş yavaş daha aşağılara kayarak boynuna, oradan da göğüslerine

doğru iniyordu. Wilda her yanının büyük bir arzuyla yandığını hissetti. Damien'in gözleri onu çağıran bir çift kor olmuştu. Karşı koymak bile istemiyordu!

Pembe bulutların üstünde uçarken, birden kanatlan kopmuş bir melek gibi yeryüzünün sert' kumlanna döndü Wilda. Damien onu birikip ayağa kalkmıştı. Nefes alamıyormuş gibi, denizin tuzlu havasını derin derin içine çekerken her yanı titriyordu.

Wilda yattığı yerden onu süzdü. İçinde yanan ateşin yavaş yavaş sönmeye yüz tuttuğunu hissetti. Yavaşça yattığı yerden doğrulup, mayosunun askılannı düzeltti.

Her yaptığımızda aşırıya kaçıyoruz. Damien ondan yana dönmüştü. Kendini kontrol altına almıştı artık, gözleri eski donuk haline dönmüş- . tü. Annem hastanede hasta yatıyor ve ben de bana emanet edilmiş bir kadınla böyle işlere kalkışıyorum. O kadar sarsılmıştın ki, ya sana bir tokat atacaktım, ya da teselli etmek için öpeçektim. Sana tokat atmaya kıyamadım. Allah kahretsin, Wilda, nasıl... nasıl benim irademi yıkmayı başarıyorsun, bunu bir türlü anlayamıyorum.

Kumsaldan ayrılıp, kayaların arkasındaki araba yoluna doğru, aceleci adımlarla yürümeye başladı. Wilda, onun arabaya atladığı gibi olan ca hırsıyla gaza basacağını hissetti. Bu halde araba kullanmaması gerekiyordu. Eğer öpüşmüş-lerse, kendilerini kontrol edemeyerek biraz ileri gitmişlerse, bu yalnız Damien'in kabahati değildi, kendisi de en az onun kadar suçluydu bu.işte. Tarantuladan korkmuş, çılgınlar gibi bağırmıştı. Tokat atmasını o da istemezdi, ama öpücüklerine karşılık vermese de olurdu. O öpücüklerin iipfeini de baştan çıkarmasına izin vermişti.

Peşinden koşarak, arabaya binmiş olan Damien'e yetişti. Damien, hayır! dedi aceleyle. Eve gel, ne olursun, bir içki iç. Annenin durumu seni çok üzdü, biliyorum, bir içki seni rahatlatır. Bu durumda araba kullanmaman gerekir. Ya başına bir şey gelirse? Annene bunu nasıl söyleriz, kadıncağız zaten hasta, bir de böyle kötü bir haber alırsa, çıldırır.

Wilda susup yüzüne baktı. Damien öylece oturuyordu. Elleri direksiyona kenetlenmiş, omuzları çökmüş, gözleri uzaklara dalmış bir haldeydi. Sonra, başını bile çevirmeden, Olur, dedi. Arabayı garaja çekerim. Sen eve dön ve lütfen insanı baştan çıkarmayacak, şekilsiz bir elbise giy üstüne, olur mu?

Üniformam nasıl olur? Gözleri Damien'in yüzünde dolaşınca nabzının hızlandığını fark etti, hemen başını başka bir yere çevirdi.

Olabilir... Yo, hayır. Yalnızca beni baştan çıkarmayacak kadar sade ve şekilsiz bir elbise giy üstüne, yeter, dedi sakince.

Sonra arabayı garaj yönünde sürdü. Wilda plaja dönüp havlusunu ve diğer eşyalarını aldıktan sonra eve doğru yürümeye başladı.

Yolda durup denize baktı. Damien'in de söylediği gibi, her an bir fırtına kopabilirdi. Uzaklarda, deniz çok sakin görünüyordu, ama ufukta kara kara bulutlar toplanmaktaydı. Bakışları, .biraz önce Damien'le yaşadığı ateşli sahnelere şahit olan kumlara döndü... hayır, oraya bakma-malıydı. Kararlı adımlarla yoluna devam etti.

Kendi kendine, Damien'in baştan çıkarmak istediği kadınlardan biri olduğunu söylüyordu, a-ma duyguları bir türlü bu gerçeği kabul etmek istemiyordu. Damien'in açık bağrında çarpan kalbini hatırladı. Ne de tatlı tatlı atıyordu. Santyi her atışı Wilda'nm içini biraz daha kızıştırıyordu. Sonra, o dudaklarının yumuşaklığı, ajrzuKı çağrısı... Onun hayatında gelip geçici bir rolü olduğu için üzülüyordu. Wilda'yı arzulamasının birkaç nedeni vardı. Bir kere açık tenli ve sarışındı. Sonra ikisi de aynı çatı altında yaşıyorlardı, bunda garip bir heyecan vardı... Ama en önemlisi, mor pijamalar içinde sürüklenen o kıza karşı duyduğu garip bir çekimdi Damien'in duyduğu. Myles'm onda neler bulduğunu merak ediyordu herhalde.

Eli kolu dolu bir halde eve girdi. Odasına çıkar çıkmaz, ilk iş üstündeki kumlu mayoyu çıkarmak oldu. Gardırobu açıp, Damien'in istediği gibi bir elbise aramaya başladı. Mayosunun o-nun üzerinde yarattığı etkiyi yaratmayacak kadar sade ve şekilsiz bir elbise...

Dolaptan sade bol bir etekle, ona uyan bir bluz alıp giydi. Saçlarını pırıl pırıl parlayıncaya kadar fırçaladıktan sonra ensesinde küçük bir topuz halinde topladı.

Aynada kendine bakınca, tam istediği gibi göze batmayan bir havası olduğunu gördü. Sonuç iyiydi. Aşağı indiğinde Damien oradaydı. Gayet sakin olmaya çalıştı. Rahat bir koltuğa oturdu. Eteklerinin bacaklarını iyice örtüp örtmediğini kontrol ettikten sonra arkasına yaslandı. Barda votka-martini yapmakta olan Damien'i süzdü. Ona! şöyle bir baktıktan sonra, Damien bakışla-mhıtekrar elinde tuttuğu içki karışımına çevirdi. Wiida hiç çekinmeden onu incelemeye devam etti. Bir an, içinde bir arzu kıvılcımı çaktı, işte o zaman bakışlarını hemen başka yöne çevirdi. Damien'in, gözlerindeki isteği görmesini istemiyordu.

Bu odayı her zaman çok beğenirdi. Rahat mobilyaları ve manzarasıyla dinlendirici bir yerdi. Damien'in sakin sakin kendisine doğru geldiğini ayak seslerinden anladı. Elinde tuttuğu içki bardağını Wilda'ya uzattı. Wilda, içinden elleri titremesin diye dua ederek, uzatılan içki bardağına uzandı. Gözlerini ona çevirmekten korkuyordu, içindeki parıltıları fark edebilirdi. Damien başında durup martinisinden bir yudum aldı.

Wilda, onun saçlarının hala taranmamış olduğunu fark etti. Az önceki gibi duruyordu, karışıktı. Damien yanından uzaklaşarak bir koltuğa oturdu.

İçki iyi olmuş mu? diye sordu.

Oldukça, diye cevap verdi Wilda. Hastaneye ne zaman gitmeyi düşünüyorsunuz, Mr. Demonides? dedi.

Akşam yemeğinden önce sanıyorum, istersen sen de gelebilirsin. Umanm, annem artık iyidir. Acaba o ani rahatsızlığı neden oldu, bir türlü anlayamıyorum, dedi Damien.

Belki Troy'un da sizinle beraber ziyarete gelmemesine üzülmüştür, dedi Wilda.

Evet, haklı olabilirsin. Bu tamamen Troy'un hatası.

Damien huzursuz görünüyordu. Sigarasının dumanını Wilda'ya doğru üflediğini sonradan fark etti.

Afedersin, dedi.

Wilda'nm cevabı kesindi. Sigara içip içmemek tamamen senin bileceğin iş, ben bu konuda ön yargılıyım.

Wilda gözlerini kaçırarak içkisini yudumlamaya devam etti. Onun en ufak bir yaklaşımına karşı koyamayacağını adı gibi biliyordu;

Hayal gibi geçen birkaç saniyeden sonra, Da-mien'in ellerini saçlarında ve vücudunda gezinirken buldu. Fakat sevgi dolu değildi bu eller. Erkeksi ve acı vericiydi. Yine de, karşı koymak delilik gibi geliyordu.

Elindeki içki bardağının soğukluğunu fark etti. Damien'e dokunduğunda ise, onun vücudunun sıcaklığı bir anda alıp götürdü Wilda'yı.

İçki bardağını kafasına dikti genç kız. Gözlerini açtı ve Damien'in gri gözlerini gördü karşısında. Odanın her yerinde onun gözleri vardı sanki.

Wilda, Wilda... diye fısıldadı Damien. Öyle

Orası doğru, dedi Damien çocuksuydu ki sesi, dayanamadı Wilda.

Merak etme, Damien, annen iyileşecek... dedi.

Wilda onun sert ve erkeksi omuzlarını okşadı. Sevgi duyuyordu şu an ona. Sesi cesaret vericiydi, Merak etme, biliyorsun, ameliyat iyi geçti. Şu anda tek isteği, senin onun yanında olman

Umarım haklısmdır. Fakat insanın önem verdiği birinin başkasının ellerinde olduğunu bilmesi çok kötü, diye cevap verdi Damien.

Evet, biliyorum, canım. Çünkü ben de seninle birlikte yaşadım bunları. Biliyorum, dedi Wilda. Sesi yumuşacıktı.

qSen,in ailenin de başına aynı şeylerin gelmesi çök kötü, dedi Damien.

. Benim için öyleydi, evet. Fakat unutma, senin annen şu anda emin ellerde ve iyileşecek, inanıyorum buna.

Birbirlerine belki de ilk defa böyle sıcak ve içten yaklaşmışlardı.
Wilda konuşmasını sürdürmek istiyordu.
Ben de bir kadınım, Damien. Duygularım var. Taştan değilim. Ama hayat bana böyle durumlarda soğukkanlı olmayı öğretti.
Damien'in gözleri onun yüzünde geziniyordu. Evet, taştan değilsin, dedi.
Wilda, Damien'in okşayıcı sesini dinliyordu. Öyle etkileyiciydi ki.
• Aslında seni anlayamıyorum, Wilda. Bazen bir melek kadar saf ve temizsin, bazen de erkekleri baştan çıkarmak için yaratılmış bir kadınsın.
Wilda sesini alçalttı.
Ben sadece babamın kızıyım. Buna inanamayacaksan, başka bir lalım yok.
Damien ona cevap vermedi. Bardağını uzatarak, Bana biraz daha içki koyar mısın? dedi.
Wilda, Damien'in gözlerinin içine bakarak, Araba kullanacaksın, canım, dedi.
Yüzlerce kadeh içsem bile, cehenneme gidip gelirim. Yeter ki sinirim bozuk olmasın.
Wilda ona bir çocukmuş gibi sevecen davranıyordu. Bir an rahatsız oldu bundan Damien.
Wilda, bana bir anne gibi davranmaktan vazgeç. Hiç hoşuma gitmez bu.
Yüzünden ateşler fışkırdı Wilda'nın. Damien'e gösterdiği ilgi sadece sevgisinin sonucuydu. Birden patladı.
Lütfen kes, Damien, dedi. İçkiyi de, sigarayı da bırak artık. Sana içtenlikle söylüyorum bunu. Annen filan da değilim. Babam gibi konuşuyorsun bazen.
Damien onu baştan aşağı süzdü. Sarhoş olnius gibiydi.
Bazen o kadar tatlı konuşuyorsun ki, seni içmek geliyor içimden. Kollarımda ne kadar sıcaksan, uzaktayken de o kadar asi görünüyorsun. Halbuki ne kadar arzulu bir kadınsın, Wilda Bird.
Damien, votkadan önce ne içtin sen? diye sordu Wilda, şaşırmıştı.
Brandi, sevgilim. Ufacık iki duble brandi, dedi Damien.
Öyleyse sarhoşsun sen!
Olmak üzereyim, küçüğüm, diye cevap verdi Damien.
Öyleyse seni hastaneye ben götüreceğim, duydun mu, Damien?
Her bir kelimeni, canım. Bir kilise çanı kadar ciddi sesini duymamama imkan var mı?
Ve sen de, gitmeden evvel bir duş yapacaksın, diye diretti Wilda.
Sen ne diyorsan öyle olsun, vahşi çiçeğim, ne istiyorsan... Damien artık iyice kendinden geçmişti. Sevgili Wilda, sana bu kadar yakınken, seni böylesine sımsıkı sararken bir erkeğin aklının başından gitmemesine imkan var mı?
Wilda ondan uzaklaşarak pencereye doğru ilerledi. Kıyıya vuran dalgaların sesi duyuluyordu uzaktan.
Eminim fırtına çıkacak, diye mırıldandı.
J Haklısın galiba; yoksa böyle bir havada ara- ba kullanmak seni korkutuyor mu? Hele benimki gibi bir arabayı...
Ne münasebet, Madam Demonides'i kaç defa gezmeye götürdüm. Ayrıca, büyük arabalardan da anlarım.
Damien bu lafının üzerine ona öyle bir baktı ki, Wilda bu bakışta başka şeyler aramasına rağmen, sadece alay gördü.
Ehliyetini nerede aldın?
Monte Carlo'da.
Haa, evet. Hani şu birçok şeyi öğrendiğin yer?..
Alay dolu laflarının ardından Damien onu tekrar kendine çekti. Wilda bir türlü anlayamıyordu kendisini. Bu kadar kırıcı laftan sonra, hala nasıl izin verebiliyordu bütün bu olup bitenlere? Her şeye rağmen ona karşı koyamıyordu. Damien'in kaslı kollarında tekrar kaybolduğunu hissetti.
Annen... gidip görmelisin onu, diye kekeledi.

Tabii ki, canım.
Büyük bir çaba harcayarak sonunda Damien' den uzaklaşmayı başarabildi Wilda.
Gidiyorum. Ama önce bir duşa ihtiyacım var, dedi Damien.
Wilda yalnız kalınca Damien'i düşünmeye başladı. Onu seviyor olmak hayatının en büyük riskiydi. Ona karşı koymak için çok savaşmıştı. A-ma işte sonunda kaybetmişti.
Oda yavaş yavaş karardı. Dışardan Florida yağmurlarının sesi duyuluyordu...
Artık kararını vermeliydi Wilda. Ya çekip gidecekti buradan, ya da Damien'le kalıp, hem cenneti hem de cehennemi bir arada yaşamayı kabullenecekti.
Ama önce madamı görmeye gitmeliydi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Hastaneye doğru yola koyulduklarında Damien iyice ayılmıştı. Bu durumda, Wilda arabayı kullanmakta ısrar etmemişti. Yağmur yağıyor, esen rüzgar arabayı hafiften sallıyordu.
Wilda ön koltukta oturmuş, biraz önceki anılan tekrar yaşıyor gibiydi. Dudakları hala acıyordu., Babasıyla geçirdiği mutlu günlerin anısı plan leopar kürkünü giymişti üstüne. Babasının eötesi büyük bir ün kazanınca, bu işten umduklarından da büyük bir para bırakmıştı. O zaman babası, Wilda'ya bu leopar kürkü almakta diretmişti. Damien'den korunmak ister gibi, kürkünün iyice içine gömüldü. Kendini çok gergin hissediyordu. Hastaneye gitmeden gevşemesi gerekliydi.
Dalgalar gittikçe azgınlaşıyordu, yağmurun hızı da artmıştı. Arabanın deli gibi çalışan silecekleri camı temizlemeye yetiş emiyordu. Arabanın dışında süregelen fırtına arabanın içinde de vardı. Hiç konuşmuyorlardı. Karşıdan hastanenin ışıkları görününce Damien, Eğer senden . özür dilememi bekliyorsan, bütün gece beklersin, dedi. Monte Carlo konusu açılınca masum tavırlar takınmana çok kızıyorum. Neden kendine karşı dürüst davranıp da, oraya eğlenmek için gittiğini kabul etmiyorsun? Eğer başına kötü bir olay geldiyse de, bu senden başkasının kabahati değil, yalan mı?
Wilda sesini kontrol etmeye çalışarak Size daha önce söylemiştim, Mr. Demonides, Monte Carlo'daki davranışlarımın sizinle hiçbir ilişkisi yok.
Annemle çalıştıkça, beni de ilgilendirirsin. Bir yıldır Moonside'dasın ve annem sana güveniyor, inanıyor. Aslında ben de senin için çok kötü düşündüğümü söideyemem.
Teşekkürler, ama yine de kendinizi bu kadar yüceltmeniz gerekmez. Merak etmeyin, siz gider gitmez bütün kasabanm erkeklerini eve davet edecek halim yok. Zaten madam iyileşir iyileşmez Moonside'ı terk edip İngiltere'ye döneceğim.
Demek öyle? dedi Damien. Aldırmamış gibiydi, devam etti. Seni çok uzaklara götürmüyorum ya?
Sadece annenizi görmeye götürüyorsunuz, rakalım artık bunlan.
Pekala, şimdilik bırakalım.
Arabayı hastanenin park yerine çekti Damien. Wilda ondan önce fırlayıp hastanenin kapısından içeri girdi. Bardaktan boşanırcasına yağıyordu yağmur, saçlan bir anda sırılsıklam olmuştu. Birlikte madamın odasınm bulunduğu kata çıktılar.
Damien onu koridorda bırakarak annesinin odasına yalnız girmek istedi. Kapıyı açtığında gözlerinde ufak bir ışık belirdi. Ne olduğunu anlamamıştı Wilda.
Troy, sen ha? diye bağırdı Damien.
Evet, şaşırdın, değil mi? dedi Troy. Yanında bir kadınla birlikte, annesinin yatağının kenarında oturuyorlardı.
Bir saat kadar önce Charlotte'la birlikte geldik. Sana telefon etmedim, çünkü geleceğini tahmin ettim.
Çok sevindim, Troy, sonunda buradasın, dedi Damien. Gözlerindeki sevinç kolayca okunuyordu.
Wilda birden bu buluşmanın bir aile toplantısına döndüğünü görerek rahatsız oldu bundan. Sanki davetsiz bir misafir gibiydi.

Troy'a daha dikkatli baktığında, onun annesine benzediğini gördü. Damien'le birbirlerine benziyorlardı ve ikisi de çok yakışıklıydı. Fakat Da-mieri ondan daha etkileyici ve erkeksiydi. Da-nj tep deki çekicilik Troy'da yoktu.

Troy, Wilda'ya bakıp onu baştan aşağı süzdü. Ç&nç kızın yanakları rüzgardan kızarmış, gözleri ise saçlarının tam tersi, derin bir maviliğe gömülmüştü.

Wilda dudaklarının öpülmekten hafifçe çürümüş olduğunun farkında değildi. Fakat bu ona çok daha çekici bir hava kazandırmıştı. Troy onu süzmekten vazgeçip Damien'e çevirdi bakışlarını.

Damien, Troy'un yanındaki Rus kürkü giymiş kadını incelemekteydi. Yüzük parmağında kalp şeklinde bir mücevher vardı. Bu kadının ancak çok iyi eğitim veren Avrupa okullarından birinden gelmiş olabileceğini düşündü. Kadının Troy üzerinde rahatlıkla görülebilecek bir etkisi vardı. Damien rahatlıkla izledi bunu.

Size nişanlımı tanıştırayım, yakında evleneceğiz, dedi Troy elini kızın omuzuna koyarak. Annem sana bundan bahsetmiş miydi, Damien? Ailesi New York'un ünlü hukuk firmalarından birinin sahibi.

Memnun oldum, dedi Damien. Fakat elini kıza uzatmadı. Dönüp Wilda'yı yatağın kenarına getirdi.

Ve bu da Miss Grayson, annemin yardımcısı. Benimle gelip annemi ziyaret etme nezaketini gösterdi... Annem nasıl, Troy? Odada olmadığına göre, doktorun gözetimi altında şu an.

Evet, bizi de hemşire bekletiyor burada. Annem henüz kendini pek iyi hissetmiyormuş. Fakat birazdan onunla beraber olabileceğiz, dedi Troy. Wilda bunları söylerken Troy'un ağzının kenarlarının nasıl inceldiğine baktı.

Kendini iyi hissetmemesi çok doğal, dedi Damien, Annem artık genç bir kadın sayılmaz. İlgiye ihtiyacı var. İşte bu yüzden, onu hepimizden iyi tanıyan Miss Grayson'ı getirdim buraya.

Miss Graysonin buraya gelmesi iyi olmuş, ta- bii. Fakat gereksiz bir gezinti olacak bu, çünkü annemi bir an önCe nişanlımla tanıştırıp, Ghar;-' lotte'un onunla ilgilenmesini isteyeceğim. .

Evet, iyi olur, ama Wilda da buraya anneme merhaba demeye geldi. Unutma bunu, Troy, dedi Damien, yüzü ciddileşmişti.

Evet, haklısın. Ama günlerdir bunu bekliyorum ben. İşimden vakit bulup bir türlü gelemedim.

Sana ne zaman telefon etsem yoksun, Troy. Bu bahane değil, dedi Damien. Eğer sevgili Charlotte'un seninle' daha ciddi ilgilenecekse, ailemize hoş geldin derim.

Charlotte, Damien'in lafına hafifçe güldü. O-nun bu gülüşüyle başını ona çeviren Damien, gri gözleriyle baştan aşağı süzdü kadını. Charlotte olduğu yerde kalmıştı. Wilda en azından sezdirebilirdi bunu ona, bir kadının Damien'e tek bir bakışla esir olabileceğini ve etkisinden bir daha kurtulamayacağını sezdirebilirdi. Fakat vakit çoktan geçmişti.

Damien, Wilda'yı sert parmaklarıyla kapıya doğru çekti. Biraz bekleyeceksiniz, Troy.

Madamın şu anda bulunduğu odaya gidiyor, İardı. Wilda elini Damien'in elinden koparamıyordu. Odaya girdiklerinde, madamın hemşirenin yardımıyla yüzünü pudraladığını gördüler.

Wilda, canım. Senin o sevimli yüzünü özledim, 'dedi madam. Kollarını iki yana açmıştı.

Ben de sizi özledim, madam, dedi Wilda. yatağın yanma gidip kucakladı kadını.

Çocuklarınız geldiğine göre, artık bağırıp ağlamanıza gerek yok, dedi hemşire. Etrafa fırlattığınız çiçekleri toplamaktan canım çıktı. Eğer uslu durursanız, bugün onlarla birlikte gidebilirsiniz. Madamın pudrasını kutuya koydu.

Özür dilerim, hemşire. Bazen dayanamıyorum işte, dedi Charmides, gözlerinin içi gülüyordu.

Damien kapıdan çıkmakta olan hemşireyi durdurdu. Sizinle konuşmak istiyorum, dedi. Birlikte dışarı çıktılar. Wilda odada madamla yalnız kalmıştı.

Otur, yavrum, dedi madam. Wilda onun yan tarafındaki koltuğa oturdu, gülümsüyordu.
Benim bu kaba oğlum hastaneye yatışıma aldırdı mı hiç? diye sordu madam.
Wilda şaşırmıştı bu soruya.
Buraya geldiğinizden beri sizi düşünüyor, madam. Bundan emin olabilirsiniz.
Sana inanıyorum, Wilda. Peki, Damien, Troy'u gördü mü? Dışarda bir yerde olmalılar.
Evet, nişanlısıyla birlikte gelmişler. Buraya gelirken rastladık onlara.
Nasıl bir şey? Mrs. Charmides parmağındaki yüzüklere bakıyordu. Ben burada hasta yatarken, o kız oğlumu benden uzak tuttu. Başka bir.zaman olsa, doğru benim yanıma gelirdi... Korkarım, kıza deli gibi tutulmuş.
Herhalde öyledir, madam. Wilda, Troy'u düşündü. Onun bir kadına deli gibi aşık olup olamayacağını düşündü. Wilda'ya, çok ilgisiz ve duygusuz bir insanmış gibi gelmişti. Ağabeyiyle-karşılaştırdığı zaman, Damien çok daha ağır basıyordu. İki kardeşten daha duygulu ve ilgili olanı Damien'di. Ateşli duygular... Evet, Troy bundan • yoksundu. Yakışıklıydı, iyi giyiniyordu, tepeden tırnağa efendi bir görünümü vardı, ama o kadar. Damien'de kadınların içinde birtakım, kıpırtılar uyandıran garip bir elektrik, vardıl
Güzel mi? diye sordu Mrs. Charmides. Hala parmağındaki yüzüklerle oynuyordu. Esmer mi, yoksa senin gibi sarışın mı?
Kumral, madam ve çok güzel... Kendinden çok emin bir havası var.
öyle olması gerekir. Sanırım, Troy böyle birisini istiyordu. Neden Troy'a her zaman Damien'den daha çok ilgi gösterdiğimi biliyor musun?
Damien iki kardeşten daha güçlü olanı olduğu için, diye cevapladı Wilda. Yalnız fiziki görünüm olarak değil, ruhi yöndeii de daha güçlü Damien. Kimsenin yardımına ihtiyaç duymadan kendi yolunda emin adımlarla giden insanlardan o.
Mrs. Charmides başıyla onu onayladı. Daha katıdır: Duygularını saklamasını çok iyi bilir, gerçek duygularını öğrenebilmek için iyice deşmek gerekir... Tıpkı altın gibi, derinlerde bulunur. İşin garip tarafı, Damien, Troy'a nazaran çok daha iyi bir koca olacak, çünkü eşi her zaman işinden önde gelecektir. İsterdim ki... İçini çekti yaşlı kadın. Wilda midesine bir sancının saplandığını hissetti. Utanmadan hüngür hüngür ağlamak istiyordu. Damien'i bir kadına deli gibi aşık olmuş düşünmek, karısını işinden ön planda tutabileceğini bilmek... Evleneceği kadın çokı şan,slı olacak demekti.
N'Bir kadınla ilişkisi olduğundan eminim, diye devam etti Mrs. Charmides endişeli bir sesle. İOnunla bu konuyu konuşmak isterim, ama Da-
mien bu işe yanaşmıyor, işi alaya alıp konuyu değiştiriyor. Wilda, korkarım kendini bu kadınla evlenmek zorunda hissediyor. Böyle bir şey yapmaya kalkarsa, hayatı cehenneme döner. Kendini aldatılmış hissedecektir. Eğer oğlumu iyi tanıyorsam, aldatılmaya hiç tahammülü olmadığmı kesinlikle söyleyebilirim. Üstünde kalan son gömleğini hiç çekinmeden çıkarıp verir, ama e-ğer biri onu aldatmaya kalkarsa... Babası da o-nun gibiydi... çok gururluydu. Böyle bir erkekle evlenecek kadının Tanrı yardımcısı olsun derim. Çünkü eğer adamın istediği gibi kalbini kazanmayı beceremezse... Korkarım ben babasını düş kırıklığına uğrattım, belki de asıl neden ben değildim de işinin büyüklüğü tüm enerjisini tüketti. O da, tıpkı Troy gibi, güzel bir kadın istiyordu. Evinin süsü, arkadaşlarının başını döndüecek bir süs eşyası. Eğer bir kadın, böyle bir hayatı kabullenmeye hazırsa, sorun yok, ama ben... ben biraz romantik bir kadınımdır... tıpkı senin olduğun gibi.
' Uzanıp Wilda'nın yanağını sevgiyle okşadı, sonra üstündeki leopar ceketin yakasına dokundu. Sana çok yakışıyor, dedi. Seven bir erkeğin alacağı türden bir hediye, eğer işine burnumu sokuyorsam, özür dilerim.
Bu ceketi bana babam hediye etti, madam. Aslında kürk giysileri hem severim, hem de giymekten nefret ederim. Görünümü çok güzel ve çok da sıcak tutuyor. Ama sırf kadınlan süslesin diye o güzelim hayvanların öldürülmesine gönlüm elvermiyor. Bir tür vahşetmiş gibi geliyor bana, .

Öyle, Wilda. Çok duygulu bir insansın sen, yavrum. Hayat senin gibileri için çok çetin bir cevizdir. Seni inciten o erkek var ya, onu unutup bari başarabildin mi bari? diye sordu Mrs. Charmides.

O... Oh, evet, madam.

Bunu duyduğuma çok sevindim, Wilda. Ama bu, gelecekte yeniden aşık olacağın anlamına gelir. Halbuki ben seni kaybetmek istemiyorum,'en azından şimdilik...

Madam... diye başladı söze Wilda.

Sanıyorum artık Troy'u görebilirim. Troy hiçbir zaman oyunlardan hoşlanmaz. Hemen rol yaptığımı anlar. Kızı nasıl bulduysam söyleyeceğim. Damien'se tam tersi. Oyunlardan çok hoşlanır o. Moonside'da ufacık bir çocukken babası onu kucağına alır, birlikte fırtınayı seyrederlerdi. Çok hoşianırdı bundan. Çocuk olmasına rağmen korkmazdı. Fırtınaya hayrandır. Ve oyunlara. Bence aşk da onun için bir oyunla başlar. Sonrasını bilemem tabii! Hadi, gidip getir Troy'u. Artık onunla ve nişanlısıyla meşgul olma zamanı geldi.

Peki, madam, dedi Wilda. Ayağa kalktığı sırada, Damien'in, babasının kucağında fırtınayı seyredişini düşündü. Küçük bir çocuk olmasına rağmen hiç korkmamıştı demek. Kalbi acıyla karışık bir mutluluk içindeydi.

Eğilip madamı pudralı yanağından öptü. Çabuk iyi olun, madam.

Olmaya çalışıyorum. Damien sana karşı iyi mi?

Tabii.

Böyle bir soru için 'tabii' denemez. Damien kadınlara iyi olamayacak bir erkektir. Hayransa, mutlaka bir şeyler olur. Bu onun özelliğidir, önce çok kötü davranır, fakat sonra ondan kendini alamazsın.

Ben... ben bilmiyordum bunu. Wilda, Damien'in kadınlara ne kadar vahşi davrandığını anlatmamak için zor tuttu kendini.

Bilmediğini sanmıyorum. Damien'in senin gibi kızı gözden kaçırması ve fark etmemesi olanaksız. Çok ateşlidir o, karşısındaki kadın da bunu kolayca fark eder. Fakat kendini çok ağırdan satar, bunu bil. Sana yaklaştı mı hiç?

Şey...

Evet, yaklaşmış. Peki, hoşuna gitti mi?

Madam...

Benle oyun oynama, Wilda. Seni öptü mü?

:Evet...

Damien tarafından öpülmek hoşuna gitti mi?

Sanıyorum...

Sanıyorum da ne demek? Mutlaka hoşuna gitmiştir. Damien'in öptüğü bir kızın ona aşık olmamasını düşünemiyorum.

Olabilir, çünkü çekici bir erkek.

Sana da çekici geliyor mu, Wilda?

Sanıyorum.

O kızla evlenmemesi için onu kendine aşık edebileceğini düşünür müydün?

Madam, ben Moonside'da oğlunuzun hayatını kurtarmak için çalışmıyorum. Wilda bu sefer gerçekten şok geçirmişti.

Yine de, onu kendine aşık edebilecek kadar güzelsin.

Wilda kapıya yürüdü.

Ben gidiyorum, madam. Troy'a, onu istediğinizi söyleyeceğim. Hoşça kalın.

Dışarıya çıktı. Fazlasıyla rahatsız olmuştu bul konuşmadan. Daha önce kimseye DamienTe İlgi-; li duygularından bahsetmehiış, bundan dolayı da utanmamıştı. Ama şu anda Damien'in annesinin artık her şeyi bildiğini düşündü.

Troy'un bulunduğu odanın kapısına geldiğinde, içerden birtakım konuşmalar duydu. Birdenbire içinden bir ses, kapıyı açmamasını söyledi. Geri çekilip dinledi Wilda.

Evet, annemin bir yardımcı alması güzel, fakat sanıyorum ona uygun olan, daha yaçlı ve daha hemşire görünüşlü biri. Kanımca bu kız anneme değil, tam sana göre, Damien.

Troy, sanıyorum sen annemin sağlığıyla değil, bu kızla ilgileniyorsun. Annemin Wilda Grayson'ı sevmesi seni korkutuyor. İlerde bir gün Moonside'ı opa bırakabileceğinden kuşku duyuyorsun. Annem böyle bir şeyler söylemiş olmalı sana, yanılıyor muyum?

Evet, çok haklısın. Bu küçük orospuyu o koca evde yalnız başına bırakmamalıyız.

Ne pis konuşuyorsun, Troy. Babamın bütün hayatı boyunca biriktirdiği parayı sen aldın. Şimdi de tutmuş, evi olmayan genç bir kadım sahip olabileceği bir evden mahrum ediyorsun.

Mülkler aile içinde kalmalıdır. Biraz ciddi ol, Damien. Annemin davranışına hayret ediyorum.

Wilda bayılmamak için kendini zor tutuyordu. Kapıya yaslandı. Troy konuşmasına devam etti.

Ö öv özel arazi üzerinde kurulu, çok para eder. İşte bu yüzden, Wilda Grayson anneme bu kadar ilgi gösteriyor, onu sevdiği için değil. Sanıyorum, seni de uyarmam gerekecek, çünkü o-nun mavi gözlerinden başka bir şey gördüğün yok.

Wilda daha fazla dinleyemedi. Şu anda bütün isteği buradan kaçıp gitmekti. Troy'un söyledikleriyle Moonside'a gelmesi arasında ne kadar fark vardı. Fazlasıyla suçlanmıştı. Ve buna hakkı olmadığını düşünüyordu.

Uzun koridoru koşarak geçti ve asansöre bindi. Yağmura çıktığında, artık Moonside'a geri dönemeyeceğini düşündü.

Klüp Dinarzade'ye lütfen. Bu sözleri şoföre hiç düşünmeden söylemişti. İçindeki bir isteğe uyuyordu... Kenny tarafından teselli edilmek. Arkasına yaslandı. Key Laguda'da onun nasıl bir insan olduğunu bilen tek kişi Kenny Devine idi. İçini çekti. Araba klübe doğru yol alırken, ilk kez Demonides ailesinden kurtulduğunu hissetti.

O aileden uzaklaşmakla kendi bağımsızlığını ilan etmiş oluyordu. Artık kendisine yeni bir hayat kurmaya başlayabilirdi. Damien'in yanında kendisi için bir gelecek göremiyordu. Onun için gelip geçici bir hevesti. Sürekli ruhunu altüst ediyor, sonra hiçbir şey olmamış gibi yoluna gidiyordu. Biraz daha zorlanırsa, bu işin sonunun nereye varacağını çok iyi biliyordu Wilda. O-nun gibi kendisine saygısı olan bir genç kız böyle bir durumla karşılaşmak istemezdi.

Damien onu öptüğü zaman kendini kaybediyordu. Sanki içindeki birtakım ilkel duyguları ortaya çıkarıyordu.. Kendisinin diğer yarısını bulmuş oluyordu onunla birlikte olduğu zaman. Onun kollarından uzaklaştığı an kendisini yarım bir insan gibi hissediyordu. İçinde uyandırdığı hislere gem vurmak için kendini çok zorlu- , yordu Wilda, eğer böyle yapmazsa sonradan çok pişman olacağını biliyordu. Yeterince denW yimli bir kız değildi, bu nedenle, birleşmelerinin sonradan doğuracağı sorunlara karşı koyacak kadar güçlü hissetmiyordu kendisini.

İçinde bir ürperti hissetti. Soğuktan değildi, adeta elektrik çarpmış gibiydi... Annesinin Damien'in bebekliği hakkında anlattıklarını hatırladı. Babası onu tutup aya göstermişti. Kalbi çarpmaya başladı. Yumruklarım, sıktı. Damien'e ! karşı duyduklarına bir son vermesi gerekiyordu... hayatında başka bir kadının olması fikrine tahammül bile edemediğinin farkındaydı... hele annesinin de buna karşı çıkması... Damien' in başını belaya soktuğu kız ödüllendirilecekti. Acaba ödül kimin olacaktı, kızın mı, yoksa Damien'in mi?

Arabanın ıslak camından dışarı baktı. Kent trafiği hala sıkışıktı. Wilda buna sevindi. Kenny' yle karşılaşmadan önce, kendi başma kalacak . zaman demekti bu. Kenny'den ne isteyeceğini çok iyi biliyordu... Damien'ih kilitli tuttuğu çalışma izni kağıdı, pasaportu ve sağlık cüzdanı. Bir an önce buralardan gitmesi kendisi için çok hayırlı olacaktı. Hem iki oğlu da yanında olduğuna göre, Mrs. Charmides ona ihtiyaç duymazdı artık.

Trafik biraz açılmıştı. Araba hareket edip klü-be giden yola saptı. Birkaç dakika sonra klübün önünde durmuşlardı. Wilda şoföre parasını ver-dkjteh sonra, bardaktan boşanırcasına

yağan yağmurun altında içeri koştu. Hemen kadınlar tuvaletine giderek üstüne başma bir çekidüzen vermeye başladı.

Görünürlerde kimsecikler yoktu. Böyle bir gecede herkes evinde kalıp fırtınanın geçmesini bekliyor olmalıydı. Tuvaletten çıktıktan sonra, oradan geçen bir garsona yaklaşarak, Mr. Devi-ne'ın orkestrasının bu akşam çalıp çalmadığını sordu. Garson onu baştan aşağı süzdükten sonra, Kavalyenizi mi bekleyeceksiniz? diye sordu.

Yö, hayır, yalnızım. Ben Mr. Devine'm arkadaşıyım, dedi. Acaba boş bir masanız var mı diye soracaktım. Daha önceden ayırtmadım a-ma...

Şansınız var, madam, dedi garson gülümseyerek. Bu gece bir kısım yerler iptal edildi. Size orkestranın yanmda tek kişilik bir masa hazırlayabilirim.

Sağolun. Wilda garsonun peşi sıra loş yemek salonuna girdi. Kenny'nin orkestrasının romantik nağmeleri duyuluyordu. Salonun yarısından fazlası boştu. Garson onu orkestrayı rahatça görebileceği bir yere oturttuktan sonra eline bir menü tutuşturdu. Wilda öğleden beri ağzına bir lokma koymamıştı.

Garson gittikten sonra masaya iyice yerleşti, ve şarabım yudumlamaya başladı. Kenny onu fark edip de yanma gelene kadar, sinirlerini biraz sakinleştirirdi. Rahat görünmeliydi. Kenny onun ne kadar kötü bir durumda olduğunu hiç fark etmemeliydi. Troy Demonides'in onu annesine eşlik edemeyecek kadar genç bulduğunu, bu nedenle onlardan ayrılacağını söyleyecekti, aslında bir bakıma gerçekti bu.

Sinirli sinirli şarap kadehiyle oynarken Kenny dans edenlerin havasına bakmak için onlardan yana dönünce, onu fark etti. Yavaşça olduğu yerden ayrılıp masasına geldi. Wilda gülümser yerek, Merhaba, dedi. Bu fırtınaya rağmen seni dinlemek için buralara kadar geldiğimi' biliyor musun?

Sağol! dedi Kenny çok duygulanmıştı. Seni böyle bir gecede karşımda bulmak. benim için gerçekten büyük bir sürpriz oldu. Baksana, salonun yarısından çoğu boş.

Wilda elini uzatınca, Kenny nazikçe sıktı. Bana katılırsan memnun olurum, dedi Wilda. Bu şarabı birlikte içeriz.

Memnun kalırım: Dikkatle yüzünü inceledi. Dertli bir halin var, dedi.

Ben olsam, buna dert demezdim, dedi Wilda neşeli görünmeye çalışarak. Ama senden, eski bir dost olarak, ufak bir ricada bulunacağım.

Dostla neyi kastediyorsun acaba, Wilda? diye sordu Kenny. Bana bir dakika izin verirsen, şu son parçayı da idare ettikten sonra, yanına geleceğim.

Pek tabii, dedi Wilda gülümseyerek.

Kenny yanından ayrıldıktan sonra garson yemek getirdi. Tabakları masanın üzerine bıraktıktan sonra, Wilda'nın isteği üzerine diğer kadehe de şarap koydu. Garsonun gözlerindeki ifadede, Wilda'ya ne yapmak istediğini bilip bilmediğini soran bir hava vardı. Wilda kendinden emin bir tavırla garsona güldü. Öyle ya, buraya geldiğinden beri bazı şeyler öğrenmişti. Hocası da.r Yo, hayır, bunları düşünmenin zamanı değildi şimdi.

Yemeğini bitirmek üzereyken, Kenny, elinde pir orkideyle yanma geldi. Bunu sana yollayacaktım. Aşçı buzdolabma koymuştu, dedi.

Oh, Kenny, sen çok iyi bir dostsun! dedi.

Sen benim için bu orkide gibi kutsalsın, 'Wilda.

Bir şarkı yazan gibi konuştun, dedi Wilda, kafası kanşmıştı.

Pek değil. Karşısındaki iskemleye oturdu Kenny. Dört yıl önce söylemem gereken sözleri ancak şimdi söyleyebiliyorum. Senin aklını başından almak yerine, sana evlenme teklif ettim, babandan boşalan yeri doldurmak istiyordum. Beni reddetmene kızamıyorum, çok aceleci davranmıştım.

Seni, her zaman çok iyi biri olarak bildim Kenny, dedi Wilda gülümseyerek. O zamanlar ben evlilik için çok gençtim. Sen ise daha yeni yeni isim yapıyordun, bir eşin mesuliyetlerini yüklenmen sana büyük haksızlık olurdu.

Ben bunu öyle değerlendirmedim hiçbir zaman. Şarap kadehini kaldırdı. Yeniden karşılaşmamızın şerefine içelim mi?
Wilda kadehini kaldırırken, İngiltere'ye dönmeye karar verdim, Kenny, dedi.
Kenny'nin parmaklan kasılmıştı. Neden a-, ma?
Oralan özlediğimi söyleyebiliriz. Ama asıl sorun... senden, benim için bir şey yapmanı isteyeceğim.
Anlıyorum. Birinden kaçıyorsun galiba.
Biri?
Ben de biri olabilirim, dedi Kenny.
Wilda arkasına yaslanıp dört yıl önce çocuksu neşesiyle tanıdığı Kenny'ye baktı. Değişmişti bu adam. Başan kazanmış, belki başmdan bir aşk geçmiş, fakat hiçbir zaman tam bir aşık olamamıştı. Kenny'nin bakışlarından hissediyordu; bunu.
Sana tapıyorum, Wilda. İki sütunun üstene yerleştirilmiş muhteşem bir heykel gibisin. Artık 'sorun' dediğin şeyi dinleyebilirim.
Evet, hem de çok büyük bir sorun.
Söylediğin şeyle bakışların çok farklı iki şeyi anlatıyor. O adam, değil mi? Bana onun senin için hiçbir şey ifade etmediğini söylemeye çalışıyorsun. Ama bakışların tam tersini söylüyor.
O benim için hiçbir şey ifade etmiyor, dedi Wilda. Sesinde yalvarır gibi bir hava vardı. Benim için bir şey ifade edemez. Ayrıca, kardeşi Troy da benim bir hizmetçi olarak çok genç olduğumu söylüyor. Oh, Kenny, gitmem gerek. Fakat pasaportum Damien'de. Ve almak için ona yal-varamam. Yardım et.
Yani korkuyorsun ondan?
Hayır... hayır, korku değil.
Sanıyorum, ne demek istediğini anladım. Düşünceli bir şekilde arkasına yaslandı Kenny. O adamda bir ayrıcalık, bir güç var ve buna karşı konulması da çok zor.
Evet, dedi Wilda. İşte bu dediğin tam opu açıklıyor.
Meydan okuyan biri, değil mi?
Evet, hem de tepeden tırnağa kadar!
Ondan neden korktuğunu anlayabilmem için ruh doktoru olmama gerek yok. Çok çekici bir erkek,.
x jEvet bir panter kadar. Fakat ancak aptal olan kadınlar onun çekiciliğine kapılmalı.
Kenny'nin sorusu bir ok gibi geçmişti yanından. Evet, dokunmuştu bu pantere. Dudaklarıyla öpmüştü onu. Vücudunun ağırlığını hissetmişti üstünde. Wilda yeniden yüzlerce kiloluk bir ağırlık hissetti üstünde. Bu acı ve mutluluk dolu duyguyu anlatamazdı:
Damien'den aldıklarını bir kez daha almasına olanak yoktu belki, ama uzaklaşmayıydı bu istekten. Çok uzaklara gidip okyanuslar koymalıydı araya.
Bana cevap vermek zorunda değilsin, Wilda. Fakat konuşmamız iyi olur. Bu akşam hava çok kötü, müşteriler çabuk gider. Orkestra da çabuk bitirir işini. Sonra gece konuşuruz. Burada otur, beni bekle.
Benim için çok kötü düşünmüyorsun, değil mi, Kenny? dedi Wilda.
Seni hiçbir zaman suçlayamam. Fakat sana
Peki, ya sen? acı veren insanlardan da nefret etmeliyim. Bekle beni, evime gideriz.
'Ev' kelimesi Wilda'ya korkutucu gelmişti. Çünkü Kenny değişmiş gibiydi, o eski çekingen halinden hiçbir şey kalmamıştı. Wilda hiçbir cevap veremedi. Kenny çoktan orkestranın yanana gitmişti.

Kenny'nin orkestrası çok eski bir şarkıyı çalmaktaydı ve salon bomboştu. Wilda tek başına masasında oturmuş, Kenny'nin garsonla gönderdiği dondurmayı yemekteydi.
Şarkı onu çok eskilere, babasıyla beraber olduğu günlere götürdü. Çok güzeldi, hepsi.

Birazdan orkestranın dağılacağını ve buradan doğrüca Kenny'nin evine gideceklerini düşündü.
Buna itiraz etmek saçma gibi geliyordu, fakat Monte Carlo'da geçenleri unutmasına da imkan yoktu. Orada da bir adama güvenmiş, fakat sonunda onun tarafından kullanılmıştı. Yine de bunu unutması gerekiyordu. Çünkü Moonside'a dönmek ve Damien'le karşılaşmak istemiyordu.
Sinirli bir halde bunları düşündüğü sırada Kenny'nin elini omuzunda hissetti.
Dondurmanı beğendin mi?
Harikaydı.
İyi, gidebilir miyiz artık?
Paramı ödemeliyim, Kenny.
Şimdi onu düşünmenin sırası değil, canım. Konuşmamız gerek, öyle değil mi?
Wilda'nm kürkünü giydirdi Kenny, koluna girip kapıya yürümeye başladı.
Kenny!
Evet, canım?
Bir yer ayırtmalıyım, otelde.
Evet, anlıyorum. Fakat konuşacağımıza göre, benim evimde daha rahat oluruz. Buraya fazla uzak değil.
Wilda onun koluna sarıldı, birlikte dışan çıktılar. Fırtınanın şiddeti artmıştı. Kenny kolunu Wilda'nm omuzuna doladı ve kızı rüzgarın şiddetinden korumaya çalıştı.
Eve çabuk gitmeliyiz, dedi. Wilda'yı paltosunun içine almıştı sanki. Kıza omuzunun üstünden baktı. Wilda fark etmişti bunu.
Biliyor musun, benim oğlanlar, seni eve aşk , yapmaya götürüyorum sandılar. Öyle çekici ye öyle güzelsin ki, bunu düşünmemeleri olanaksız.
Peki, sen düşünüyor musun bunu, Kenny?
Düşünmemi ister miydin?
Seninle sadece konuşmak için geliyorum. Bana yardım edeceğine söz verdin. ,
Ondan kurtulmana çalışacağım, dedi Kenny.
Arabaya binip yola çıktılar. Hava fazlasıyla sisliydi. Karşıdan gelen arabaların farları yüzlerine vuruyordu.
Wilda birden fiziksel çekiciliğinin bugüne kadar başma ne çok iş aştığını düşündü. Çok aptalca bir şeydi bu. Ama bazıları böyle davranıyorlardı işte.
Damien'i getirdi akima. O da mı böyle davranmıştı? Belki, ama yine de onun çekiciliğine kapılmamak olanaksızdı. Damien'in ona yaklaşmasını düşündükçe çıldırmamak elde değildi. Kendini ona vermek istiyordu, ama bu şekilde değil, tamamıyla sevgiyle vermek istiyordu.
Onunla ilgili düşünceleri bitmeyecek gibiydi.
Eğer bir erkek bir kadını seviyorsa, geçmişle ilgili her şeyi unutup, bütün düşüncelerini gelecekte toplayabilirdi.
Bir erkek ve bir kadın eğer evlenmeye karar veriyorlarsa, her şeyleriyle birbirlerinin olmalıydılar. Sonra devam gelirdi zaten... evlilik, yüzük, çocuklar ve mutlu bir hayat. Wilda bunları Da-mien'le yaşamak istiyordu. Ya onunla yaşardı, ya .da hiçbir şey...
Kenny'nin evinin önüne geldiler. Kenny arabayı durdurup ona döndü.
İyi düşün, Wilda. Seni tekrar Moonside'a götürebilirim. Ama bunu istiyor musun, iyi karar ver Eğer bir kez benim hayatıma girersen, seni Mı daha bırakmam. Bu yüzden şimdi çok iyi dü-şun bunu.
Girişte bekleyeceğim seni, arabanı park et. Wilda için geri dönüş yoktu. Kararını vermişti.
Ne demek istiyorsun Wilda?
Kenny bunu bir zafer edasıyla karşıladı, fakat yine de emin değildi Wilda'nın ne demek istediğinden.
Arabanın bu kötü fırtınada mahvolmasını istemezsin, değil mi, Kenny? dedi Wilda.

Hayır, deyip arabayı parka soktu Kenny.
Kenny eskiden evine ve eşyalarına hiç önem vermezdi. Wilda böyle hatırlıyordu onu. Eğer şimdi de böyleyse, buranın ona sıkıcı geleceğini ve içini karartacağını düşündü. Burada kalıp Damien'siz bir gelecek düşünmek korkunç bir şeydi.
Eğer bir gün Damien buraya gelip Kenny'yi ve onu görürse, bugüne' kadar yaşadıkları her şey bir daha geri gelmemek üzere yok olacaktı. Biliyordu bunu.
Monte Carlo'da geçenlere inanmaması için hiçbir sebep kalmayacaktı. Ve yine suçlamalarm en kötüsünü yapıp gidecekti.
'Aşk; vermek, acı çekmek ve heyecan,' diye düşündü.
Asansöre bindiler, Kenny onuncu katm düğmesine bastı. Fakat beklenmedik bir şey oldu, ışıklar birdenbire kesildi ve asansörden zor çıktılar.
Allah kahretsin, dedi Kenny.
Ceplerinde kibrit aramaya başladı. Wilda bütün kıyının fırtınadan etkilendiğini ve ışıkların Moonside'ı da karanlığa gömdüğünü düşündü.
Kenny apartmanın aralığındaki mumlardan birini alıp Wilda'yı dairesinin kapışma kadar götürdü.
içerde bir el fenerim olacak. Onu getirene kadar sen burada bekle.
Kenny yatak odasından getirdiği fenerle Wilda'ya yaklaştı.
Sinirli misin? diye sordu.
Wilda, onun gözlüklerinin gerisinde garip bir gülümseme sezdi. Kenny devam etti.
Dua edelim ki asansörde kalmadık. Yoksa çok kötü şeyler olabilirdi.
Sence Moonside yolunda mı olmalıydık? Düşünebiliyor musun, şimdi o yol ne korkunçtur. Fırtınadan deniz kudurmuştur.
Wilda sessizce onu takip etti. Birlikte içeii girdiler.
Wilda kalbinin sesini dinledi yine. Şu anda Damien o yolda onu anyor olabilirdi...
Tannm... Devamını getiremedi Wilda.
Bir tek şey vardı Damien'in şu anda evde olmasını sağlayacak. O da Wilda'nın değişik erkeklere ihtiyacı olabileceğini düşünüp Kenny'ye geleceğini tahmin etmek ve buna aldırmamak.
Wilda, Kenny'nin kendisine yaklaşıp kürkünü çıkartışını izledi. Kenny'nin gözlerinin saçlarında ve yüzünde gezindiğini hissediyordu.
Sen nasıl bu kadar büyüdün, anlayamıyoruni. Çok etkileyici bir kadın olmuşsun, Wilda. Kuşkusuz, çocuksu bir güzelliğin de var, ama bu saçların, bu gözlerin... çok çekici, Tanrım...
Bu sadece rüzgarın ve ışığın etkisi, Kenny. Ona arkasını dönüp çantasını aramaya başladı Wilda. Işıklar ne zaman gelir acaba?
Kimbilir!
Kenny ayakta durup Wilda'nın kürkünü okşamaktaydı. Wilda bu hareketi görmemiş gibi yapmanın daha iyi olacağını düşünerek, ondan yana bakmadı.
Sanıyorum, benimle burada oturmak zorundasın, Wilda. Bu yağmurda seni otel aramaya çıkartmayacağım.
Aptal değilim, Kenny. Burada bulunuşum, senin dostluğuna ihtiyaç duymamdan. Başka bir nedenden dolayı burayı terk etmek istemiyorum.
Ne Ingiliz soğukkanlılığı bu Wilda? Kenny alaycı bir şekilde gülümsemiş ti.
Seri de bir Ingilizsin, Kenny.
Hem öyle, hem böyle. Hayat insanları değiştiriyor. Ben senin eskiden tanıdığı çekingen Kenny değilim artık, Wilda. Büyüdük artık; bir kadm ve bir erkek olarak bulunuyoruz burada.
Kenny, sana bir arkadaş olarak geldim ben.
Ve yardımını istiyorum. Böyle şeyler düşünecek durumda değilim şu an.
Kenny gülümsüyordu.
İngiltere'ye gitmek istiyorum, o yüzden buradayım.

O adamdan kurtulmak için, değil mi? Kırıldın çünkü.

Hayır, kırılmadım. Sadece gerçeği gördüm, dedi Wilda, sesi titriyordu.

Onun sana bir şey ifade etmediğini söyledin. Fakat bir kadın bir erkekten kaçıyorsa, mutlaka başka şeyler de vardır.

Ben... ben...

Seni seviyor mu?

Bilemiyorum, fakat iki kişi birbirlerine sadece fiziksel, bir arzu duyuyorlarsa, bu, hayat boyu birbirlerini sevecekler demek değildir.

Yani onu çekici buluyorsun?

Evet, dedi Wilda saçını geriye, atarak. Evet, onu çekici büluyorum. Hiç arzuyla bakmadın mı sen kadınlara, Kenny... Damien'in bana baktığı gibi?

Yani bu ilerisi olmayan bir beraberlik?

Bizim hiçbir zaman bir beraberliğimiz olmadı. Koltuklardan birine oturdu Wilda. Saçını geriye attı, parmaklarıyla koltuğun kenarlarını sıktı. Acı çekiyordu. işte bu yüzden önlemek istiyorum bunu. Fakat pasaportum onun elinde. Almak için onunla yüzleşemem. Lütfen bana yardım et, Kenny!

Tabii, dedi Kenny.

Wilda rahatlamıştı.

Sana şu anda en iyi gelecek şey, bir bardak kahve, fakat ışıklar olmadığı için ocağı çalıştıramam. Ondan önce bir kadeh Fransız konyağı alır mısın?

Evet, çok iyi olur.

Şu anda Wilda'ya en iyi gelecek şey gerçekten de bir kadeh içkiydi. Rahatlamaya ve daha sakin düşünmeye ihtiyacı vardı.

Kenny'yi içkileri hazırlarken seyretti. Aslında şu anda ona dönmek ne kadar kolaydı. Hem bir arkadaş, hem de iyi bir koca olurdu Kenny. Biraz zaman Olsa da, onu bütün sıkıntılarından kurtarırdı.

Fakat Damien'in açtığı yaranın kolay kapana-ğı yoktu.

Dışardan fırtınanın korkunç gürültüsü duyuluyordu.

'Tanrım, ne olur, Damien şu anda evde olsun. Ona benim yüzümden bir şey olursa, dayanamam buna. Tanrım...'

Unutamıyordu. Onunla ilgili bütün her şeyi düşünüyordu.

Bu gece klüpte bile sanki onun kollarında dans etmiş, onunla şarap içmişti. Unutamıyordu.

Biliyordu, bundan sonra kiminle beraber olursa olsun, onun yaşattıklarını unutamayacaktı. Onun gövdesinin sıcaklığını, onun dokunuşunu, hiçbir şeyi unutamayacaktı.

Bu, sinirlerini yatıştırır şimdi, diyerek Wilda'ya içkisini uzattı Kenny.

'Kendimi alamıyorum,' diye düşündü Wilda. 'Önce kendime yardımcı olmalıyım.'

Bardağmı ellerinin arasına alarak, Gidecek misin, Kenny? dedi. Gidip pasaportumu isteyecek misin ondan? Öyle memnun olurum ki.

Benimle şarkı söyleyecek kadar mı?

Ciddi olamazsın, Kenny?

Ciddiyim, Wilda. Babanın ölümünden önce söylediğin şarkıları hatırlıyor musun? Hepsi bir harikaydı. Şimdi onların hepsini tekrar duymak istiyorum.

Wilda ağlamaya başladı. Yaşlar solgun yanak larından aşağıya süzülüyordu. Babasını hatırlamak üzmüştü onu. Hepsini hatırlıyorum, Kenny, hepsini.

Wilda, Kenny'le geçirdiği günleri hatırladı. Birlikte şarkı söylerlerdi. Neden... neden Damien'e duyduklarını bir zamanlar Kenny'ye duymamıştı, neden?

Konyağm sıcaklığım hissetti vücudunda.

Kenny'yle birlikte dünyayı gezebilirlerdi. Çok kolaydı bu, fakat...

Çok güzel bir sesin var, Wilda. Ve aramızda seni görmek beni çok mutlu edecek.

Tekrar şarkıcı olmak istediğimden emin deği lim, Kenny. Böyle bir hayatın-bana göre olamayacağım düşünüyorum.
Wilda, düşün bir kez. Amerika'da işimiz bitince doğru Avusturya'ya... Düşünebiliyor musun? Dağları, kayakları ve karlan. Her şey ne kadar güzel olacak. Menekşelerin açtığı dağlarda gezeceğiz, geceleri de şarkı söyleyeceğiz.
'Menekşe'... Gözleri için Damien'in söylediği kelime. TanrımI
Hepsi çok güzel gibi.
Ben seni de davet ediyorum, Wilda. Hiç mi ilgini çekmedi anlattıklanm?
Çekmez olur mu?
Sanki başka biri gibi konuşuyorsun, sana yardım etmek istiyorum. Sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da. İngiltere'ye dönüp de ne yapacaksın? Evin yok ki. Halbuki benimle gelir-, sen, çok daha başka olabilir her şey.
Beni kandırma, Kenny. Gitardan ve şarkıcılıktan uzaklaşalı o kadar çok oldu ki.
Wilda, deli olma. Sen her şeyinle bir harikasın. Gözlerin, saçların, sesin... Seni büyük bir yıldız yapabilirim.
Kenny, sen şey... şey gibi konuşuyorsun. A-maçları için kullanacaktı onu! Fakat gözü hiçbir şeyi, görmüyordu Wilda'nm.
Neden çekiniyorsun, Wilda? Sana müthiş bir hayat sunuyorum. Para ve şöhret.
Biraz zaman ver bana, düşünmeliyim, Kenny, dedi Wilda.
Tabiiki Dinarzade'de işimiz sekiz güne kadar bitecek. Yani karar vermen için yedi günün var
Ne kadar hırslı olmuşsun, Kenny.
içimdeki bir şey bu. Eğer yıldız olmak istemiyorsan, ne olacaksın?
Bilmiyorum. .
Aklın bunu inkar etse de, kalbin ne yapacağını biliyor. Söyle bana?
Söyleyemem, Kenny. Camdan dışarı baktı Wilda. Rüzgar sanki camlan kıracak gibi esiyordu. Sence bütün gece devam eder mi bu? diye sordu.
Sanıyorum. Fakat burada güvencedeyiz, me-rak etme.
Wilda telaşlanıyordu.
Çok kuvvetli bir rüzgar bu. Dışarda olmadığıma şükrediyorum. Arabayı rahatlıkla denize fırlatabilir bu fırtına. Tekrar yerine oturdu.
Çok romantiksin, Wilda. Yaşayabileceğin aşk, cennetle cehennem arasmda bir şey olmalı.
Delice bir şey bu, dedi Wilda. Fakat bunun bir gerçek olduğunu da biliyordu. Ve yaşıyordu bunu.
Damien'in kollarında sanki bir cennetteydi, fakat öyle laflar ediyordu ki Damien, bir anda her şeyin büyüsü bozuluyor ve bir cehenneme dalıyorlardı.
Evet, delice bir şeydi bu, fakat yaşıyordu işte.
Işıklar uzun süre yanmayacaksa, kendimize bir yer hazırlamalıyız, Kenny, dedi sonra. Fenerin pili bitebilir.
Merak etme, içerde iki yatak var.
Kenny onun sözlerini bir davet olarak görmek istiyordu. Fakat Wilda böyle bir amaçla söylememişti bunu.
Bizim gibi insanlar için gerçeklerden kaçmak anlamsız. Ben burada sana yardım için bekliyorum. Sen de sana sıcaklık ve güven verecek ni istiyorsun. Bu gece bu insan ben olabilirim, Wilda.
Wilda öyle şaşırdı ki... Kenny; o eski arkadaşı... yapmamalıydı bunu. Fakat Kenny çoktan yanma gelmiş, saçlarını okşamaya başlamıştı bile.
Wilda, yavrum, ne kadar güzelsin.Seni öylesine istiyorum ki. Bana kendini verdiğin anda hayatımız ne kadar güzel olur.
Hayır, Kenny, hayır! diye bağırdı Wilda. O-nun kollarından kurtuldu.

Ne? Anlayamıyorum seni, Wilda. Gerçek değil mi bütün bunlar? Avusturya turlarını düşün bir kez. Çok güzel olabilir her şey. Yeter ki sen benimle gel.

Kendimize gelelim, Kenny, sana bir şey teklif etmişim gibi davranma bana. Eğer bir suçluluk duygusuna kapılacaksan, sabaha kadar burada yatarım, her şey hallolur...

Beni deli ediyorsun, Wilda. Gözlerinde kızgınlık parıltıları belirmişti Kenny'nin. Önce tahrik ediyorsun, sonra da Şurada yatacağını söylüyorsun.

Peki öyleyse, gidip karanlık sokaklarda kendime bir otel arayayım.

Wilda çantasını ve kürkünü almak için ayağa kalktı. Kapıdan çıkıp gitmek gerekiyordu artık. Kenhy'ye güvenmiş, ondan yardım istemişti. O ise aşığı olmasını teklif ediyordu ona.

Belki Kenny'nin kollarında huzur bulabilirdi. Yatabilirdi bu gece onunla. Fakat sabah kalktığında gerçekle yüz yüze gelecek,' Kenny'nin kulağına istemeden Damien'in ismini fısıldayacaktı

Damien den başka birinin kalbine giremeyeceğini duymak Kenny'yi ne kadar üzerdi kim-bilir.

Fakat Damien'i sayıklamaktan da vazgeçemeyecekti. Biliyordu bunu.

Olgun davranmak gerekiyordu. Yani çekip gitmek ve Kenny'yi ümitlendirmemek.

Değişmemişsin, yavrum. Hala kalbinin sesini dinliyorsun. Ama hoşuma gidiyor bu. Merak etme, hiçbir şey yapmayacağım sana. Burada yatabilirsin.

Kenny'nin söyledikleri biraz rahatlatmıştı Wil-da'yı.

Biriyle duygusal ilişkiye hazır değilim, Kenny. Seni üzebilirim, o yüzden böyle bir şeyi düşünmeyelim artık.

Yunanlının dişleri keskinmiş Wilda. Söyle bana, nedir senden istediği? Böyle tatlı bir kızın dünyanın hiçbir yerinde bulunamayacağını bilmiyor mu?

Böyle değil, Kenny, dedi Wilda.

Peki, ne öyleyse?

Ailesiyle sorun var. Beni kabul etmeyeceklerini düşünüyor.

Bence ailesini böyle bir kararda dinleyecek biri değil o, kendisine fazlasıyla güveni var.

işte bu yüzden ondan kaçmak istiyorum, bp-nim üstümde fazlasıyla etkisi var. Birbirimize engel olamıyoruz, birlikte olmak istiyoruz, fa,kat olmuyor bu. Kaçmalıyım ondan. Bu şekilde devam edemeyiz.

Bence, asıl yapmak istediğin bu değil.

Ne yapacağımı ben de pek bilmiyorum, KefcK ny. Çok yorgunum, bana bir yastık verebilir nü-sin? Biraz uzanıp dinlenmek ve unutmak istiyorum bunları.

Tabii, canım, dinlen biraz.

Kenny içerden yastık ve battaniye getirdi. iyi geceler dileyip yatak odasına girdi. Wüda, Kenny'nin onu anlamasından rahatlamıştı. Uyumaya çalışmalıydı... ve Damien'i unutmaya!

Neden bu kadar etkilenmişti Damien'den? Nasıl bu kadar sevdirebilmişti kendini Damien. U-nutamıyordu hiçbir anı. Birlikte her dakikalarını düşündü. Damien'in onu Öpüşünü,, vücudunu sevişini düşündü. Bakışını ve gri gözlerinin derinliğini. Ne kadar etkileyiciydi, Tanrım!.

Daha ilk günden bir tanrı gibi etkilenmişti ondan. Denizden çıkışını hatırladı. Tam bir erkekti, hiçbir zaman unutamıyordu bunu. Her şeyiyle hissediyordu.

Başmı yastığa gömdü. Bir daha yaşayamayacaktı bunlan. Fakat üzülmemeliydi buna. Böyle olması gerekiyordu. Yoksa mutsuz olacaktı.

Bütün gece fırtınanın gürültüsüyle geçti.

Sabah uyandığında, evde bir sessizlik olduğunu fark etti Wilda. Masanın üstünde Kenny'den bir not duruyordu.

Sevgili Uyuyan Güzel, ben Moonside'a. kağıtlarımı almaya gidiyorum. Kahvaltını et ve keyfini bak. Senin bundan sonra yalnız bir hayat geçireceğini düşünemiyorum. Benimle Avusturya' ya gelmeni istiyorum. Bunu düşün lütfen. Hoşça kal, şeninim...

Wilda kahvaltısını yaparken radyoyu açtı. Haberlerde dün gece iki arabanın sahil yolunda kaza yaptıklarını ve şoförlerinin hastaneye kaldırıldığını büyük bir dikkatle dinledi. Birden telaşlandı.

Kenny kapıyı çaldığında, Wilda henüz uyanmıştı düşüncelerinden.

Troy vardı sadece, kağıtlarını kolayca verdi. Damien'in orda olmadığını görünce sormak istedim. Sana bunu söylememeliydim, ama yanlış bir iş yapmış olabilirim, Wilda. Damien dün gece bir kaza geçirmiş.. Şu anda hastanede. İstersen hemen gidebiliriz.

Bilemiyorum, hayır... hayır, gitmeliyiz, Kenny. Çabuk olalım.

Birlikte arabaya binip yola çıktılar. Wilda ina-namıyordu olanlara. Gitmemeliydi, ama onun yanında olmak istiyordu şu an. İsterse kovsun onu Damien, yine de gidecekti. Hiçbir şey durduramazdı.

Hastanenin' kapısından girdiklerinde, Kenny onun elini sıkmaktaydı.

'Ağlamamalıyım,' dedi Wilda kendi kendine. 'Eğer ağlarsam, başıma bir şey fırlatabilir.'

Damien yatakta yatıyordu. İkisine gri gözleriyle unutamayacakları bir şekilde baktı. Anlamıştı Wilda; ikisini birden suçlayacaktı Damien. Fakat ona engel olacaktı. Bütün gerçeği söyleyecek, onu sevdiğine inandıracaktı.

Bakın, Mr. Demonides... dedi Kenny.

Sizinle konuşacak hiçbir şeyim yok, diye kesti Damien.

Wilda kavga etmelerini istemiyordu.

Lütfen, gideceğim... diye kekeledi.

Nereye? Onun evine mi? dedi Damien. Gözlerinden ateşler çıkıyordu sanki. Wilda ezilip kalmıştı bu bakışlarla. Son gücünü topladı.

Hayır, İngiltere'ye. Hayat senin için bir sonsuz savaş, Damien. Kağıtlarımı alıp gideceğim buradan.

Yani bir aşk savaşı mı? dedi Damien. Sesi çok yumuşaktı. Kollarını uzatıp yanma çekti onu. Dün gece seni bulamayınca, Kepny'nin yanında olabileceğini düşündüm. Seni onun kollarından almaya geliyordum. Fakat... hiç girdin mi kollarının altına, Wilda? Söyle lütfen?

Bu kız tam evlenilecek bir kız, Damien. Umarım bunu anlamışsmdır. Sakın üzme onu, dedi Kenny odadan çıkarken.

Bu kız bir melek, Kenny. Biliyorum bunu, merak etme. Onu gördüğüm anda onunla evlenmeye karar vermiştim zaten. Kumsalda.

Wilda mutluluktan Damien'in kollarına atmıştı kendini.

Peki, benim için düşündüğün kötü şeyler? diye sordu ona.

Bu sadece bir kıskançlıktı, canım.

Oh, Damien... sevgilim, canım benim! Lütfen inan bana. Seni sevdiğime, yalnız senin için yaşadığıma inan. Sonsuza kadar şeninim.

Ben de canım, ben de, sevgilim!

Fırtına dinmişti...

KENDİ KALEMİNDEN VIOLET WINSPEART TANIYALIM

Ben gerçek bir aşk romanı örgücüsüyüm. Çünkü eskiden örgü ören bir kadına 'örgücü' denirdi. Öykü yazarlığında ise bu terim, belli bir konuyu güzel ve doyurucu bir biçimde örmek anlamına gelir. Daha üç yaşındayken karalamalar yapmayı severdim. Elindeki kalemle bütün duvar kağıtlarını yazıp dolduracak, demişti bir gün denizci olan babam. O zamanlar bu sözlerin anlamını kavrayamamıştım.

Bir yıl sonra babam öldü; bana bıraktığı miras kitap sevgisi oldu. On dört yaşımda çalışmaya başladım. İşe alınmamın nedeni, sözcükleri güzel kulla-nabilmemdi. Büyük bir kitabevinin reklam bölümünde çalışıyordum. Daha sonra bir ciltpinin yanında çalıştım. Savaş yıllarının sonuna gelmiştik.

ilk kitabımı yazmak bir yıl sürdü. Çünkü işten bo$ kalan zamanlarımda yazabiliyordum. Bitirdiğimde 'Mills and Boon' yayınevine gönderdim ve büyiikbir şaşkınlıkla, yayrnlanacağı haberini aldım. Sevincim sonsuzdu. Bir kitap yazmıştım ve yayınlanacaktı!

Aşk romanlarını her zaman, yaşamın acılarından bir kaçış aracı olarak gördüm. Kitap yazmaya başladığımda, sıcak ve sevimli bir dünya yaratmayı amaçladım.

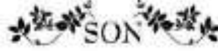
Zaman zaman, 'Acaba babam bir denizci olduğu için mi kaçıyorum gerçeklerden?'diye sorarım kendi kendime. Yoksa savaşın acıları mı beni yaşamın kaba gerçeklerinden kaçmaya itti? Bilemiyorum. Ama ilk kitabım bana, benden başka birçok insanın da bu kaçışa ihtiyaç duyduklarını öğretti. Aşkın nefretten çok daha güzel bir duygu olduğuna inanmak istiyorlardı

Romanlarımın çoğunu Londra'da yazdım. Şimdi ise deniz kenarına taşındım. Çocukken deniz kenarına gittiğimiz günler bir bayram sevinci' yaşardık. Yoksul' olduğumuzdan, mıydı nedir, o günleri daha tcjfrklı düşlerdik. Dudaklarımızda kalan tuz ve sirke tadı havyarımız, bindiğimiz otobüs Rolls-Royce'umuz, içtiğimiz limonata ise şampanyamız olurdu.

O günlerden çok sonra tattım şampanyayı, ama ben hala limonatayı tercih ediyorum. Zaman zaman, Londra'nın eskiden oturduğumuz o yoksul mahallelerine gidiyorum. Tanıdığım insanları hatırlıyorum. Birçoğu değişik giysiler ve kişiliklerle geçip gittiler kitaplarımın sayfalarından. Şimdi İspanya'da ya da tropikal adalarda yaşadıklarını, Latin ırkından seçkinlerle, aristokratlarla evlendiklerini duysalar nasıl gülerlerdi kimbilir.

Evet, benim tanıdığım bu yoksul mahalleler şimdi yok artık. Eski ve değerli binaların şimdi kişiljksiz taş yığınlarına dönüştüklerini görmeye dayanamadığını için deniz kenarına taşındım. Ve anılarımı da yanımda götürdüm. Garip ama, bu kadar uzakta anılar daha da canlı geliyor insana. Bu, bir teleskopla bakmamıza rağmen her ayrıntıyı daha açık seçik görmeye benziyor.

AŞK SAVAŞI

Wilda huzuru Moonside'da çalışarak bulmuş, burasını sanki evi gibi benimsemişti.

Bir gün Damien geldi ve kara bir bulut gibi çöktü Moonside'a. Wilda'nın unutmak istediği geçmişini ve kötü anılarını da beraberinde getirmiş, onun tüm huzurunu yok etmişti.

Oysa Wilda masumdu, ama bunu kimseye ispat edemiyordu. Artık bir tercih yapmak zorundaydı. Ya buradan gidecek, ya da Damien'in şantajına boyun eğecekti...

150 TL.